

ATHENS voice

Η Αθήνα θα έχει
και πάλι τα
σωτρίβνια της

Της Κατερίνας Καμπόσου

Γιώργος Νταβουτιάν

Από την Καλαμάτα
στους Ολυμπιακούς Αγώνες
Του Νίκου Παπαηλιού

ο Γιώργος Λαμπρινός

είναι έτοιμος για το Όσκαρ
Του Κωνσταντίνου Καϊμάκη

Φοίβος Παπαστρατής

Ένας οινοποιός στο δείπνο
της Προεδρίας
Της Νενέλας Γεωργελέ

Σχεδιάζουμε μαζί το μελλοντικό σας εισόδημα!

**Αναρωτιέστε πώς θα εξασφαλίσετε,
την ποιότητα ζωής σας,
τα χρόνια της συνταξιοδότησης,
το μέλλον των παιδιών σας,
τη δημιουργία σημαντικού κεφαλαίου στο μέλλον;**

Για κάθε μελλοντικό σας σχέδιο, είμαστε δίπλα σας για να σας βοηθήσουμε στην υλοποίησή του, με το ασφαλιστικό-επενδυτικό πρόγραμμα **Full [Life Plan]** της Εθνικής Ασφαλιστικής, που σας προσφέρει:

- Εύκολη σταδιακή συγκέντρωση κεφαλαίου μέσω τακτικών καταβολών.
- Ευελιξία σχεδιασμού επένδυσης,
 - με επιλογή διάρκειας και μηνιαίου ποσού επένδυσης (από 70€ για διάρκεια επένδυσης 15 έτη και άνω),
 - με επιλογή περιοδικότητας καταβολών και τρόπου είσπραξης του κεφαλαίου στη λήξη.
- Ασφαλιστική προστασία της επένδυσης, για την εξασφάλιση των αγαπημένων σας προσώπων.
- Υψηλού επιπέδου υπηρεσίες διαχείρισης, από τον διεθνή οίκο BNP Paribas Asset Management.
- Επιβράβευση συνέπειας με τη συμπλήρωση των 10 ετών και στη λήξη της επένδυσης για διάρκεια από 15 έτη και πάνω.

**Επενδύστε από σήμερα
σε ένα άνετο μέλλον με το Full [Life Plan]**

Ενημερωθείτε για τους όρους και τις προϋποθέσεις από τους κατάλληλα πιστοποιημένους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές μας, από τα καταστήματα της Εθνικής Ασφαλιστικής και της Εθνικής Τράπεζας καθώς και στο www.ethniki-asfalistiki.gr

Σημαντική επίσημωση: Η Εθνική Ασφαλιστική δεν παρέχει οποιαδήποτε μορφή εγγύηση για την απόδοση ή διατήρηση των επενδυόμενων ποσών στα Επενδυτικά τμήματα Κεφαλαίων. Η επένδυση σε Κεφάλαια Οργανισμών Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (ΟΣΕΚΑ) δεν έχει εγγυημένη απόδοση και οι προηγούμενες αποδόσεις δεν διασφαλίζουν τις μελλοντικές.

☎ +30 2130318189 / 18189 / www.ethniki-asfalistiki.gr facebook.com/ethnikiasfalistiki

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσίρμας

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος

Συντακτική ομάδα: Ν. Αμανίτης, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελάς, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαραβέλα, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνας, Β. Κορωναίος, Τζ. Μελιτά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριανόγλου, Γ. Νένης, Δ. Παπαδόπουλος, Γ. Πουλιόπουλος, Μ. Νομικός, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσόκη, Α. Σκαράκη, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ζαράστο, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς,
Γιώργος Ζαρζώνης, Τάσος Βρεττός,
Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης,
Βαγγέλης Τάτοης, Χρήστος Κισατζεκιάν,
Δημήτρης Κλεάνθης, Πέτρος Νικόλτσος

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Advertising Manager Πέπη Κράλιοβιτς

Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος,
Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής,
μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα:
210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

ATHENS!

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική,
η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης
με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο,
χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

«Τα γαλάζια σου γράμματα
σιγά μη κάτω και τα διαβάσω»

Γραμματοκιβώτιο σε χτισμένη διεύθυνση, Άνω Πετράλωνα

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΟ ΠΙΡΠΙΡΙ

Γαλλική haute couture, φάε τη σκόνη του.

ΤΟ ΠΕΝΤΑΛΕΠΤΟ ΧΙΟΝΙ ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Τα συγχαρητήριά μας στο τμήμα
των ειδικών εφέ.

Η ΣΥΝΤΑΓΗ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ ΛΑΖΑΡΟΥ ΠΟΥ ΨΑΧΝΟΥΝ ΟΛΟΙ

Λαχανοντολμάδες με κιμά γαρίδας
και ζωμό θαλασσινών.
(Περισσότερα στο Βαρούλλο, όταν ανοίξει)

ΝΙΚΟΣ ΑΛΙΑΓΑΣ

Η πιο cool μετάδοση σε εθνική μας παρέλαση.

ΜΑΝΟΛΗΣ ΚΟΡΡΕΣ

Αφρήστε ήσυχο τον εθνικό μας θησαυρό.

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΓΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ

Το νέο window shopping.

ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΜΑΚΑΡΟΝΑΔΑ

Κρεμμύδι, ελιές, λιαστό ντοματάκι, κομματάκια
φέτας και ρίγανη, σβησμένα με μαυροδάφνη.
Με λινγκουίνι.

ΟΙ ΑΝΘΙΣΜΕΝΕΣ ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΕΣ

Η παρηγοριά μας.
Η αιώνια αθηναϊκή παρηγοριά μας.

ΔΙΑΚΟΠΕΣ 2021

Όλοι στο Ισραήλ, φίλοι μου.
Το Τελ Αβίβ είναι η νέα Κωνσταντινούπολη.

ΘΕΡΙΝΗ ΩΡΑ

Μαζί με το ωράριο κυκλοφορίας
θα γίνει ένα ωραιότατο κομψούζιο.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗ 25η ΜΑΡΤΙΟΥ 2021

Σωστό μέρος, σωστό κομμάτι,
λάθος ερμηνεύτρια.

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΦΡΑΚΑΡΙΣΜΑ ΤΟΥ EVER GIVEN ΣΤΗ ΔΙΩΡΥΓΑ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

Να θυμάσαι ότι έρχεται καλοκαίρι και
θα πρέπει να χωρέσεις στα
καλοκαιρινά σου ρούχα.

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τι να κάνω πρώτο: Κούρεμα ή ψάρεμα;

ΠΑΤΟΥΛΕΪΚΟ

Cirque du Soleil.

ΑΜΙ ΓΙΑΜΙ

Το ελληνικό Instagram έπιασε πάτο.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ

Ζητούν «συμβολική αμοιβή»
για να διαθέτουν το δωρεάν τεστ covid.
Γιατί, στην ανάγκη φαίνεται ο άνθρωπος.

ΟΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Θα έχουμε, λέει, 6 μήνες καλοκαίρι
και 2 μήνες χειμώνα.
Κρατάω τους 4 μήνες άνοιξη.

ATHENS VOICES

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ★

«Τι θα σου βγάλουνε,
βρε Ευθυμία;
Τα σ'κώτια; Ακτινογραφία
είναι, έχεις ξαναβγάλει...»

(Μαμά σε κοριτσάκι που κλαίει και
προσπαθεί να το πρημίσει. Εξωτερικά ιατρεία
κλινικής, Αρμελόκκοποι, Τρίτη πρωί)

«Ήρθε χάλια.
Έκανε δυο τσιγάρα
και στάνιαρε».

(Δύο κοστούμαρισμένοι κύριοι συζητούν
εξω από το Πρωτοδικείο.
Λουίζης Ριανκούρ, Δευτέρα πρωί)

Πεννιτάρα, φρικιό,
με μαλλί περασμένο με χένα,
μιλάει με κύριο, συνομήλικό της:
«Κύριε Παναγιώτη, επειδή
τον έχω βοηθήσει πολύ,
τι γνώμη έχεις για τον Πούτιν;
Αυτός θα μας σώσει;»

Και του κάνει τράκα ένα τσιγάρο.
(Εξω από την εκκλησία, στη Χριστοκοπίδου
στου Ψυρρή, Κυριακή πρωί)

«Η φυσιολογία σας
είναι πολύ ευγενική,
δεν είναι ελληνική...

Ιταλός είσαστε;
Ή Τούρκος;»

(Η ίδια πεννιτάρα κυρία)

«ΕΩΣ ΠΟΤΕ
ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ
ΘΑ ΖΟΥΜΕ
ΩΣ ΤΙΣ 9;»

(Γκράφιτι σε τοίχο σχολείου)

Μήνυμα:

-Το Astra Zeneca έκανες;
-Ναι.

-Μπράβο, μωρό μου. Έχεις
παρενέργειες; Πυρετό κλπ;
-Οχι Τυρια Ιμε Μαχαρα.

(Αθήνα, Κυριακή πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Η **ATHENS VOICE** ΚΑΙ Ο **ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ**
ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ **ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ «ΕΛΛΑΔΑ 2021»**, ΜΕ ΤΗΝ
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗΣ ΤΩΝ 200 ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ, ΜΕ ΤΙΤΛΟ
«200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821. ΚΑΙ ΜΕΤΑ;»

Καλλιτέχνες από όλο το δημιουργικό φάσμα
(εικαστικοί, γλύπτες, video artists, φωτογράφοι, street
artists) καλούνται να φιλοτεχνήσουν ένα έργο
που θα αφορά το πώς βλέπουν την Ελλάδα σήμερα,
200 χρόνια μετά από την Ελληνική Επανάσταση.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΡΓΩΝ

Κριτική Επιτροπή θα επιλέξει τα **21** επικρατέστερα έργα που θα πληρούν αισθητικά και εννοιολογικά την ιδέα της Δράσης. Τα έργα θα εκτεθούν, εφόσον το επιτρέψουν οι συνθήκες, το φθινόπωρο σε μια μεγάλη έκθεση σε χώρο Τέχνης του **Δήμου Αθηναίων**.

ON LINE ΓΚΑΛΕΡΙ

Όλα τα έργα θα αναρτώνται σε ειδικά διαμορφωμένη **Digital Gallery** στον ιστότοπο της ATHENS VOICE.

ΒΡΑΒΕΙΑ

Τα 3 καλύτερα, σύμφωνα με την Κριτική Επιτροπή, έργα θα βραβεуютών με το χρηματικό ποσό των **€10.000** που θα καλύψει η εταιρεία **Groupama** (1^ο βραβείο **€5.000**, 2^ο βραβείο **€3.000**, 3^ο βραβείο **€2.000**).

● Τα πρώτα 200 έργα που θα σταλούν ψηφιακά στην Athens Voice θα τυπωθούν παρουσία του καλλιτέχνη σε 4 αντίτυπα με ψηφιακή μεταξοτυπία 35X50 από την **Technoprana** και θα χαριστούν στους καλλιτέχνες.

● Τα 21 έργα της έκθεσης θα κυκλοφορήσουν σε κατάλογο, αλλά και σε μορφή συλλεκτικού ημερολογίου και σε αφίσα.

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Όλα τα έργα θα δημοσιευτούν σε ειδικό Τεύχος-Αφιέρωμα με εξώφυλλο το έργο που θα κερδίσει το πρώτο βραβείο.

ΜΑΘΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Λεπτομέρειες για τη σύνθεση της Κριτικής Επιτροπής, την επιλογή των έργων, τις εκτυπώσεις, την έκθεση θα ανακοινωθούν στο athensvoice.gr

ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Οι καλλιτέχνες μπορούν να στείλουν ψηφιακά το έργο τους μέχρι τις **31/8/2021** στο mail

art1821@athensvoice.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

1821

ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΝΟΙΧΤΟΣ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

200 χρόνια από
την Επανάσταση του 1821.
Και μετά;

2021

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

200 ΧΡΟΝΙΑ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΕΛΛΑΔΑ—2021

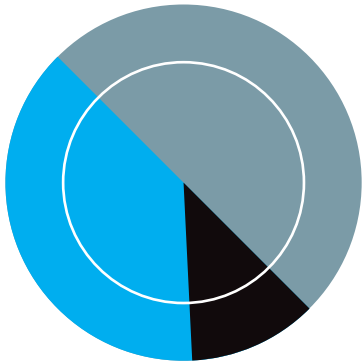
OPEN

ΔΗΜΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

ATHENS voice

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΡΑ

Με μια τοιχογραφία στου Ψυρρή ο γνωστός καλλιτέχνης μάς αποκαλύπτει την «Αποκάλυψη τώρα», το νέο του έργο φτιαγμένο με την τεχνική εναερίτη

Της ΤΑΝΙΑΣ ΔΕΛΗ - Φωτό: ΝΑΣΟΣ ΠΑΠΑΔΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΙΝΟ ζωγραφίζει και πάλι στο κέντρο της Αθήνας σε ένα πολυσύχναστο σημείο επί της οδού Μιαούλη 8, στου Ψυρρή. Πρόκειται για μία ακόμα τοιχογραφία μεγάλης κλίμακας και ιδιαίτερης αισθητικής η οποία αυτή τη φορά έγινε με τεχνική εναερίτη. Τι σημαίνει αυτό; Επειδή το διπλανό κτίριο δεν άντεχε το βάρος τοποθέτησης σκαλωσιάς ούτε χωρούσε να εισέλθει ανυψωτικό μηχάνημα στο συγκεκριμένο σημείο, έπρεπε να βρεθεί λύση. Και επειδή η ασφάλεια είναι προτεραιότητα, ο καλλιτέχνης έμαθε την τεχνική εναερίτη, ολοκλήρωσε την ανάλογη εκπαίδευση και έλαβε διεθνή πιστοποίηση. Στη συνέχεια κρεμάστηκε για να δουλέψει από σχοινιά, όπως φαίνεται στις φωτογραφίες.

Η δράση, που χρηματοδοτήθηκε από ξένη εταιρία παραγωγής, θα προβληθεί σε επεισόδιο το οποίο θα παρουσιάζει την Ελλάδα με drones από ψηλά. Εκπρόσωπος αυτής της μορφής τέχνης για τη χώρας μας επιλέχθηκε ο ΙΝΟ, ο οποίος σχεδίαζε για καιρό να κάνει κάτι τέτοιο. Ένας τοίχος στο κέντρο της Αθήνας με φόντο την Ακρόπολη ήταν ο ιδανικός καμβάς.

Η εικόνα του έργου θα μπορούσε να έχει σχέση και με την επικαιρότητα της εποχής μας: Μια νέα κοπέλα φοράει μάσκα του σκι και μας κοιτάζει. Το υπέροχο σ' αυτή την προσωπογραφία είναι ότι από όποια πλευρά κι αν τη δεις μοιάζει να σε κοιτάει, όπως ο πίνακας της Μόνα Λίζα. Δεν είναι ξεκάθαρο αν μόλις φόρεσε τη μάσκα ή ετοιμάζεται να τη βγάλει. Ο ΙΝΟ αφήνει τον θεατή να επιλέξει τη δική του ερμηνεία της εικόνας. Είναι μήπως ένα γνώριμο πρόσωπο που μετά από καιρό αποκαλύπτει τι πραγματικά ήταν; Ένας νέος που αποφασίζει να εκφράσει την αγανάκτηση του μέσω της βίας καλύπτοντας το πρόσωπό του; Ή μήπως η αρχή μιας νέας εποχής; Αξίζει να σημειωθεί ότι το ακριβώς διπλανό νεοκλασικό ήταν κάποτε το Κακουργιοδικείο Αθηνών.

Το συγκεκριμένο έργο ήταν το πρώτο που ολοκληρώνει ο καλλιτέχνης με αυτή τη μέθοδο μέσα σε περίπου 20 εργάσιμες ημέρες και με αρκετά εμπόδια και δυσκολίες. Αυτό όμως δεν τον εμπόδιζε να φέρει σε πέρας την αποστολή του δηλώνοντας «οι δυσκολίες υπάρχουν μόνο για να ξεπερνιούνται».

www.ino.net#/@inoexpo

Έργο Νεοκλασικό Καστέλλα

DomosFeron

Ένα από τα βασικά σας ενδιαφέροντα είναι το Minimal Design. Θέλετε να μας πείτε περισσότερα για αυτό; Ένα δέντρο είναι πιο όμορφο σε ένα άδειο χωράφι παρά στο δάσος. Στην αρχιτεκτονική το να καταφέρεις να τοποθετήσεις το δέντρο στο άδειο χωράφι, είναι δημιουργία. Η τέχνη της απλότητας είναι αυτό που εξυμνεί τα αντικείμενα και προβάλλει τη λειτουργικότητα. Πιστεύω ότι κάνοντας τη ζωή πιο απλή, γίνεται ταυτόχρονα πιο πλούσια. Απλό δεν σημαίνει εύκολο φυσικά, αντιθέτως οι μεγαλύτερες δυσκολίες κρύβονται σε όσα φαίνονται απλά.

Η Domos Feron έχει αναλάβει ένα πολύ μεγάλο project από την Cosco για το λιμάνι του Πειραιά, μια επένδυση πολλών εκατομμυρίων. Ποιες είναι οι αρχιτεκτονικές προκλήσεις σε ένα τόσο μεγάλο έργο; «Αμέτρητες» είναι η λέξη που χαρακτηρίζει τις αρχιτεκτονικές προκλήσεις στη μεγαλύτερη επένδυση που πραγματοποιείται σήμερα στην Ελλάδα. Ωστόσο, η συνεργασία της εταιρείας μας με διακεκριμένα γραφεία στον τομέα της Αρχιτεκτονικής θεωρείται δεδομένη και ήδη έχει ξεκινήσει.

Είστε ο υπεύθυνος του αρχιτεκτονικού τμήματος της εταιρείας. Πείτε μας τις εργασίες που αναλαμβάνετε. Ο τομέας της Αρχιτεκτονικής στην εταιρεία είναι κάτι καινούργιο, που ακόμα «χτίζεται». Στόχος του αρχιτεκτονικού τμήματος είναι να γνωστοποιηθεί ότι αναλαμβάνουμε το πλήρες πακέτο υπηρεσιών, από τη σύλληψη της ιδέας και την εφαρμογή του σχεδιασμού, μέχρι την κοστολόγηση, επίβλεψη και κατασκευή κάθε έργου σε επίπεδο turn key.

Μαζί με τα μεγάλα έργα σας ενδιαφέρουν και έργα μικρότερης κλίμακας; Ας πούμε, ιδιωτικές κατοικίες; Το Housing στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια και ιδιαίτερα μετά την οικονομική κρίση έχει επανέλθει αρκετά, όπως και τα καταστήματα εστίασης. Ο σχεδιασμός και η κατασκευή ιδιωτικών κατοικιών ή καταστημάτων είναι κάτι που μας ενδιαφέρει. Αυτή τη στιγμή ολοκληρώσαμε τον σχεδιασμό σε ένα από τα ομορφότερα νεοκλασικά διατηρητέα στην περιοχή της Καστέλλας, το οποίο προορίζεται για ιδιωτική κατοικία και σύντομα θα ξεκινήσουν οι εργασίες ανακατασκευής. Ακόμα, η εταιρεία ολοκλήρωσε με επιτυχία την κατασκευή του ολοκαίνουργιου Muses Urban Suites στο Μοναστηράκι υπό την επίβλεψη του κ. Δ. Παπαμιχαήλ.

Τι άλλο ετοιμάζετε αυτή την περίοδο; Το 2021 είναι μια περίοδος γεμάτη δημιουργία. Είμαστε στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσουμε πως εργαζόμαστε σε τρία νέα έργα, αρκετά διαφορετικά μεταξύ τους αλλά εξίσου ενδιαφέροντα. Το πρώτο αφορά στον σχεδιασμό ενός συγκροτήματος φοιτητικών εστιών 8 ορόφων στον Πειραιά, με κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος στο ισόγειο, για την εταιρεία DKG Development. Το δεύτερο αφορά την επισκευή και ανακατασκευή διώροφης νεοκλασικής κατοικίας στην Καστέλλα και το τρίτο τη μελέτη, διαχείριση και κατασκευή του πρώτου καταλύματος mix use στο νησί της Κέας. Το τελευταίο, με τίτλο «Bohemian Kea», βρίσκεται σε στάδιο οριστικής μελέτης σε συνεργασία με την εταιρεία MSCE και αποτελεί την ετυμγορία της αρχαίας ελληνικής αγοράς με μία πιο boho chic προσέγγιση. Το project θα παρέχει στους επισκέπτες του μοναδικές εμπειρίες από τη διαμονή και το φαγητό, μέχρι τον διαλογισμό και τη γιόγκα, αλλά και τη δυνατότητα αγοράς προϊόντων ένδυσης από κάθε γωνιά του πλανήτη. Η αρχιτεκτονική προσέγγιση γίνεται με σεβασμό στο τοπίο, παρουσιάζοντας ένα μέρος ιδανικό για χαλάρωση και δημιουργία. Σύντομα θα μπορούμε να μοιραστούμε μαζί σας περισσότερες πληροφορίες σχετικά με αυτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΑΧΛΙΩΤΗΣ

Ο αρχιτέκτονας της Domos Feron μιλάει στην ATHENS VOICE για τη μαγεία της αρχιτεκτονικής, τα έργα στο λιμάνι του Πειραιά και τα πολλά υποσχόμενα projects που ακολουθούν

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

Η εταιρεία DomosFeron συγκροτήθηκε το 2009 από τη συνεργασία της DOMOS Design Laboratory IKE και της FERON Techniki και παρέχει στους πελάτες εξειδικευμένες τεχνικές υπηρεσίες και αποτελεσματική διαχείριση έργων. Η εταιρεία έχει εμπλουτίσει τις δυνατότητές της στις αρχιτεκτονικές, στατικές και Η/Μ μελέτες, καθώς και στην εκπόνηση γεωτεχνικών ερευνών, ειδικών μελετών λιμενικών υποδομών, σε συνεργασία με έμπειρους επιστημονικούς συνεργάτες και εταιρείες που ειδικεύονται σε έργα λιμενικών εγκαταστάσεων και υποδομών. Από το 2010 επικεντρώθηκε στην εκπόνηση των απαιτούμενων μελετών για τον σχεδιασμό των λιμενικών εγκαταστάσεων του Σταθμού Εμπορευματοκιβωτίων Πειραιά στο Ν. Ικόνιο Περάματος, έχοντας αναλάβει την εκπόνηση των μελετών και την επίβλεψη των έργων υποδομής, καθώς και την παροχή υπηρεσιών Τεχνικού Συμβούλου στη ΣΕΠ Α.Ε. (θυγατρική εταιρεία της COSCO). Από το 2017, μετά την ιδιωτικοποίηση της ΟΛΠ ΑΕ σύμφωνα με τη σύμβαση παραχώρησης με την Cosco, έχει αναλάβει την εκπόνηση των μελετών και τη διαχείριση των έργων των υποχρεωτικών επενδύσεων της ΟΛΠ ΑΕ για την πρώτη πενταετία 2016-2021. Leader του αρχιτεκτονικού τμήματος της εταιρείας είναι ο αρχιτέκτονας Ευάγγελος Βαχλιώτης, ο οποίος στα 30 του χρόνια έχει καταφέρει να αναλαμβάνει έργα πολύ μεγάλης αξίας. Τον συναντήσαμε για να μάθουμε περισσότερα.

Πείτε μας κάποιους λόγους για τους οποίους αγαπάτε τη δουλειά σας. Τι σημαίνει για εσάς η αρχιτεκτονική; Η αρχιτεκτονική για μένα είναι δημιουργία. Είναι αυτό που με ενθουσιάζει και μου δίνει δύναμη να συνεχίσω, μία μορφή θεραπείας με βασικό εργαλείο την αισθητική. Η αισθητική βέβαια κρύβει πολλές λεπτομέρειες, τις οποίες αγαπώ και δίνουν νόημα στα έργα μου. Ακόμη, η καλή αρχιτεκτονική δίνει λύσεις σε προβλήματα και αυτό είναι από μόνο του πολύ ενδιαφέρον.

Ισόγειο κατάστημα στο κτίριο Εστιών

Bohemian KEA

Bohemian KEA

Η ομάδα της Domos Feron

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ

Μέρος 3ο

Αστική παρακμή και αναγέννηση

Του ΡΩΜΑΝΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ

Θα σκοτώσει ο κορωνοϊός τις πόλεις; Θα επιβιώσει η αστική κουλτούρα ή μπαίνουμε ήδη στην εποχή της πλήρους ψηφιακής ύπαρξης; Τι θα απογίνουν τα κέντρα των μεγαλουπόλεων; Ποιές ευκαιρίες και ποιούς κινδύνους εγκυμονεί το νέο αστικό τοπίο για τους νέους;

Ο κορωνοϊός έχει ήδη κοστίσει τη ζωή σε εκατομμύρια ανθρώπους. Τα συστήματα υγείας κλυδωνίστηκαν. Ολόκληροι τομείς της οικονομίας κατέρρευσαν. Καριέρες πολιτικών ηγετών τερματίστηκαν ή απογειώθηκαν. Νέες μορφές και τεχνικές διακυβέρνησης αναδύονται, όπως και μεγάλα ερωτήματα για την επόμενη μέρα στην παγκόσμια γεωπολιτική σκακιέρα. Ωστόσο, μια από τις πιο δομικές, μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της πανδημίας ίσως τη δούμε στη λειτουργία των μεγαλουπόλεων, στην ισορροπία αστικής και ψηφιακής κουλτούρας, και, ευρύτερα, στη σχέση μας με τη φυσική πραγματικότητα.

Η πανδημία μετέτρεψε τα παγκόσμια αστικά και οικονομικά κέντρα σε πόλεις-φαντάσματα. Τις δυστοπικές εικόνες άδειων λεωφόρων και εγκαταλελειμμένων τοποσήμων των πρώτων μηνών διαδέχθηκε ο δομικός μετασχηματισμός των χώρων και της κουλτούρας της εργασίας. Κολοσσοί όπως η Google και το Facebook προωθούν την ευέλικτη εργασία, ο Τζακ Ντόρσι ανακοίνωσε ότι οι πέντε χιλιάδες εργαζόμενοι του Twitter μπορούν να δουλεύουν από το σπίτι «για πάντα», ενώ ο ιδρυτής του Spotify δήλωσε ότι η εποχή κατά την οποία το γραφείο ήταν το επίκεντρο της δουλειάς τελείωσε.

Η «μετανάστευση» της εργασίας, της διασκέδασης και της εκπαίδευσης στον ψηφιακό χώρο έχει προκαλέσει ένα τσουνάμι φυγής από τα κέντρα των δυτικών μητροπόλεων προς τα προάστια, που θυμίζει τη μαζική έξοδο λευκών από τα αστικά κέντρα των ΗΠΑ τις δεκαετίες του 1950 και 1960, όταν το αυτοκίνητο, η μεταπολεμική ανάπτυξη της βιομηχανίας και η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου οδήγησαν στο *suburbans prawl* – στην εξάπλωση του προαστιακού ιστού.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ του Bloomberg, η ζήτηση για τους χώρους γραφείων της πολυεθνικής εταιρείας IWGPlc (πρώην Regus) μειώθηκε κατά 30% στη Νέα Υόρκη, ενώ σε προαστιακές περιοχές όπως το νότιο Κονέκτικατ αυξήθηκε πάνω από 40%. Αντίστοιχες τάσεις επικρατούν και στους επαγγελματικούς χώρους του Λονδίνου και της βρετανικής επαρχίας, τόσο στον ιδιωτικό τομέα, όσο και στα πανεπιστήμια τα οποία τώρα ξανασχεδιάζουν από το μηδέν ολόκληρη την παιδαγωγική φιλοσοφία τους ώστε να παρέχουν ένα υβριδικό μοντέλο φυσικής παρουσίας και διαδικτυακής παράδοσης.

Η αλλαγή αυτή εξυπηρετεί τις επιχειρήσεις, που έτσι εξοικονομούν τεράστια ποσά σε γενικά έξοδα (ενοίκια, πάγια, λογαριασμούς, συνεργεία καθαρισμού, αναλώσιμα), όσο και τους υπαλλήλους που μέχρι τώρα πλήρωναν αστρονομικά ποσά για να νοικιάζουν μια τρύπα (π.χ. 4.000 δολάρια τον μήνα για μια γκαρσονιέρα στο Σαν Φρανσίσκο ή το Μανχάταν) για να βρίσκονται κοντά στη δουλειά τους.

Η φυγή προς τα έξω δημιουργεί και μια ευκαιρία: για τις κυβερνήσεις και για την επαρχία. Τα τελευταία χρόνια οι δυτικές δημοκρατίες αντιμετωπίζουν την οργή των κατοίκων της αποβιομηχανοποιημένης περιφέρειας που μαστίζεται από την ανεργία και την υπανάπτυξη. Το γεωγραφικό αυτό ρήγμα κέντρου-περιφέρειας ενεργοποιήθηκε στο δημοψήφισμα για το Μπρέξιτ και στις προεδρικές εκλογές σε Γαλλία και ΗΠΑ, με τους δυσαρεστημένους της περιφέρειας να υποστηρίζουν λαϊκιστικές ή ριζοσπαστικές λύσεις. Ο Βρετανός πρωθυπουργός Μπόρις Τζόνσον είναι αποφασισμένος να εφαρμόσει μια πολιτική δομικών επενδύσεων και μεταφοράς υπουργείων και κρατικών οργανισμών στον Αγγλικό βορρά (ο οποίος του χάρισε και την εκλογική νίκη), ενώ το BBC μόλις ανακοίνωσε ένα τολμηρό σχέδιο απομάκρυνσης χιλιάδων υπαλλήλων, υπηρεσιών και τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων από το Λονδίνο προς διάφορες πόλεις του Ηνωμένου Βασιλείου.

Ποιες θα είναι οι επιπτώσεις αυτού του συνδυασμού μετανάστευσης στο ψηφιακό μετασύμπαν, παράλληλης μετανάστευσης στα προάστια και την περιφέρεια, και απότομης πτώσης των ενοικίων και των τιμών των ακινήτων για μεγαλουπόλεις όπως το Λονδίνο και τη Νέα Υόρκη; Θα μετατραπούν οι μητροπόλεις σε δυστοπικές, μετα-αποκαλυπτικές αστικές χωματερές όπως στο Ready Player One του Σπίλμπεργκ; Θα αρχίσουμε να βλέπουμε ζώα να το σκάνε από τους ζωολογικούς κήπους και να περιφέρονται στις βιβλιοθήκες και τους ναούς όπως στους Δώδεκα Πιθήκους; Θα φυτρώσουν δέντρα μέσα απ' τις σπασμένες πλάκες των εγκαταλελειμμένων κτιρίων, όπως στο Πρίπιατ του Τσερνομπίλ; Όπως μας έχει δείξει ο κλάδος των αστικών σπουδών, οι πόλεις κάνουν αέναους βιολογικούς κύκλους ανάπτυξης, ποικιλομορφίας, καινοτομίας και κοσμοπολιτισμού, επέκτασης, γκετοποίησης, φυγής, παρακμής και αναγέννησης. Η σύγχρονη πόλη –μαζί με τα ανθρώπινα δικαιώματα και το κράτος δικαίου– είναι η πιο σημαντική εφεύρεση και το απόγειο του ανθρώπινου πολιτισμού. Μεγάλοι κοινωνιολόγοι και φιλόσοφοι όπως ο Νόρμπερτ Ελίας και πιο πρόσφατα ο Ρίτσαρντ Σένετ και ο Αλαίν ντε Μποτόν έχουν περιγράψει εξαιρετικά το πώς η ανάγκη συνύπαρξης στον περιορισμένο χώρο της πόλης παράγει κοινωνικές συμβάσεις, δημιουργικές συνάψεις, και τις συνθήκες για την προώθηση του πνεύματος και της ανθρωπότητας συνολικά.

Στο συγκλονιστικό της βιβλίο για τον εξευγενισμό (*gentrification*) της Νέας Υόρκης, η Σάρα Σούλμαν αναλύει τα στοιχεία που κάνουν μια πόλη ανοιχτή: η δυνατότητα συνύπαρξης και τριβής διαφορετικών ανθρώπων – νέων και ηλικιωμένων, φτωχών και πλουσίων, μεταναστών και γηγενών· το να μπορείς να βγάζεις το προς το ζην συνδυάζοντας με κάποιον τρόπο τις ικανότητες, τα όνειρα, τις σχέσεις, τα οράματα, τη βούληση και τις δεξιότητές σου.

Η πόλη δίνει στον άνθρωπο, και ειδικά στον νέο άνθρωπο, την ελευθερία να είναι άτομο· να είναι, δη-

λαδή, ο εαυτός του· να βρει και να αναπτύξει τη δική του, δηλαδή τη μοναδική του, ταυτότητα· και μέσα από αυτή τη συνύπαρξη, σύγκρουση, και ώσμωση εμπειριών, ενδιαφερόντων, ιδεολογιών, παραστάσεων, χρωμάτων, γεύσεων και πρακτικών, δημιουργείται ένας κοινωνικός ιστός πορώδης, εξωστρεφής, ανθεκτικός, ισχυρός· ένα αστικό τοπίο που καταλήγει να είναι μεγαλύτερο και σημαντικότερο από το σύνολο των επιμέρους στοιχείων του.

Για να γίνουν όλα αυτά βέβαια, πρέπει η πόλη να τα επιτρέψει. Πρέπει, για παράδειγμα, να υπάρχουν περιοχές με προσιτά ενοίκια, με ποικιλομορφία επιχειρήσεων και μαγαζιών – και με συστέγαση κατοικιών, επιχειρήσεων και μαγαζιών (οι ελληνικές πόλεις είναι εξαιρετική περίπτωση κοινοτήτων μεικτής χρήσης), με χώρους στους οποίους φοιτητές, καλλιτέχνες, ομάδες, ερασιτέχνες και επαγγελματίες να μπορούν να αναπτύξουν ελεύθερα την τέχνη και το επάγγελμά τους.

Ο εγκλεισμός των πλουσίων σε περίφρακτες κοινότητες (*gated communities*), η γκετοποίηση των εθνοτικών ή θρησκευτικών μειονοτήτων στα banlieues του Παρισιού και των Βρυξελλών, τα σουρεαλιστικά ενοίκια και τιμές των ακινήτων στα κέντρα των πόλεων, η εκδίωξη ολόκληρων κοινοτήτων από τις γειτονιές που ζούσαν για δεκαετίες, η μαζική αγορά διαμερισμάτων (που μετά μένουν άδεια) από Κινέζους, Άραβες και Ρώσους επενδυτές – όλα αυτά τα φαινόμενα που τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε στις δυτικές πόλεις – συντελούν στον εκφυλισμό και στην παρακμή τους. Ο κορωνοϊός ίσως καταστεί η επανεκκίνηση, το resetbutton των δυτικών μεγαλουπόλεων, δηλαδή το σοκ που αρχικά θα σπρώξει τις πόλεις στην παρακμή, ρίχνοντας τα ενοίκια, διώχνοντας κατοίκους και επιχειρήσεις, ξεκινώντας πάλι τη διαδικασία αναγέννησης και εξέλιξής τους.

Η φθορά, η σήψη, η ερείπωση και η εγκατάλειψη κτιρίων, γειτονιών, αστικών τοπίων και παραστάσεων είναι συστατικό στοιχείο της πόλης. Η ζωή της πόλης είναι πολύ μακρύτερη από τη ζωή μεμονωμένων οικογενειών ή κτιρίων και, όπως τόσο συγκινητικά περιγράφει ο Νίκος Βατόπουλος στο

Ο ΣΥΝΔΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΦΥΓΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ, ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΣΤΟ ΨΗΦΙΑΚΟ ΜΕΤΑΣΥΜΠΑΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΕΥΚΟΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΠΙΘΑΝΟ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΙ ΕΝΑ ΝΕΟ ΤΑΞΙΚΟ ΧΑΣΜΑ

εξαιρετικό βιβλίο του «Στο βάθος του αιώνα» (εκδ. Μεταίχμιο), οι μνήμες και τα κατάλοιπά τους σιγά-σιγά εξαυλώνονται ή θάβονται κάτω από τη σκόνη του χρόνου.

Ο Έντουαρντ Γκλέιζερ, καθηγητής του Χάρβαρντ και ένας από τους σημαντικότερους μελετητές των πόλεων σήμερα, πιστεύει ότι οι πόλεις θα επιβιώσουν, αλλά ότι θα γίνουν πιο φθηνές, πιο ανταγωνιστικές, πιο βρώμικες και ατημέλητες, πιο σκληρές, αλλά και πιο ανοιχτές στους νέους· πιστεύει, δηλαδή, ότι θα επιστρέψουν στο στάδιο του βιολογικού κύκλου στο οποίο βρέθηκαν τις δεκαετίες του 1970 και 1980.

Ωστόσο, αυτή η άποψη προϋποθέτει ότι οι νέοι θα εκμεταλλευτούν την ευκαιρία, να κυνηγήσουν τα όνειρά τους και να χτίσουν τις ζωές τους στον πραγματικό χώρο και όχι στο μετασύμπαν. Τα παιδιά που θα γνωρίσουν για πρώτη φορά τη ζωή μόνο μέσα από την ψηφιακή εκπαίδευση και διασκέδαση δεν θα έχουν βιώσει κάτι διαφορετικό· δεν θα έχουν μάθει να κινούνται και να κοινωνικοποιούνται στους δρόμους και τις γωνιές των πόλεων· δεν θα έχουν συνδέσει τις μικρές και μεγάλες στιγμές της προσωπικής τους ιστορίας με τον δημόσιο χώρο της πόλης.

Υπάρχει επίσης άλλο ένα κρίσιμο ερώτημα: το εάν η εμπειρία της τελευταίας χρονιάς –και ειδικά η ευκολία της ψηφιακής κατανάλωσης περιεχομένου και επικοινωνίας από το σπίτι– θα κάνει κάποιους να το σκέφτονται δύο φορές πριν περάσουν 45 λεπτά ή μία ώρα σε ένα τρένο, λεωφορείο ή αυτοκίνητο προκειμένου να παραβρεθούν σε μια συνάντηση, εκδήλωση, ομιλία, συναυλία ή βιβλιοπαρουσίαση που δεν είναι σίγουρο ότι τελικά θα αξίζει τον χρόνο τους· εάν δηλαδή θα δούμε έναν ολοένα μεγαλύτερο αριθμό ανθρώπων που θα αμφισβητήσουν την αξία του «ξεβολέματος». Η κοινωνικοποίηση και η τυχασιότητα –ο πλούτος και το

μυστικό της αστικής ζωής– είναι άυλα, αόρατα αγαθά, τα οποία συχνά δεν συνειδητοποιούμε ότι χρειαζόμαστε.

Ο συνδυασμός της φυγής προς την περιφέρεια, της μετανάστευσης στο ψηφιακό μετασύμπαν και της ανθρώπινης τάσης για ευκολία είναι πολύ πιθανό να δημιουργήσει ένα νέο ταξικό χάσμα. Σε ένα προφητικό απόσπασμα του βιβλίου της, η Σούλμαν αναρωτιέται: «*Θα είναι τα πάντα (τα βιβλία, η μουσική, η πορνογραφία, η εκπαίδευση, οι ταινίες, η φιλία, η συντροφικότητα, η αγάπη, και η τηλεόραση) δωρεάν αν καταναλώνονται ονλάιν και απαγορευτικά ακριβά αν θέλεις να τα βιώσεις προσωπικά [δηλ. σε πραγματικό χώρο και χρόνο]*»;

Η διοργάνωση εκδηλώσεων απαιτεί χρόνο και χρήμα και υπόκειται στους νόμους της αγοράς, δηλαδή της ζήτησης· η φυσική μας παρουσία απαιτεί χρόνο και κόπο και υπόκειται και αυτή στους δικούς της νόμους, της μίμησης και της κοινωνικής μάθησης. Θα γίνει άραγε η αστική ζωή ένα προνόμιο των πεφωτισμένων ελίτ, κάτι σαν την όπερα, τα μουσεία και τις έντυπες εκδόσεις;

Οι επιπτώσεις του κορωνοϊού στις μεγαλουπόλεις της Δύσης ίσως διαφοροποιούνται στις ελληνικές πόλεις όπως η Αθήνα και η Θεσσαλονίκη: η ελληνική περιφέρεια στερείται υποδομών και ανάπτυξης σε τέτοιο βαθμό ώστε να μην αποτελεί ελκυστική επιλογή για πολλές επιχειρήσεις και κατοίκους· τα ενοίκια και οι τιμές των ακινήτων στην πόλη δεν πέφτουν, αλλά ανεβαίνουν εντυπωσιακά μετά από μια δεκαετία κρίσης, ενώ διαμερίσματα και οικόπεδα με εξαιρετικές προοπτικές ξεπουλιούνται ταχύτατα σε ξένους, κυρίως κινέζους, επενδυτές – κάτι που θα το βρούμε μπροστά μας σε πολλά επίπεδα· παρά τις τομές στην ψηφιοποίηση του κράτους, εξακολουθεί να υπάρχει ευρεία αντίσταση στην ψηφιοποίηση της εκπαίδευσης και της διασκέδασης, οι αποστάσεις και το κόστος της μετακίνησης είναι μικρότερα, ενώ το κίνητρο συμμετοχής σε εκδηλώσεις είναι πρωτίστως κοινωνικό αντί ουσιαστικό, και η χρήση του δημόσιου χώρου πιο εξωστρεφής.

Όλα αυτά τα στοιχεία θα συνηγορούσαν υπέρ μιας σχετικής επιστροφής στο προπανδημικό στάτους κβο. Ωστόσο, εάν όντως υπάρξει δομική αλλαγή στην αστική και ψηφιακή κουλτούρα της Δύσης, αυτή θα επηρεάσει –έστω και μερικώς– και την Ελλάδα. Για παράδειγμα, η παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών (πλην των ταινιών-events που αφορούν τα μεγάλα franchises υπερηρώων και επιστημονικής φαντασίας) έχει ήδη περιοριστεί στον 21ο αιώνα, και μάλλον θα συνεχίσει να περιορίζεται κι άλλο, τουλάχιστον στη Δύση, μετατρέποντας το σινεμά σε όπερα με περιορισμένο ρεπερτόριο για συγκεκριμένα κοινά.

Το ερώτημα είναι ευρύτερο, κρίσιμο και προς το παρόν ρητορικό: πώς θα ενσωματώσει η αστική, αναλογική κουλτούρα της Ελλάδας τη μετανάστευση στο ψηφιακό μετασύμπαν των παγκόσμιων events χωρίς να περιθωριοποιηθεί; **A**

ONASSIS
EDUCATION

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΚΑΝΑΣ

ΕΝΑ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΜΙΚΡΟ

18 τραγούδια και μελωδίες για παιδιά με και χωρίς Διαταραχή Αυτιστικού Φάσματος, γονείς και εκπαιδευτικούς.

2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΗΜΕΡΑ
ΑΥΤΙΣΜΟΥ

Ακούστε τη συλλογή στο
YouTube Channel του Ιδρύματος Ωνάση
και κατεβάστε την δωρεάν
από το onassis.org

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

◀ Δεν είναι ιστοσελίδα διοργάνωσης γάμων και δεξιώσεων. Είναι η homepage του νέου site του Donald Trump.

31 εταιρείες υπέβαλαν προσφορές για την προμήθεια του κράτους με self-tests. Προς μεγάλη απογοήτευση του ΣΥΡΙΖΑ, μεταξύ τους δεν συμπεριλαμβάνονταν η Siemens, για χάρη της οποίας είχε στηθεί ο διαγωνισμός, όπως μας ενημέρωσε η αξιωματική αντιπολίτευση.

50% μειώθηκε ο επιπολασμός της λοίμωξης covid-19 με τη χρήση των τεστ στη Σλοβακία, όπως μας ενημέρωσε ο αναπληρωτής υπουργός Υγείας.

1.630.000 εμβολιασμοί έχουν πραγματοποιηθεί στην Ελλάδα από τις 27 Δεκεμβρίου.

1.065.000 πολίτες έχουν κάνει τουλάχιστον την πρώτη δόση και 565.000 πολίτες έχουν πραγματοποιήσει ήδη και τις δύο δόσεις.

10,14% είναι το ποσοστό της εμβολιαστικής κάλυψης στη χώρα.

272 νέα εμβολιαστικά κέντρα αναμένεται να ανοίξουν εντός Απριλίου.

5,126 γύρους σε αγώνες grand prix της Formula 1 έχει διανύσει ο Lewis Hamilton και έτσι πήρε και το σχετικό ρεκόρ από τον Michael Schumacher. Είναι λίγα τα ρεκόρ που δεν φέρουν το όνομά του και ακόμη αγωνίζεται.

75η νίκη του Hamilton με τα χρώματα της Mercedes ήταν αυτή στον αγώνα του Bahrain. Ήταν επίσης η πρώτη φορά από το 2015 που ο Βρετανός κέρδισε στον εναρκτήριο αγώνα της σεζόν.

32 από τους 56 γύρους κατάφερε να ολοκληρώσει ο Fernando Alonso, με τη νέα του ομάδα Alpine, καθώς το περιτύλιγμα από ένα σάντουιτς σφήνωσε στα φρένα του, προκάλεσε υπερθέρμανση και τελικά τον ανάγκασε να εγκαταλείψει.

5 ημέρες παρέμεινε κλειστή η διώρυγα του Σουέζ καθώς «σφηνώσε» το πλοίο (mega-containership) Ever Given.

10 δισ. δολάρια εκτιμάται η αξία των αγαθών που διακινούνται μέσω του καναλιού του Σουέζ.

12%-30% του παγκόσμιου θαλάσσιου εμπορίου διακινείται μέσω του Σουέζ, σύμφωνα με σχετικές αναφορές της «Καθημερινής» και της «Ναυτεμπορικής». Μεγάλο ποσοστό αυτών έχουν προορισμό το λιμάνι του Πειραιά.

8 χρόνια έμειναν παγιδευμένα στη διώρυγα του Σουέζ 14 εμπορικά πλοία, ως συνέπεια του Αραβο-Ισραηλινού πολέμου του 1967, γνωστότερου και ως πολέμου των 6 ημερών. Οι αιγυπτιακές αρχές τοποθέτησαν ακόμη και νάρκες γύρω από τα πλοία για να μην μπορούν να μετακινηθούν.

800.000 υπάλληλοι εργάζονται στις ΗΠΑ για λογαριασμό της Amazon, τον κολοσσό του online shopping.

5.800 εξ αυτών που εργάζονται σε αποθήκη στην Alabama ψήφισαν τη Δευτέρα με ερώτημα την ίδρυση ή όχι συνδικάτου. Τα αποτελέσματα δεν ήταν ακόμη γνωστά μέχρι την ώρα που γράφονταν τα Νούμερα, όμως θεωρείται σχεδόν βέβαιη η επικράτηση του «ΝΑ!».

15 δολάρια την ώρα κερδίζουν οι εργαζόμενοι στην Amazon, ποσό διπλάσιο από τον κατώτατο μισθό στην Alabama. Φήμες αναφέρουν ότι οι εργαζόμενοι αναγκάζονται να ουρούν σε δοχεία, επειδή δεν προλαβαίνουν να πάνε στην τουαλέτα. Η εταιρεία φυσικά το αρνείται κατηγορηματικά.

21,33 δισ. δολάρια ήταν τα κέρδη της Amazon το 2020.

5.000 θεατές (ναι, καλά ακούσατε) παρακολούθησαν το Σάββατο στη Βαρκελώνη τη συναυλία του συγκροτήματος Love of Lesbian, αφού προηγουμένως είχαν υποβληθεί σε rapid test. Σιγά τα ωά, θα μου πείτε. Στην Ελλάδα όσοι πολίτες θέλουν συμμετέχουν σε πορείες διαμαρτυρίας με κάθε αφορμή και χωρίς προηγούμενο τεστ.

30 ημέρες θα στερηθεί την επικοινωνία μέσω Facebook η δημοσιογράφος Έλενα Ακρίτα. Ο λόγος για τον οποίο η πλατφόρμα προχώρησε στην απαγόρευση είναι μάλλον σχολιά της σαν αυτό: «Είσαι ανώνυμος κουκουλοφόρος, φασιστόμουτρο, κοτούλα κοκοκο που κρύβεσαι πίσω από ψευδώνυμα, σκουλήκι, νταής της δεκάρας, βοθρόλυμα!».

850 λέξεις χρειάστηκε ο Ντόναλντ Τραμπ για να περιγράψει τα επιτεύγματά του στη νέα του ιστοσελίδα. Μεταξύ άλλων επιτευγμάτων αναφέρει τα κάτωθι: ασφάλεια στα σύνορα, ενεργειακή ασφάλεια, ενίσχυση του NATO και άλλων διεθνών συμμαχιών αλλά και της διαχείρισης της πανδημίας του κορωνοϊού.

30 δισ. δολάρια είναι σύμφωνα με τις πρώτες εκτιμήσεις η αξία των ρευστοποιήσεων ενός ελάχιστα γνωστού hedge fund στις ΗΠΑ με το όνομα Archegos Capital Management, κίνηση που έχει προκαλέσει χάος στις παγκόσμιες αγορές. Ο αμερικανικός Τύπος βλέπει ίχνη σκανδάλου πίσω από την υπόθεση, με το Forbes να κάνει λόγο για καταστρατήγηση κάθε υποχρέωσης ενημέρωσης για τις κινήσεις της.

6 δισ. δολάρια αναμένεται να κοστίσουν στις τράπεζες, παγκοσμίως, οι εξελίξεις της Archegos.

9 περιπολικά και 14 αστυνομικοί διατίθενται από την Ελληνική Αστυνομία για τη φύλαξη του Μένιου Φουρθιώτη. Είναι ακριβώς το αντίθετο από το δεν μπορεί να υπάρχει ένας αστυνομικός για κάθε πολίτη. Για κάποιους πολίτες, μπορούν να υπάρχουν 14 αστυνομικοί.

210 νέα ξενοδοχεία άνοιξαν στην Ελλάδα μέσα σε μόλις τέσσερα χρόνια, σύμφωνα με μελέτη της Grand Thornton. Το μεγαλύτερο ποσοστό αφορά σε καταλύματα 4 και 5 αστέρων.

42% αυξήθηκε η δαπάνη για προμήθειες στα καταλύματα και 8% στην εστίαση, κατά την ίδια περίοδο.

VERBA VOLANT

ΝΙΚΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ

«*Το kitsch είναι το διαρκώς, δαιμονικώς, διπλό μα ίδιο πρόσωπο: η θεούσα με τη στέκα και ο παιδοβιαστής. Είναι η Νέα Δημοκρατία του Σαλό*». Η αναφορά στο τελευταίο έργο του Παζολίνι κάνει τον -είναι κωλοδεξιοί- πρώην αναπληρωτή υπουργό να νομίζει ότι εξαγνίζεται ο λόγος του στο μυαλό «της φοιτητριάδας». Ο δε χαρακτηρισμός «μουρλοκακομοίρα» που απευθύνει στον πρωθυπουργό θα στοιχειώνει εσαεί τη σοβαροφανή επίκλησή του στη θεσμικότητα, η οποία ανέκαθεν αποτελούσε το μόνο καταφύγιο του όταν στριμώχνεται.

ΚΩΣΤΑΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

«*Όταν μου το είπανε νόμιζα ότι ήταν ο Mr.Bean, τελικά ήταν όντως ο Μπυστάκης*». Ο νεαρός βουλευτής θεωρεί προφανώς ασήμαντο και ενδεχομένως γελοίο το να ασχολείται ολάκερος πρωθυπουργός με το «Ράλι Ακρόπολις». Άλλωστε τα ράλι, παρά το αγωνιστικόν του πράγματος, δεν έχουν σχέση με τους αγώνες του λαού.

ΑΝΓΚΕΛΑ ΜΕΡΚΕΛ

«*Μην ξεχάσω να ευχηθώ και για την εθνική σας εορτή*». Αυτές ήταν οι λακωνικές πλιν ολόθερμες ευχές της Γερμανίδας Καγκελαρίου προς τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Να της τυλίξουμε και το φοντάν σε αλουμινόχαρτο για το σπίτι.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ

«*Η ιστορία έχει καταγράψει σε ποια μεριά του ποταμού στάθηκαν οι δυο παρατάξεις που ιστορικά υπάρχουν στην Ελλάδα από την απελευθέρωσή της το 1821-1828 και μετά. Υπάρχει η παράταξη των Κολοκοτρώνηδων και των Μακρυγιάννηδων, η παράταξη των Βελουχιώτηδων, η παράταξη του Πολυτεχνείου και υπάρχει η παράταξη των κοτζαμπάσηδων και των προεστών, υπάρχει η παράταξη των συνεργατών και των Τσολάκογλου της κατοχής και των Γερμανών, υπάρχει η παράταξη που απ' τη μητέρα της βγήκαν οι χουντικοί της επταετίας, και αυτά τα δύο στρατόπεδα είναι που συγκρούονται μέχρι σήμερα στην ελληνική κοινωνία*. Οκ, Παύλο, το πιάσαμε. Είσαι στην ίδια παράταξη με τον Κολοκοτρώνη, τον ήρωα που στήριξε τον Καποδίστρια. ●

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΕΦΕΔΡΕΙΕΣ

Του ΑΧΙΛΛΕΑ ΓΡΑΒΑΝΗ

Η διαδρομή της χώρας τον χρόνο της πανδημίας ήταν σχετικά «επιτυχής» (πώς να θεωρήσεις βέβαια «επιτυχία» έστω και ένα θάνατο). Παρά τις εύλογες αστοχίες (όλη η υφήλιος είχε αστοχίες στην πρωτόγνωρη πανδημία, ακόμα και χώρες οικονομικά και υγειονομικά κραταιές), η χώρα θρηνεί μέχρι σήμερα περίπου 8.000 ψυχές όταν άλλες με τον ίδιο πληθυσμό και 4πλάσιο ΑΕΠ έχουν χάσει 20.000-25000.

Η σημερινή κυβέρνηση πιστώνεται αυτή την επιτυχία, η οποία έχει μεγαλύτερο μέγεθος από το διαφανόμενο αν λάβει κανείς υπόψη την αντιπαραγωγική, καιροσκοπική και πολλές φορές προκλητικά αδιάφορη για τις απώλειες πολιτική της αντιπολίτευσης, ιδιαίτερα της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Μόνο η πολιτική της στήριξης των περίπου 650 διαδηλώσεων και της αγνόησης των μέτρων προστασίας από τον κορωνοϊό των πολιτών σε πλατείες και πάρκα συνέβαλε σημαντικά στη διασπορά του κορωνοϊού, πλέον τεκμηριωμένα (δες Νέα Σμύρνη). Και βέβαια από το γεγονός ότι η όλη αντιμετώπιση της πανδημίας συνέβαινε μετά την 10ετή οικονομική κρίση και παράλληλα με την επικίνδυνα επιθετική πολιτική της αναθεωρητικής γείτονος (Εβρος, νησιά Αιγαίου, Ανατολική Μεσόγειος).

Ανεξάρτητα από το διαφανόμενο μεγάλο τίμημα που μάλλον θα πληρώσει η χώρα τους επόμενους δυο μήνες από την κόπωση της εφαρμογής των μέτρων προστασίας και το διαφανόμενο πρόωρο άνοιγμα της οικονομίας και της κοινωνίας (ήδη πλησιάζουμε τα 5.000 κρούσματα ημερησίως) στο οποίο πιεζόμενη προσανατολίζεται η κυβέρνηση, από τον Ιούνιο με τη φυσική ανοσία λόγω της λοίμωξης (περίπου το 10-15% συμπτωματικών και ασυμπτωματικών του γενικού πληθυσμού) και τη φαρμακολογική ανοσία λόγω του εμβολιασμού (περίπου το 20% του γενικού πληθυσμού) θα έχουμε πετύχει συνολική ανοσία περίπου στο 40% του πληθυσμού. Η χώρα θα αρχίσει να βλέπει με αισιοδοξία την επόμενη μέρα της πανδημίας, η οποία θα μας συντροφεύει υπό άλλες όμως συνθήκες για τα επόμενα χρόνια.

Η επόμενη μέρα θα αναδείξει την τεράστια οικονομική και κοινωνική πρόκληση της μετά την πανδημία εποχής. Το εξαιρετικό χρέος της χώρας θα έχει αυξηθεί από το εύλογο κόστος στήριξης της οικονομίας την περίοδο της πανδημίας

και των αλληπάλληλων lockdown. Ο περιορισμός της ανεργίας και η οικονομική ανάταξη θα χρειαστούν μια κολοσοιαία προσπάθεια. Η κυβέρνηση χρειάζεται ένα συνεκτικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων και προγραμματισμού για την πολλαπλασιαστική, αξιοκρατική, διαφανή επένδυση των περίπου 70 ευρωπαϊκών δισεκατομμυρίων του Ταμείου Ανάκαμψης και του ΕΣΠΑ. Οι πιέσεις των διαφόρων συμφερόντων, των συνήθων υπόπτων του ροκανίσματος των ευρωπαϊκών κονδυλίων σε μη παραγωγικές επενδύσεις κατανάλωσης και βολέματος, θα είναι τεράστιες και εκβιαστικές. Θα χρειαστεί να κινητοποιήσει τις αξιότερες, εμπειρότερες, εντιμότερες δυνάμεις της. Ο χρόνος για «εκπαίδευση» νέων μάγων θα είναι ελάχιστος. Η προσπάθειά της θα είναι ακόμη πιο δύσκολη από τις δραστηριότητες της αντιπολίτευσης, που δείχνει μια τυχοδιωκτική διάθεση, ιδιαίτερα η αξιωματική αντιπολίτευση με τη λαϊκίστικη, διχαστική πολιτική της. Δυστυχώς, όμως και η πολιτική του ΚΙΝΑΛ με τη νυν ηγεσία της υπερακοντίζει

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ ΜΕ ΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΑΝΟΣΙΑ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΛΟΙΜΩΞΗΣ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΟΣΙΑ ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥ ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ ΠΕΤΥΧΕΙ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΝΟΣΙΑ ΠΕΡΙΠΟΥ ΣΤΟ 40% ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

τον ΣΥΡΙΖΑ σε λαϊκισμό. Ευχής έργο η αναμενόμενη νέα ηγεσία του να αντιληφθεί ότι ο ρόλος του κόμματος αυτού θα μπορούσε να είναι εξαιρετικά σημαντικός για την προσπάθεια ανάκαμψης της χώρας τα επόμενα χρόνια.

Η ιστορική συγκυρία απαιτεί την κινητοποίηση όλων των αξίων εφεδρειών της χώρας. Και ευτυχώς υπάρχουν κρυμμένες, μακριά από τα αθηναϊκά σαλόνια που συνήθως τροφοδοτούν την εξουσία. Πετυχημένοι πολίτες που με τη σκληρή δουλειά τους, τα ταλέντα τους και τη δημιουργική τους δύναμη συνειδητοποιούν την πρόκληση. Σημαντικοί μεταρρυθμιστές πολιτικοί που ο λαϊκισμός, τα συμφέροντα, το ρηκό πολιτικό σύστημα τους έθεσε εκτός δράσης διότι προσπάθησαν να αλλάξουν τη χώρα, είναι παρόντες με πολιτική πλέον δουλειά στην κοινότητα, στους χώρους εργασίας, στα διεθνή πολιτικά forum.

Ο τόπος χρειάζεται σήμερα παρά ποτέ τη συστράτευση, την κινητοποίηση αυτών των δυνάμεων στη μετά την πανδημία εποχή. Οι δυσκολίες των επόμενων χρόνων θα τους αναδείξουν ως αναγκαίοτητα επιβίωσης και προόδου. Πολλοί πολίτες αλλά και αρκετοί εμπνευσμένοι πολιτικοί έχουμε διδαχθεί πολλά τα τελευταία χρόνια πληρώνοντας μεγάλο τίμημα αφύπνισης. Ο μελλοντικός κόσμος μας τους χρειάζεται και καλό είναι να αρχίσουν να σηκώνουν μανίκια. **Α**

ONASSIS

ΠΩΣ ΧΟΡΕΥΕΤΑΙ
Η SKA-PUNK;

ΣΤΟ YouTube ΤΟΥ
ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΩΝΑΣΗ
04.04.2021 | 21:00

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΩΝΑΣΗ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

onassis.org

STAGES A/LIVE 63 HIGH AT EIGHTBALL

Η τηλεργασία στη ζωή μας

Τα χαρακτηριστικά μιας πρακτικής που υπήρχε πολύ πριν την πανδημία και θα συνεχίσει να υπάρχει και μετά από αυτήν. Αλλά με ποιους όρους;

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

Ελεάννα Γαλανάκη

Μπήκε αιφνιδίως στη ζωή μας σαν απόσκλητος επισκέπτης. Κι όμως, όταν πρωτοάρχισε να εφαρμόζεται, πίσω στη δεκαετία του 1980, κυρίως στις σκανδιναβικές και στις Κάτω Χώρες, είχε τις καλύτερες προθέσεις: η ιδέα ήταν να επιτρέψει σε περισσότερους να εργαστούν χωρίς να αλλάζουν σημαντικά τις συνθήκες ζωής τους, συνδυάζοντας αποτελεσματικότερα τις εργασιακές με άλλες, οικογενειακές κυρίως, υποχρεώσεις, αφού ο εργαζόμενος θα μπορούσε να εργάζεται από το σπίτι του ή από οπουδήποτε αλλού, ακόμη και από άλλη πόλη ή χώρα, με τα ίδια χρήματα, γλιτώνοντας τα έξοδα και τους χρόνους της μετακίνησης. Στην εποχή της πανδημίας, όμως, η τηλεργασία μετατράπηκε από μια καλή πρακτική σε μια αναγκαστική συνθήκη, σε μια προσπάθεια να μειωθεί η κινητικότητα. Όμως, τα ερωτήματα που προκύπτουν είναι πολλά: Θα συνεχιστεί και σε ποιο βαθμό και μετά την πανδημία; Με ποιους όρους; Πότε θα μπορούμε να κλείνουμε τον υπολογιστή μας;

Ο **Σωτήρης Μ.** από τον Μάρτιο του 2020 μέχρι σήμερα έχει δουλέψει δυο μήνες από το γραφείο και το υπόλοιπο διάστημα από το σπίτι. Είναι τραπεζικός υπάλληλος, 38 χρόνων, εργαζόμενος τα τελευταία 12 χρόνια στην ίδια υπηρεσία. «Την πρώτη περίοδο η αλήθεια είναι ότι ένιωθα πιο ευχάριστα δουλεύοντας από το σπίτι. Μειώθηκε ο χρόνος μετακίνησης – μια ώρα πηγαίνελα με το λεωφορείο ή με το αυτοκίνητο – όπως και η κούραση που φέρνει όλο αυτό. Επίσης, δουλεύοντας από ένα οικείο περιβάλλον, όπως είναι το σπίτι μου, είχα τη διάθεση να σηκωθώ το πρωί και μέσα σε πέντε λεπτά να ανοίξω τον υπολογιστή και να αρχίσω να δουλεύω. Ακόμη, έπαψε να υπάρχει το θέμα του ντυσίματος. Εμείς έχουμε ένα dress code, καλό παντελόνι, καλό πουκάμισο, γραβάτα. Από το σπίτι δουλεύεις με τη φόρμα. Και μπορείς πιο άνετα να κάνεις ένα διάλειμμα, μια μικρή παύση, χωρίς να είναι σε βάρος της δουλειάς σου. Εκείνο τον πρώτο καιρό εργαζόμουν περίπου δυο ώρες παραπάνω σε σχέση με το κανονικό μου ωράριο, κάτι που μπορεί να γινόταν και στο γραφείο, και δεν με πείραζε. Μπορώ να πω ότι αισθανόμουν πιο παραγωγικός. Όμως, η τηλεργασία σε συνδυασμό με την καραντίνα έχουν προκαλέσει ανισορροπίες. Τα ωράρια εργασίας έχουν διευρυνθεί υπερβολικά, ακόμα και τα Σαββατοκύριακα, με αποτέλεσμα να έχουν χαθεί τα όρια ανάμεσα στην εργασιακή και στην προσωπική ζωή, σε βάρος της δεύτερης. Η αντίληψη ότι είσαι πάντα διαθέσιμος να εργαστείς ή να απαντήσεις σε τηλεφωνήματα και e-mails έχει γίνει συνήθεια».

Η έρευνα του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών

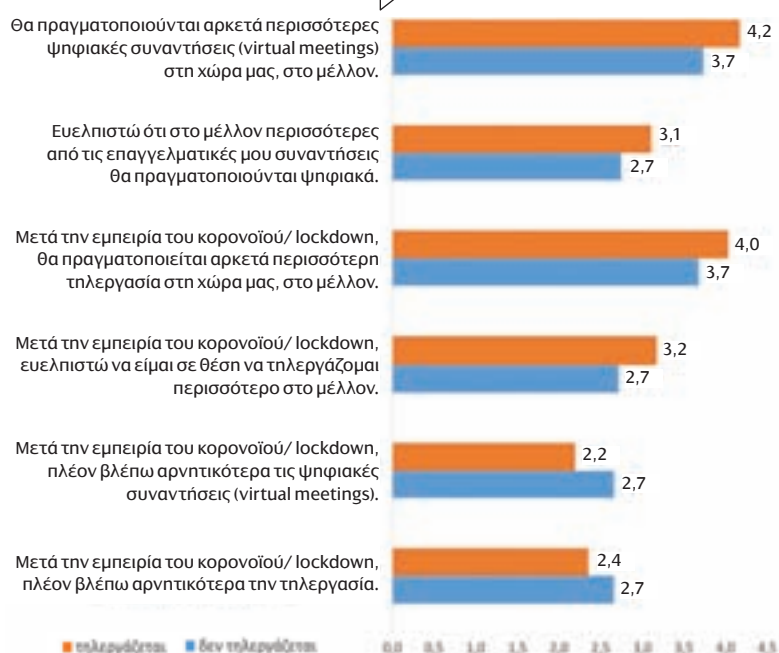
«Η τηλεργασία είναι γενικά μια καλή πρακτική, που μπορεί να είναι ωφέλιμη και για τους εργαζόμενους και για τους εργοδότες. Είναι σίγουρα ωφέλιμη για το περιβάλλον και θεωρείται μια από τις "πράσινες" εργασιακές πρακτικές, γιατί μειώνει την ανάγκη μετακινήσεων. Το γεγονός, όμως,

ότι η προσαρμογή για τους περισσότερους μέσα στην πανδημία ήταν αρκετά βίαιη και αναγκαστική, της έχει προσδώσει μια αρνητική χροιά», λέει η **Ελεάννα Γαλανάκη**, επίκουρη καθηγήτρια και διευθύντρια του Εργαστηρίου Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΟΠΑ). Η Ε. Γαλανάκη είχε την επιστημονική ευθύνη της έρευνας που πραγματοποίησε το εργαστήριο για την τηλεργασία, τον Νοέμβριο, στο δεύτερο κύμα της πανδημίας. Όπως επισημαίνει, «από τους συμμετέχοντες το 62% βρίσκονταν σε τηλεργασία και ειδικότερα το 52% τηλεργάζονταν από το σπίτι και το 10% από κάποιον άλλο χώρο. Από αυτούς που τηλεργάζονταν μόλις το 30% είχε αντίστοιχη προηγούμενη εμπειρία, σαφώς λιγότερο εντατικής τηλεργασίας (π.χ. μη αποκλειστικής). Επίσης, μόλις το 30% έλαβε κάποιο εξοπλισμό από τον εργοδότη του, π.χ. laptop, γρήγορη σύνδεση κ.λπ., οι υπόλοιποι αυτά τα θέματα έπρεπε να τα λύσουν μόνοι τους». Επιπλέον, στην κλίμακα από το 1 έως το 5, όπου το 1 σημαίνει «διαφωνώ απόλυτα» και το 5 «συμφωνώ απόλυτα», οι συμμετέχοντες σε 4 συμφώνησαν ότι κάποιο μέρος της τηλεργασίας θα μείνει και στο μέλλον, και μετά την πανδημία.

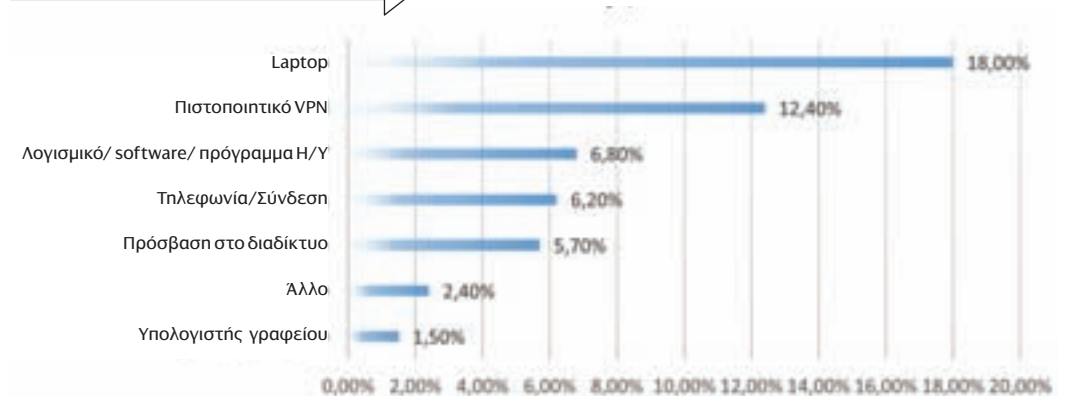
«Αυτοί που ήταν περισσότερο αρνητικοί με την τηλεργασία ήταν όσοι είχαν και μεγαλύτερες οικογενειακές υποχρεώσεις, όπως παιδιά που δεν πήγαιναν στο σχολείο και έκαναν τηλεκαταδιδασκαλία από το σπίτι, που δημιουργεί επιπλέον φόρτο για τους γονείς που ταυτόχρονα τηλεργάζονται. Λαμβάνοντας όμως υπόψη ότι αυτό ήταν και είναι μια έκτακτη συνθήκη, ίσως θα πρέπει να βγάλουμε συμπεράσματα σε άλλο χρόνο», αναφέρει η Ε. Γαλανάκη. Επίσης, το επάγγελμα φάνηκε ότι επηρεάζει αρκετά στο να είναι κανείς θετικός ή αρνητικός με την τηλεργασία. Την πιο θετική στάση είχαν άνθρωποι που η δουλειά τους έχει να κάνει με νούμερα και αρχεία, όπως λογιστές και τεχνικοί πληροφορικής, ενώ την πιο αρνητική κρατούν όσοι ασχολούνται με καλλιτεχνικά επαγγέλματα, καθώς

Αυτοί που ήταν περισσότερο αρνητικοί με την τηλεργασία ήταν όσοι είχαν μεγαλύτερες οικογενειακές υποχρεώσεις

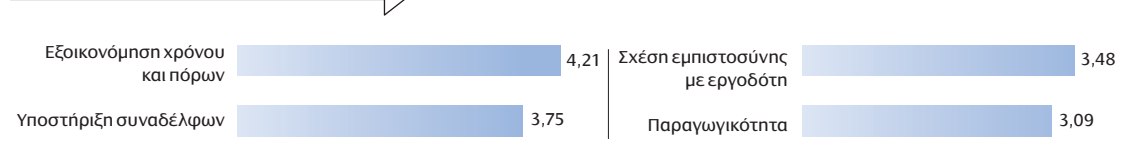
1 Προσδοκίες σχετικά με τηλεργασία

2 Ποιο/ποια νέο εργαλείο / α σας παρέχει ο οργανισμός σας για την εργασία από απόσταση;

3 Πόσο θετικός είναι οι εργαζόμενοι στην τηλεργασία; Παράγοντες διαμόρφωσης θετικής στάσης

Σωτήρης Μ.

Ευστάθιος Γραμμένος

και με επαγγέλματα υγείας και εκπαίδευσης. «Ένας ακόμη σημαντικός παράγοντας στο αν αντιμετωπίζει θετικά ή αρνητικά κανείς την τηλεργασία είναι το αν και σε ποιο βαθμό αισθάνεται ότι έχει τις ίδιες ευκαιρίες εξέλιξης με ένα συνάδελφό του, στην ίδια θέση, που εργάζεται από το γραφείο», λέει η Ε. Γαλανάκη.

Τι θα ήθελε ένας εργαζόμενος

Πολλές από τις αρνητικές λεπτομέρειες της τηλεργασιακής καθημερινότητας που διηγείται ο Σωτήρης Μ., πιθανότατα τις έχουν βιώσει οι περισσότεροι που έχουν αντίστοιχη εμπειρία: «Είναι δύσκολη η επικοινωνία, η εκπαίδευση, το πώς να μεταφέρεις πληροφορίες σε συναδέλφους σου. Όλη αυτή η διαδικασία γίνεται πολύ πιο εύκολα όταν ο άλλος βρίσκεται στο διπλανό γραφείο απ' ότι μέσα από μια οθόνη. Επίσης, αν υπάρχει μια δουλειά που πρέπει να αναθέσεις σε κάποιον, μπαίνεις στη διαδικασία να σκεφτείς ότι μέχρι να του εξηγήσω, να του δείξω, να καταλάβει, άστο να το κάνω εγώ να τελειώνουμε – με αποτέλεσμα κάποιον να επωμίζονται περισσότερες εργασίες. Και είναι και το θέμα της κοινωνικοποίησης. Η διάζωση επικοινωνία με τους συναδέλφους αντικαταστάθηκε με βιντεοκλήσεις και ηχοκλήσεις. Συνάδελφοι με τους οποίους βρισκόμασταν στον ίδιο χώρο, μπορεί να περάσει μεγάλο διάστημα χωρίς να ακούσεις γι' αυτούς». Ο Σωτήρης Μ. εκτιμά ότι δεν θα επανέλθουμε 100% στην προηγούμενη «εργασιακή κανονικότητα». «Ίσως να υπάρξει ένα υβριδικό σχήμα, κάποιες ώρες ή ημέρες από το γραφείο και κάποιες από το σπίτι. Τι θα ήθελα εγώ; Εάν η εργασία είναι κανονική, δηλαδή με το κανονικό ωράριο και τον συνηθισμένο όγκο δουλειάς, τα θετικά της τηλεργασίας είναι περισσότερα, θα την προτιμούσα».

«Είναι όντως ένα θέμα η αποσύνδεση, π.χ. μέχρι ποια ώρα πρέπει κανείς να απαντάει στα μέιλ του», λέει η Ε. Γαλανάκη. «Εκκρεμεί το πώς θα ρυθμίσουμε το θέμα της

τηλεργασίας και νομίζω ότι δεν έχει αρχίσει, επαρκώς τουλάχιστον, αυτή η συζήτηση. Ίσως, όταν βγούμε από τα μέτρα και την πανδημία, να μπορέσουμε να έρθουμε σε μια ισορροπία. Θα είναι μια πρόκληση».

Αναζητώντας έναν expert στην άλλη άκρη του κόσμου

«Η τηλεργασία υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει. Η πανδημία δεν ήταν ο λόγος που την ανακαλύψαμε, αλλά η αφορμή που έγινε αυτό το baby boom», λέει ο Ευστάθιος Γραμμένος, δικηγόρος-εργατολόγος, επισκέπτης καθηγητής Εργατικού Δικαίου στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού του ΟΠΑ, όπου το σύνολο των φοιτητών απαρτίζεται από στελέχη επιχειρήσεων. Ο Ε. Γραμμένος επισημαίνει ότι οι επιχειρήσεις, ειδικά οι πολυάριθμες σε ανθρώπινο δυναμικό και ακόμη περισσότερο οι πολυεθνικές, έχουν πολλούς και καλούς λόγους για να επιδιώκουν την τηλεργασία. «Εκτός από τη μείωση του κόστους παραγωγής και των λειτουργικών δαπανών (λιγότερα έξοδα για μίσθωση γραφείων, υπολογιστές, ρεύμα, τηλέφωνα κ.λπ.), οι επιχειρήσεις μπορούν να προσελκύσουν και να απασχολήσουν εξειδικευμένα ταλέντα ανά τον κόσμο. Ένας expert από την Κίνα δεν χρειάζεται να μετακομίσει στην Ευρώπη, να του πληρώσουν το σπίτι, τα έξοδα κ.ά., αλλά μπορεί να εργαστεί από το σπίτι του στην Κίνα ή από όπου αλλού επιθυμεί. Είναι αξιοσημείωτο ότι εταιρείες όπως «Facebook», «Twitter» και η εταιρεία πληρωμών «Square» επιχειρούν επιθετική πολιτική προσλήψεων για τηλεργαζόμενους, επιχειρώντας να αναδιαμορφώσουν την εργασιακή κουλτούρα στην εποχή μετά τον κορωνοϊό. Η καθιέρωση της τηλεργασίας είναι ικανή να αναδιαμορφώσει σε λίγα χρόνια όλον τον γεωγραφικό χάρτη, επηρεάζοντας ευθέως και άλλους τομείς όπως λ.χ. το real estate. Σκεφθείτε έναν Αμερικανό τηλεργαζόμενο, ο οποίος θέλει να ζήσει και να εργάζεται από την Ευρώπη. Θα μπορούσε

να επιλέξει ως τόπο εγκατάστασής του λ.χ. την Αθήνα, αντί του Παρισιού ή του Λονδίνου, όχι μόνο λόγω του κλίματος, αλλά και του χαμηλότερου κόστους ζωής».

Ο Ε. Γραμμένος επισημαίνει ότι η τηλεργασία έχει πολλά πλεονεκτήματα και για τους εργαζόμενους. Πρώτον επιλέγει ο ίδιος τον τόπο εργασίας του. Από το σπίτι του, από άλλο χώρο, από άλλη πόλη, από άλλη χώρα. Μπορεί, επίσης, να επιλέξει εκείνος τις ώρες της εργασίας του. Αντί για ένα μη ελαστικό ωράριο, για παράδειγμα 09.00 με 17.00, να μοιράσει εκείνος τον χρόνο εργασίας του μέσα στην ημέρα. Έτσι, θα μπορούσε να συνδυάσει καλύτερα τις οικογενειακές και κοινωνικές του υποχρεώσεις με τις επαγγελματικές. Θετικός αντίκτυπος, λέει, θα μπορούσε να υπάρχει και για το κοινωνικό σύνολο, με πολλούς τρόπους. Όπως, εργαζόμενοι με αδυναμία ή δυσκολία μετακίνησης θα μπορούσαν να αποκτήσουν ευκολότερα πρόσβαση σε θέσεις εργασίας, απασχολούμενοι από το σπίτι, μη αποκλείοντας κατά τον τρόπο αυτό καμία κοινωνική ομάδα. Το περιβάλλον δεν θα επιβαρύνεται με την καθημερινή μετακίνηση τόνων ανθρώπων, άρα και αυτοκινήτων. Θα μπορούσαν να δημιουργηθούν κέντρα τηλεργασίας σε απομακρυσμένες γεωγραφικά περιοχές, σε ένα απομακρυσμένο νησί ας πούμε, τονώνοντας την τοπική οικονομία.

Ανάγκη για αποτελεσματικό νομοθετικό πλαίσιο

Όλα αυτά, όμως, απαιτούν και ένα νομοθετικό πλαίσιο και η Ελλάδα, όπως και οι άλλες χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, είναι πίσω, σημειώνει ο Ε. Γραμμένος. Ειδικά για τη σημερινή κατάσταση, αναφέρει ότι «αιφνίδιασε το νομοθέτη, ο οποίος δεν πρόλαβε να λειτουργήσει προληπτικά κατά τρόπο επιτυχημένο έως τώρα, ώστε να προλάβει τις αρνητικές επιπτώσεις του φαινομένου της τηλεργασίας και να προστατεύσει το ασθενές μέρος της διαπραγματεύσεως, που είναι ο εργαζόμενος. Το σημερινό νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει ακόμη τις κατάλληλες εγγυήσεις για τον εργαζόμενο, αλλά ούτε και για την ίδια την επιχείρηση. Οι δε λύσεις έως τώρα είναι αποσπασματικές και όχι σφαιρικές, όπως πρέπει να αντιμετωπίσει η Πολιτεία την τηλεργασία».

Κατά την άποψη του Ε. Γραμμένου, εάν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε το θέμα της τηλεργασίας σοβαρά, χρειάζεται αφενός ένα σύγχρονο νομοθετικό πλαίσιο, αφετέρου συνδυαστικές πρωτοβουλίες αναβάθμισης των υποδομών (δίκτυα, κατάλληλοι χώροι εργασίας κ.λπ.). Στην ιδεατή περίπτωση, η τηλεργασία για να μπορεί να έχει θετικό αποτύπωμα στο κοινωνικό σύνολο να αποτελέσει ένα υγιές και για τα δύο μέρη status εργασίας πρέπει όχι μόνο να διασφαλιστούν όλα τα δικαιώματα του τηλεργαζόμενου, αλλά να χορηγηθούν κίνητρα στις επιχειρήσεις (όπως φορολογικές και ασφαλιστικές ελαφρύνσεις) που θα επιλέγουν το μοντέλο της τηλεργασίας. Επίσης, κίνητρα στους εργαζόμενους, για παράδειγμα επίδομα για τη συντήρηση του εξοπλισμού τους, αλλά και για τα αυξημένα έξοδα (ρεύμα, νερό κ.ά.), καθώς θα παραμένει στο χώρο του για περισσότερες ώρες ή ακόμη θα «αναγκαστεί» να μισθώσει μία κατοικία με επιπλέον χώρο «γραφείου». Το κόστος αυτό δεν μπορεί να μετακληθεί στο εργατικό δυναμικό. Να υπάρξει επαναπροσδιορισμός του τόπου και του περιβάλλοντος εργασίας, πρόβλεψη και προστασία του ημερήσιου και εβδομαδιαίου ωραρίου με δικαίωμα «αποσύνδεσης» κατά τις μη εργάσιμες ώρες και ημέρες. Δεν είναι νοτό να μετατρέπεται το κέρδος του χρόνου μετακίνησης του τηλεργαζόμενου σε χρόνο εργασίας. Να προστατευθεί από εργατικά ατυχήματα, γιατί εργατικό ατύχημα δεν είναι μόνο αν κοπεί ένα δάχτυλο ή η πτώση από μία οικοδομή. Μπορεί να είναι και μία επαγγελματική νόσος προερχόμενη από μία μη εργονομική θέση εργασίας ή έναν υπολογιστή χωρίς φίλτρα οθόνης ή προστατευμένη καλωδίωση. Αυτά θα πρέπει να παρέχονται από την επιχείρηση. Να αναγνωριστεί ότι κληρονομία μπορεί να ασθενήσει και από το σπίτι, να μη θεωρείται δηλαδή ότι επειδή κάποιος εργάζεται από το σπίτι είτε δεν αρρωσταίνει είτε ακόμη και αν αρρωστήσει, ότι θα πρέπει να συνεχίσει να εργάζεται. Και, βέβαια, δεν είναι δουλειά του εργαζόμενου να πείσει τον εργοδότη του ότι απασχολήθηκε το οκτώωρο του, αλλά του εργοδότη να ελέγξει τον χρόνο εργασίας του μισθωτού. Οι προκλήσεις είναι πολλές, τα θέματα προς επίλυση πολύ σημαντικά και ευαίσθητα. Αν θέλουμε να πιστέψουμε στην τηλεργασία, θα πρέπει να βρούμε μια συνθήκη ώστε να επιτευχθεί με υγιή και ολοκληρωμένο τρόπο η μεταφορά του γραφείου στο σπίτι και όχι η μετατροπή του σπιτιού σε γραφείο. Κάθε αλλαγή είναι δύσκολη, αλλά όχι ακατόρθωτη». **Α**

Ήξερες ότι...

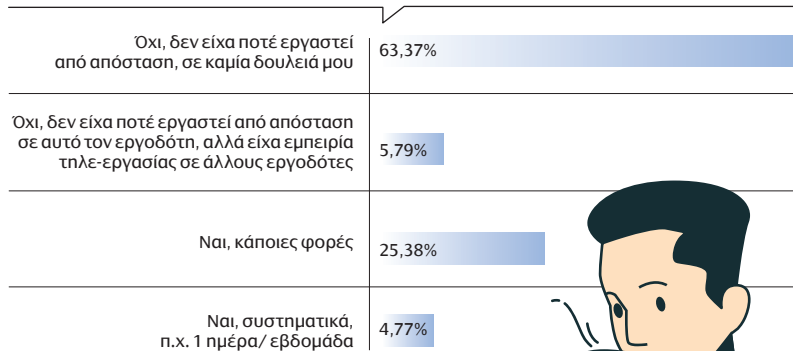
* **Τη δεκαετία 2009-2019 η τηλεργασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση** δείχνει μια σταθερή, αλλά όχι εντυπωσιακή, άνοδο, από 12,4% το 2009 σε 16,1% το 2019, κατά μέσο όρο. Το 2019 άνω του 30% τηλεργασία κατέγραφαν Σουηδία, Φινλανδία και Ολλανδία. Κάτω από 10% είχαν τα περισσότερα από τα ευρωπαϊκά κράτη. Το ίδιο διάστημα η Ελλάδα είχε από τα χαμηλότερα ποσοστά τηλεργασίας στην Ε.Ε., στο 4,3% το 2009 και στο 5,3% το 2019 (Πηγή: Eurostat).

* **Την κατοχύρωση του «δικαιώματος αποσύνδεσης από την εργασία»** ζήτησε από την Κομισιόν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (ΕΚ). Στην εισήγησή της η Επιτροπή Απασχόλησης του ΕΚ επισημαίνει ότι «η ψηφιοποίηση έχει αποφέρει πολλά πλεονεκτήματα στους εργοδότες και στους εργαζόμενους, αλλά και μειονεκτήματα διότι μπορεί να εντατικοποιήσει την εργασία, να παρατείνει τις ώρες εργασίας και να αυξήσει το άπρόβλεπτο του εργάσιμου χρόνου, καθιστώντας ασαφή τα όρια μεταξύ επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής». Επισημαίνοντας ότι το δικαίωμα στην αποσύνδεση θα πρέπει να αποτελεί «θεμελιώδες δικαίωμα και σημαντικό στοιχείο της κοινωνικής πολιτικής».

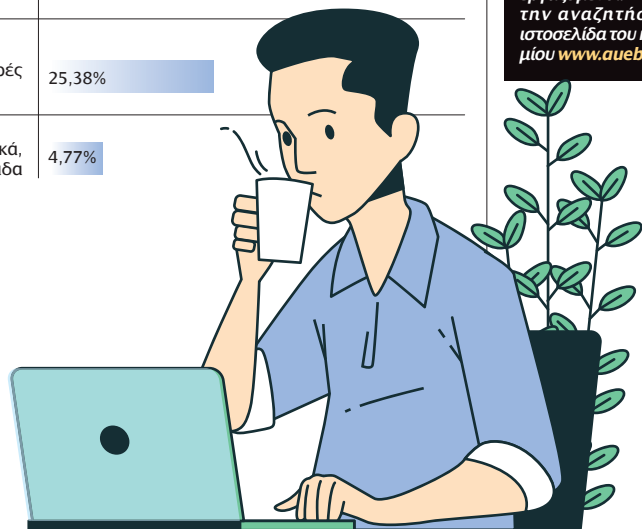
* **«Νομάδες τηλεργαζόμενοι»** αποκαλούνται οι μετακινούμενοι, χωρίς σταθερό χώρο και ωράριο εργασίας εργαζόμενοι. Η χρήση φορητών υπολογιστών και κινητής τηλεφωνίας υποχρεώνει τους τηλεργαζόμενους να μετατρέπουν σε χώρο εργασίας τους κάθε φορά το μέρος που τους επιτρέπει να συνδεθούν τον τεχνολογικό εξοπλισμό τους. Είναι εντελώς αποδεδειγμένοι από τον όρο της σταθερής βάσης εργασίας. Η νομαδική τηλεργασία αναφέρεται κυρίως σε επαγγέλματα τα οποία από τη φύση τους ήταν ήδη περιοδεύοντα, όπως αντιπρόσωποι πωλήσεων, επιθεωρητές και διευθυντικά ή ανώτερα στελέχη επιχειρήσεων, οι οποίοι μπορούν να επωφεληθούν από την ανάπτυξη κινητού εξοπλισμού για να βρίσκονται σε συνεχή επικοινωνία με τα κεντρικά γραφεία όσο είναι «καθ' οδόν» (Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού).

* **Δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών** αναφέρουν ότι το Υπουργείο Εργασίας θα φέρει διάταξη για τους όρους και τις προϋποθέσεις που θα διέπουν την τηλεργασία σε νομοσχέδιο που αναμένεται μετά το Πάσχα. Κατά τις ίδιες πληροφορίες, η τηλεργασία θα παραμείνει υποχρεωτική για τουλάχιστον το 40% των εργαζόμενων, όπου αυτό είναι εφικτό, και μετά το σταδιακό άνοιγμα της αγοράς και μέχρι να τελειώσει η πανδημία. ●

4 Πριν την πανδημία, είχατε εργαστεί από απόσταση;

Η έρευνα του Εργαστηρίου Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών πραγματοποιήθηκε στο δεύτερο κύμα της πανδημίας, μεταξύ 27 Οκτωβρίου και 30 Νοεμβρίου 2020, και συμμετείχαν 662 εργαζόμενοι. Μπορείτε να την αναζητήσετε στην ιστοσελίδα του πανεπιστημίου www.aueb.gr

Η Αθήνα θα έχει και πάλι τα *σιντριβάνια* της

Τι μορφή θα πάρουν 34 παλιά σιντριβάνια της πόλης, που ανακαινίζονται

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ - Φωτό ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ

A

ΠΟ ΠΑΙΔΙΑ, ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΟΙ ΠΑΡΕΕΣ ΜΑΖΕΥΟΝΤΑΝ για μπουγέλα μπροστά στην εκκλησία πίσω στη μικρή επαρχιακή πόλη, μέχρι το βραδινό φοιτητο-ραντεβού αργότερα στην πλατεία Συντάγματος με φόντο τα ταξί της Ερμού, το σιντριβάνι ήταν πάντα το σημείο συνάντησής μας. Τα γέλια, τα παιχνίδια, η κουβέντα με τους γνωστούς που πετυχαίναμε εκεί να περιμένουν κι αυτοί στο δικό τους ραντεβού έκαναν το σιντριβάνι της γειτονιάς αναπόσπαστο κομμάτι της πόλης και της καθημερινότητάς της, πέρα από την ιστορική του σημασία.

Την ώρα που νοσταλγούμε αυτές τις ξέγνοιαστες στιγμές και ενώ μια απλή βόλτα στην πόλη σήμερα έχει πολύ μεγαλύτερη αξία λόγω του περιορισμού των μετακινήσεων, όσοι κάνουμε περιπάτους στην Αθήνα ξεχνάμε εντελώς την ύπαρξη των σιντριβανιών, σχεδόν δεν τα βλέπουμε. Πολλά από αυτά δεν είναι σε χρήση, θύματα της συνολικότερης κρίσης των τελευταίων ετών, όπως άλλωστε και άλλοι δημόσιοι χώροι του κέντρου που υποβαθμίστηκαν. Κάποια έχουν υποστεί βεβηλώσεις από μιογιές, αρκετά έχουν χύμα στο εσωτερικό τους ή στάσιμα βρώμικα νερά και σκουριασμένες σιδερένιες επιφάνειες, κι άλλα χρησιμοποιούνται ως κάδοι σκουπιδιών. Με αυτές τις εικόνες της εγκατάλειψης να χαρακτηρίζουν τα περισσότερα σιντριβάνια της Αθήνας, καταλαβαίνουμε γιατί γίνονται viral οι τουρίστες που τα καλοκαίρια δροσίζονται στο σιντριβάνι του Συντάγματος μαζί με τα περιστέρια.

Η εικόνα αυτή αναμένεται να αλλάξει, μετά την πρωτοβουλία του Δήμου Αθηναίων να ξαναζωντανέψουν τα εμβληματικά σιντριβάνια της πόλης, στο πλαίσιο μιας ευρύτερης σειράς παρεμβάσεων. Μετά την αποκατάσταση των εγκαταλελειμμένων κτιρίων της Αθήνας, τη δημιουργία χώρων πρασίνου Rocket Park, τις αναπλάσεις πλατειών και δημόσιων χώρων, από τον Εθνικό Κήπο μέχρι την πλατεία Θεάτρου και από τον Λυκαβηττό μέχρι τον λόφο του Στρέφη, ήρθε η σειρά των σιντριβανιών να γεμίσουν χρώμα, φως και κυρίως νερό, ώστε να πάψει η Αθήνα να είναι η «πόλη με τα άδεια σιντριβάνια». Πρόκειται για ένα έργο που ανέρχεται στα δύο εκατ. ευρώ ώστε να καλυφθούν οι οικοδομικές, ηλεκτρολογικές και μηχανολογικές εργασίες σε 34 συνολικά σιντριβάνια μέσα σε ένα εξάμηνο.

Το ξεκίνημα έγινε με την ανάπλαση του σιντριβανιού της Ομόνοιας, εμβληματικό τοπόσημο για πολλές δεκαετίες του κέντρου της Αθήνας, που χαρακτηρίστηκε ως κίνηση αποκατάστασης της ιστο-

ρίας ενώ αναβάθμισε και ομόρφυνε την πλατεία και την έκανε πιο προσφιλή. Οι επιχειρήσεις του δήμου στα σιντριβάνια της πόλης συνεχίζονται, καθώς μέχρι τώρα έχουν ολοκληρωθεί και παραδοθεί σε λειτουργία με τον νέο ηλεκτρομηχανολογικό εξοπλισμό τους τα σιντριβάνια στις πλατείες Τρούμαν, Ρηγίλλης, Ιδρύματος Ερευνών, στις πλατείες Μεταξουργείου, Αμερικής, Αττικής, Αιγύπτου, στον Άγιο Νικόλαο, στην Αχαρνών και σε Φιξ-Πατησίων, Βεΐκου και Δημητρακοπούλου.

Μικτά κλιμάκια εξειδικευμένων τεχνικών πραγματοποίησαν εργασίες καθαρισμού με επισκευές στα συστήματα αποχέτευσης και ηλεκτροφωτισμού, οικοδομικές εργασίες, στεγανοποιήσεις, αποκαταστάσεις μαρμαρίνων ποδιών και γενικά έργα του εκσυγχρονισμού τους. Όπως δήλωσε στην ATHENS VOICE ο αντιδήμαρχος Πρασίνου & Ηλεκτροφωτισμού, **Ευγένιος Κολλάτος**, «το υδάτινο στοιχείο είναι πολιτισμός, είναι ψυχολογία, είναι στίγμα ανάτασης. Μπορούμε και θα αναδείξουμε μια άλλη Αθήνα, καταθέτοντας ελπίδα και όραμα σε μία πόλη που μας περιμένει».

Ο δήμος μάλιστα τονίζει πως με αυτές τις δράσεις όχι μόνο θα αναδειχθούν τα υδάτινα στοιχεία για την αναβάθμιση κεντρικών σημείων της πόλης, αλλά θα βελτιωθεί και το μικροκλίμα. Ταυτόχρονα φιλοδοξούν να φροντίσουν για τη μεγάλη διάρκεια ζωής των εγκαταστάσεων σε συνδυασμό με χαμηλό κατά το δυνατό αρχικό κόστος και μικρή δαπάνη συντήρησης στο πλαίσιο ενεργειακής οικονομίας. Ας δούμε, όμως, το πνεύμα των επισκευών που έχουν οριστεί σε τρία από τα πιο χαρακτηριστικά σιντριβάνια της πόλης.

Πλατεία Συντάγματος

Στο σήμα κατατεθέν της Πλατείας Συντάγματος πρώτα θα καθαριστούν οι μαρμαρίνες επιφάνειες και μετά θα επισκευαστεί η αποχέτευση. Στη συνέχεια θα εγκατασταθούν 6 ρομποτικοί μηχανισμοί με 24 συστήματα ελέγχου ώστε με τον κατάλληλο controller να προγραμματίζονται και να ανοιγοκλείνουν, παράλληλα με τον φωτισμό. Θα δημιουργείται έτσι η αίσθηση της χορογραφίας, η οποία θα ορίζεται ακόμα και μέσω συσκευής smartphone επιλέγοντας συγκεκριμένα μουσικά θέματα. Σε συνδυασμό με την εναλλαγή χρωμάτων, μέσω των Led προβολών θα δημιουργείται ένα εντυπωσιακό αποτέλεσμα σύμφωνα με τους σχεδιασμούς των ανθρώπων του δήμου. Στους πλαϊνούς καταρράκτες θα γίνει αντικατάσταση αντλιών με αντίστοιχες νέες.

Χίλτον (Βασ. Σοφίας & Βασ. Κωνσταντίνου)

Στα πρότυπα αντίστοιχων εγκαταστάσεων σε μεγαλουπόλεις του εξωτερικού θα γίνει και η ανακαίνιση του σιντριβανιού πλησίον του αγάλματος του Δρομέα. Αφού στεγανοποιηθεί η λεκάνη θα ακολουθήσει η αποξήλωση των υπαρχουσών σωληνώσεων και καλωδιώσεων και θα γίνει εγκατάσταση συστήματος υδατοπίδακα, που θα περιλαμβάνει 92 υποβρύχιους προβολείς LED. Προτείνεται το υδάτινο στοιχείο να έχει μια σειρά από 6 υποβρύχια robot με κινούμενους πίδακες, 2 σειρές με σύνολο 80 πυκνούς, προγραμματιζόμενους κάθετους πίδακες και εντυπωσιακούς φωτισμούς σε συνδυασμό με προσεκτικά σχεδιασμένες χορογραφίες.

Πλατεία Κοραή & Σταδίου

Ανάμεσα στις εργασίες αποκατάστασης θα καθαριστούν τα τοιχεία εσωτερικά και θα επενδυθούν με σταμπωτό τσιμέντο, σε ανθρακί χρώμα και γυαλιστερή υφή, με επίστρωση αντιγκράφιτι. Το υδάτινο στοιχείο θα αποτελείται από 2 αυτόνομους προκατασκευασμένους καταρράκτες από μαύρο γρανίτη με τον καθένα να έχει ενσωματωμένα υποβρύχια LED προβολείς και βυθισμένα ακροφύσια 50 εκ. Για την ανάδειξη της αρχιτεκτονικής πυραμίδας στο δεύτερο σιντριβάνι, 16 υποβρύχιοι προβολείς θα φωτίσουν το στοιχείο δημιουργώντας πολλαπλούς συνδυασμούς χρωμάτων και εναλλαγών, εκσυγχρονίζοντας την πλατεία Κοραή και μετατρέποντας την πυραμίδα σε έργο τέχνης.

Το στοιχείο που θα πρέπει να κερδηθεί είναι να διατηρηθούν τα σιντριβάνια σε καλή κατάσταση και μετά την αναστήλωσή τους. Οι παρεμβάσεις σε 34 συνολικά από αυτά αφορούν όσα βρίσκονται στις πλατείες Συντάγματος, Κοτζιά, Πετρούλα, Κουμουνδούρου, Μαδρίτης, Έλληνα Εργάτη, Κανάρη, Μαβίλη, Μεσολογίου, Ναθαναήλ, Αιγύπτου, Τρούμαν, Ρηγίλλης, Κοραή, Βουκουρεστίου, Ιδρύματος Ερευνών, Μεταξουργείου, Καραϊσκάκη, Λαυρίου, Αμερικής, Αττικής. Αλλά και στα σιντριβάνια στο Πανεπιστήμιο, Φιξ-Πατησίων, Βεΐκου και Δημητρακοπούλου, Άγιο Νικόλαο, Υμηττού και Ευτυχίδου, Φωκίωνος Νέγρη, Χίλτον, Πνευματικό Κέντρο, Λόφο Φιλοπάπου. **A**

Ο 22χρονος rider από την Καλαμάτα έχει βάλει στόχο τους επόμενους ΟΛ

ΓΙΩΡΓΙΟΣ ΝΤΑΒΟΥΤΙΑΝ

Από την Καλαμάτα με ένα BMX στους Ολυμπιακούς

ΑΠΟ ΤΟ «ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΕΦΑΓΕΣ ΤΑ ΜΟΥΤΡΑ ΣΟΥ» ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ BMX

Του ΝΙΚΟΥ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ

Ο Γιώργος Νταβουτιάν είναι μόλις 22, όμως φαίνεται να είναι απόλυτα συνειδητοποιημένος. Περίπου... δύο δεκαετίες πριν, ανέβηκε για πρώτη φορά σε ποδήλατο και έκτοτε δεν κατέβηκε ποτέ. Ο καλαματιανός rider μπορεί να μην είχε πάντα τη σύμφωνη γνώμη των γνωστών και των συγγενών του, όμως δεν το έβαλε κάτω.

Δούλεψε πολύ με σκοπό να γίνει ο κορυφαίος Έλληνας BMXάς και πλέον, ενώ προπονείται καθημερινά στο σπίτι του στην Καλαμάτα, βλέπει μπροστά του μόνο τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Η ζωή του Γιώργου είναι ολόκληρη πάνω σε ένα ποδήλατο, που ανέβηκε λίγο πριν κλείσει τα 3 του χρόνια για πρώτη φορά και

από τότε το ερωτεύτηκε. «Ο πατέρας μου ήταν και αυτός τρελός με το ποδήλατο, οπότε με έβαλε από νωρίς στο κόλπο. Πρωτοξεκίνησα να ασχολούμαι με το mountain bike και με καταβάσεις βουνών, και το 2011, απλά και μόνο χαζεύοντας ένα παιδί στην πλατεία να κάνει bmx, κατάλαβα αμέσως τι ήθελα να κάνω. Σύντομα είχα αγοράσει και το πρώτο μου bmx».

Ένας καλλιτέχνης του δρόμου

Από τότε έχουν αλλάξει πολλά και ο ίδιος νιώθει πιο ελεύθερος από ποτέ. Όπως λέει, έριξε αρκετή δουλειά στη γυμναστική,

όμως η μεγαλύτερη διαφορά που εντοπίζει, έρχεται στον τρόπο με τον οποίο «βλέπει» την πόλη. «Αν ένας περαστικός έβλεπε ορισμένα σημεία της πόλης, σαν κάτι νορμάλ, εγώ αμέσως το κοιτούσα σαν ένα πιθανό spot. Υπάρχουν στιγμές που βλέπω ένα απλό παγκάκι και λέω ούάου!»

Σε νορμάλ συνθήκες προπονείται στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και κυρίως στο εξωτερικό. Η πανδημία όμως τον επέστρεψε στα πάτρια εδάφη και την Καλαμάτα, εκεί που από παιδί όλοι τον αναγνώριζαν από τις φιγούρες που έκανε μέσα στην πόλη. Τον τελευταίο χρόνο με τη βοήθεια της RedBull δημιούργησε το δικό του χώρο προπόνησης μέσα στο σπίτι του κάτι που, αν μη

Ολυμπιακούς Αγώνες

τι άλλο, τον συναρπάζει και τον βοηθά ιδιαίτερα. «Είναι κάτι ονειρικό για μένα. Μου πήρε χρόνο να συνειδητοποιήσω ότι έξω από την πόρτα μου θα είχα ράμπες και θα μπορούσα να προπονούμαι όποτε θέλω. Τρώω το μεσημεριανό και μέσα σε λίγη ώρα μπορώ να κάνω την προπόνησή μου!»

Ένας Καλαματιανός rider σε Ολυμπιακούς Αγώνες;

Ο «Νταβού» έχει για είδωλό του τον αμερικανό Κέβιν Περάζα και δεν ξεχωρίζει ιδιαίτερα κάποιο από τα στίλ του ΒΜΧ. Αρέσκεται

τόσο στον δρόμο όσο και στις ράμπες, και λατρεύει να συνδυάζει τους δύο κόσμους του extreme sport. «Θέλω να χρησιμοποιώ κόλπα του πάρκου, στον δρόμο και το ανάποδο. Το στίλ μου είναι all around και νιώθω ότι ο συνδυασμός τους μου δίνει μεγαλύτερη άνεση στις επιλογές μου».

Ίσως πολλοί δεν το γνωρίζουν, όμως το ΒΜΧ είναι από το 2008 ολυμπιακό άθλημα. Ο Γιώργος όχι απλά παρακολουθεί το σπορ, αλλά ετοιμάζεται πυρετωδώς, ώστε να είναι έτοιμος για την επόμενη Ολυμπιάδα. Είναι το όνειρό του και ο απόλυτος στόχος του και ήδη σκέφτεται τα αγωνίσματα που θα του χαρίσουν τους απαιτούμενους πόντους, για να βρεθεί εκεί.

Βέβαια, για να φτάσει σε αυτό το σημείο χρειάστηκε να περάσει από πολλές δύσκολες, αλλά και πλέον αστέιες στιγμές. «Μπορεί σήμερα η κατάσταση στην Ελλάδα για το ΒΜΧ να είναι αρκετά καλή, όμως δεν έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που μας θεωρούσαν αλίτες. Στην Καλαμάτα παλιότερα με έδιωχναν από τις πλατιέρες που έκανα ποδήλατο, ενώ σήμερα παρόλο που δεν έχει φύγει εντελώς η προκατάληψη, τα πράγματα είναι αρκετά καλύτερα. Με χαιρετάνε και συνήθως με ρωτάνε πόσες φορές έχω σπάσει τα μούτρα μου. Όμως πλέον, ακόμα και εκείνοι που ήταν αρνητικοί και με απέτρεψαν από το να ασχοληθώ με το ΒΜΧ, είναι μαζί μου και αυτό είναι το πιο σημαντικό!» **A**

**Από το 1999, που ζει και εργάζεται μό-
νιμα στο Παρίσι, ο Γιώργος Λαμπρι-
νός έχει χτίσει με αθόρυβα βήματα μια
σπουδαία καριέρα που βασίζεται στη
μεθοδική δουλειά, το ταλέντο και την
αγάπη για αυτό που κάνει. Αρκετές ται-
νίες του έχουν βραβευτεί μέχρι τώρα,
αλλά η μεγάλη στιγμή έρχεται στην 93η
απονομή των Όσκαρ όπου ο Έλληνας
μοντέρ είναι μεταξύ των πέντε υποψη-
φίων του φετινού βραβείου καλύτερου
μοντάζ χάρη στην ταινία «The father»
του Φλόριαν Ζέλερ.**

Γιώργο, συγχαρητήρια για την οσκαρική υποψηφιότητα. Πριν πάμε στα Όσκαρ, όμως, πες μου αν είσαι καλά και πώς είναι η καθημερινότητα στο Παρίσι εν μέσω πανδημίας; Ευχαριστώ. Ευτυχώς είμαι καλά μέχρι τώρα. Είχα πάντως αρκετούς φίλους στο Παρίσι που κόλλησαν αλλά κανείς τους σε πολύ σοβαρή κατάσταση. Στο πρώτο lockdown, πέρασι τον Μάρτιο, που ήταν πολύ αυστηρό και ο κόσμος δεν είχε ιδέα τι να περιμένει, ήμασταν όλοι κλεισμένοι στα σπίτια μας, όπως και στην Ελλάδα άλλωστε. Τα επόμενα lockdown όμως ήταν σχετικά χαλαρά. Το Παρίσι είναι μια δύσκολη πόλη στην καθημερινότητά της και η πανδημία την έκανε ακόμη δυσκολότερη. Τον τελευταίο καιρό το νιώθεις ότι η κατάσταση έχει γίνει από έντονη ως ανυπόφορη. Υπάρχει ένταση παντού, ένας εκνευρισμός που βλέπεις συχνά να καταλήγει σε καβγάδες.

Είσαι από εκείνους που πιστεύουν ότι τα χειρότερα πέρασαν ή ακόμη δεν έχουμε δει τίποτα; Κανείς δεν μπορεί να πει με σιγουριά. Πέρυσι όταν ξεκίνησε όλη αυτή η περιπέτεια λέγαμε άντε άλλους δύο-τρεις μήνες και μετά θα έρθει το καλοκαίρι, θα έρθουμε στα ίσα μας και από το φθινόπωρο όλα θα γίνουν όπως πριν. Διαψεύστηκε εντελώς αυτό το αισιόδοξο σενάριο καθώς κλείσαμε ένα χρόνο κι ακόμη είμαστε σε καραντίνα. Είναι απόλυτα φυσιολογικό να έχει επηρεαστεί τόσο πολύ ο κόσμος και να έχει κουραστεί από αυτή την κατάσταση.

Ο κινηματογράφος στη Γαλλία σε τι φάση βρίσκεται; Τραγική. Έχει ένα χρόνο που είναι κλειστές οι αίθουσες. Μόνο για ένα μήνα δοκιμαστικά τις άνοιξαν και τις ξανάκλεισαν κατευθείαν. Ο κινηματογράφος είναι βιομηχανία για τη Γαλλία και όλοι ανυπομονούν για το πότε θα ανοίξουν και πάλι όλες αυτές οι κιλιάδες των αιθουσών. Όμως καταλαβαίνουν ότι οι συνθήκες δεν είναι ακόμη εκείνες που θα επιτρέψουν κάτι τέτοιο.

Τι είναι αυτό που περιμένεις πώς και πώς να κάνεις όταν τελειώσει η πανδημία; Λόγω της δουλειάς μου είμαι ένας άνθρωπος που είμαι συννηθισμένος να είμαι κλεισμένος σε ένα δωμάτιο και μάλιστα για πάρα πολλές ώρες στη διάρκεια της ημέρας. Ίσως και για αυτό να το έχω διαχειριστεί αρκετά καλά. Όμως δεν σου κρύβω ότι με έχει κουράσει όλο αυτό το σκηνικό και θα ήθελα να βγω ένα βράδυ και να βρεθώ με φίλους σε ένα μαγαζί. Η να ξαναπάω σινεμά, που μου έχει λείψει πολύ.

Πώς προέκυψε η συνεργασία με τον Φλόριαν Ζέλερ για το «The Father»; Ήμουν καλοκαίρι στην Αθήνα για μια ταινία του Χρήστου Μασσαλά, το «Broadway», μια ελληνογαλλική συμπαραγωγή, όταν μου τηλεφώνησε η διευθύντρια παραγωγής του φιλμ Κριστίν Μπισέ. Μου είπε ότι υπάρχει ένας σκηνοθέτης που θα ήθελε να με συναντήσει και θα μου έστελνε το σενάριο, που είναι διασκευή ενός θεατρικού έργου που έχει γράψει ο ίδιος και πρωταγωνιστικό ρόλο θα έχει ο Άντονι Χόπκινς. Εκεί είπα μέσα μου «εντάξει, αυτό ακούγεται πολύ καλό». Βρισκόμουν, θυμάμαι, στο Σύνταγμα όταν έγινε αυτό το τηλεφώνημα και αμέσως σχεδίασα τα επόμενα πλάνα. Πήγα μετά στο Παρίσι όπου γνώρισα το Φλόριαν στο γραφείο του. Δεν συζητήσαμε πολύ για την ταινία αλλά είχαμε μια γενική, φιλική κουβέντα, χωρίς να μπορούμε στα τεχνικά ζητήματα του κινηματογράφου. Μου ανέφερε ότι είχε δει την ταινία «Μετά τον χωρισμό» και του άρεσε η δουλειά μου. Μετά από λίγες μέρες μου τηλεφώνησε για να μου πει ότι ξεκινάμε το φιλμ.

Πότε κατάλαβες ότι εδώ κάτι σπουδαίο γίνεται; Περισσότερο κι από την πληροφόρηση της συμμετοχής του Χόπκινς με εντυπωσίασε το σενάριο. Όταν το διάβαζα θυμάμαι κάποια στιγμή

που σταμάτησα για να πάρω μια ανάσα. Τόσο δυνατό ήταν ώστε έπρεπε να «ξεκουραστώ» για να βρω το κουράγιο να συνεχίσω, καθώς με είχε αποροφήσει. Μπορεί να μην είχα δει το θεατρικό αλλά ήξερα ήδη από αυτά που διάβαζα ότι η βάση ήταν ήδη πολύ δυνατή.

Η σχέση σου με το θέατρο ποια είναι;

Δυστυχώς είμαι περισσότερο άνθρωπος του κινηματογράφου παρά του θεάτρου. Δεν το μπορώ το θέατρο γιατί έχω ανάγκη την οθόνη. Ακόμη και σπουδαίες παραστάσεις που έχω δει δεν με αγγίζουν όπως οι ταινίες.

Θέλπες να δεις την παράσταση πριν ξεκινήσεις να δουλεύεις το φιλμ; Δεν θέλπια να τη δω για συγκεκριμένους λόγους. Έχοντας διαβάσει το σενάριο ήθελα να μείνω στην αρχική εντύπωση και να μην επηρεαστώ από τίποτε άλλο, διατηρώντας το μυαλό μου φρέσκο και ανοικτό. Αν έβλεπα το θεατρικό υπήρχε ο κίνδυνος να χανόταν αυτή η αίσθηση.

Ανέφερες νωρίτερα το φιλμ του Ξαβιέ Λεγκράν για το οποίο κέρδισες το Σεζάρ καλύτερου μοντάζ. Βρίσκεις ομοιότητες ανάμεσα στο «Μετά τον χωρισμό» και το «Father»;

Ναι, σαφώς. Ο «Χωρισμός» είναι ένα φιλμ που προκαλεί μεγάλη ένταση στον θεατή. Είναι ωμός ο νατουραλισμός του αλλά ταυτόχρονα έχει και απλή σκηνοθεσία. Ο ρυθμός αφήγησης είναι εξαιρετικός και θεωρώ ότι ο Φλόριαν βρήκε σε αυτό το φιλμ στοιχεία που ήθελε να έχει το δικό του έργο. Δηλαδή χωρίς να έχει πολλά εφέ το μοντάζ και χωρίς πολλά σκηνοθετικά στολίδια, επέλεξε να δώσουμε μια ιστορία όπου το μοντάζ να είναι όσο πιο απλό γίνεται αλλά ταυτόχρονα και συναισθηματικά δυνατό.

Πότε έμαθες για την υποψηφιότητα και ποιος ήταν οι πρώτες αντιδράσεις σου;

Ήμουν στο Παρίσι όταν μου τηλεφώνησε ο Χρήστος Μασσαλάς για να μου πει τα νέα. Ήξερα ότι έβγαζαν εκείνες τις μέρες οι υποψηφιότητες και γνώριζα ήδη ότι υπήρχαν πιθανότητες για κάτι τέτοιο μετά από τη βράβευσή μου στο Λονδίνο και στα British Independents Awards αλλά κι εκείνη των κριτικών του Λος Άντζελες. Όμως επειδή είχα αρκετή δουλειά εκείνη την εποχή δεν ήθελα να το σκέφτομαι και πολύ. Χάρηκα πάρα πολύ όταν το έμαθα και για μένα αλλά και για το ίδιο το φιλμ. Και φυσικά για τον Φλόριαν, που είναι η δική του ταινία, αλλά και τον Άντονι Χόπκινς που δίνει μία από τις καλύτερες ερμηνείες του.

Ποιο στοιχείο θεωρείς ότι ξεχώρισαν τα μέλη της Ακαδημίας στο μοντάζ του «Father»;

Είναι πολύ συγκεκριμένο το μοντάζ σε αυτό το φιλμ. Δεν είναι τυχαίο ότι στις πρώτες προβολές που κάναμε, οι άνθρωποι που αξιολογούσαν το φιλμ στέκονταν ιδιαίτερα στο μοντάζ αντιλαμβανόμενοι τον πρωταγωνιστικό ρόλο που έχει παίξει στο φιλμ και κυρίως την έντονη αίσθηση που αφήνει στο θεατή.

Γνώρισες από κοντά τους Άντονι Χόπκινς και Ολίβια Κόλμαν;

Την Κόλμαν όχι, αλλά τον Χόπκινς δεν υπήρχε περίπτωση να χάσω την ευκαιρία να τον γνωρίσω από κοντά. Γενικά αποφεύγω να γνωρίσω τους ηθοποιούς στην καθημερινότητά τους. Ως μοντέρ προτιμώ να βλέπω τους ηθοποιούς ως χαρακτήρες.

Πώς ήταν η συνάντηση με τον Χόπκινς;

Ήταν κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας του φιλμ στο Σάντανς. Ήταν πολύ ευχαριστημένος από το αποτέλεσμα και μου είπε κατ'ιδίαν κάποια πολύ συγκινητικά και γενναιόδωρα λόγια. Ένωσα απόλυτα ευτυχισμένος και τυχερός από όσα άκουγα να μου λέει. Είναι από τα πράγματα που δεν ξεχνιούνται ποτέ στη ζωή σου.

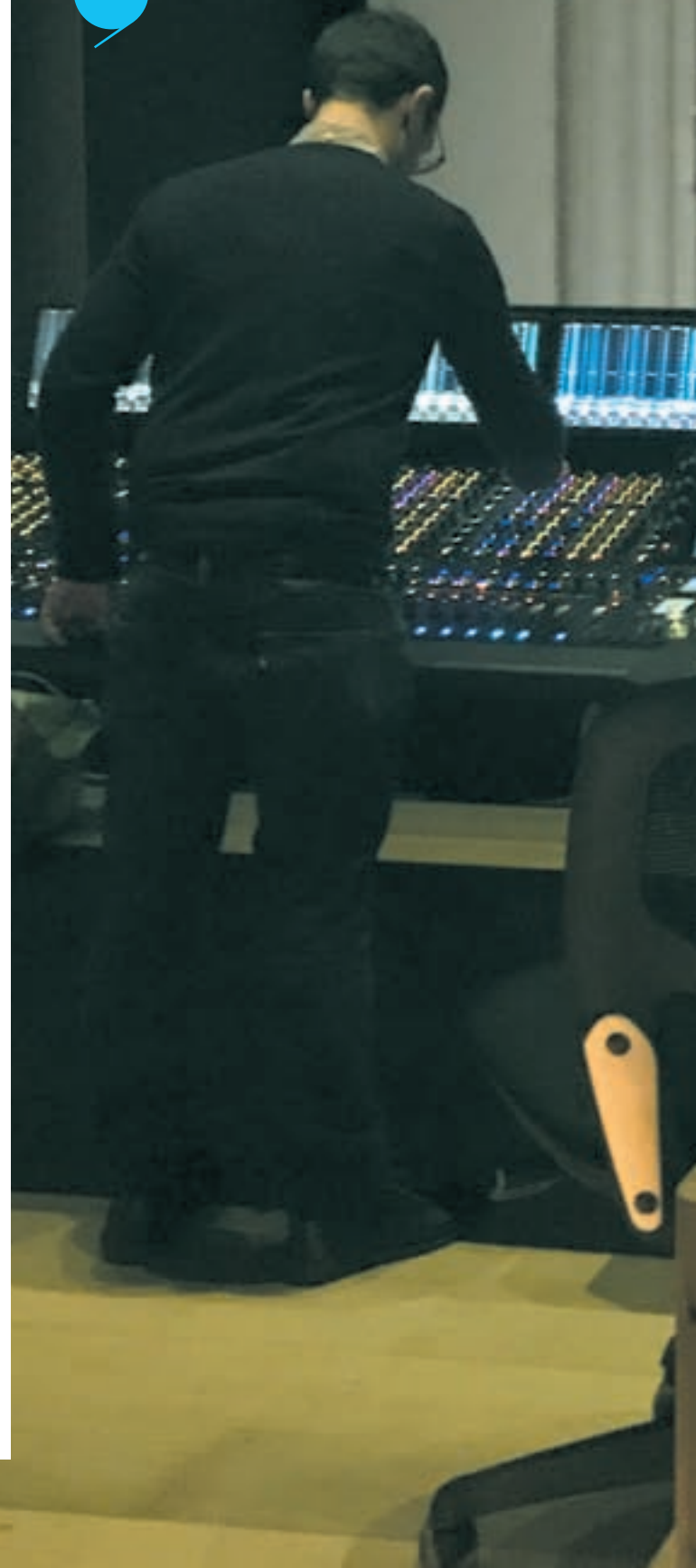
Είσαι έτοιμος για το βραβείο;

Προσπαθώ να μην το σκέφτομαι, όσο είναι βέβαιο δυνατόν κάτι τέτοιο. Εντάξει, θα είναι υπέροχο αν συμβεί κάτι τέτοιο καθώς, κακά τα ψέματα, είναι η μεγαλύτερη κινηματογραφική διάκριση που μπορεί να ζηήσει κάποιος άνθρωπος του σινεμά. Όμως δεν είναι τόσο το βραβείο που σκέφτομαι όσο οι πόρτες που μπορεί να ανοίξει. Θεωρώ ότι μπορεί να σου δώσει την ευκαιρία να μιλήσεις πιο εύκολα με κάποιους καλλιτέχνες που θαυμάζεις τη δουλειά τους. Να τους πάρεις τηλέφωνο και να πεις «είμαι αυτός και θέλω να συνεργαστούμε». Για μένα αυτό είναι το σημαντικότερο.

Κι αν σου προτείνουν να πας να δουλέψεις στο Χόλιγουντ;

Δεν ξέρω. Δεν είναι στα άμεσα σχέδιά μου βέβαια να πάω να ζήσω και να δουλέψω στην Αμερική αλλά δεν θα έλεγα όχι σε μια τέτοια εμπειρία. Θα ήθελα να κάνω ένα πρότζεκτ εκεί για να δω πώς είναι να δουλεύεις στην αμερικανική βιομηχανία, να γνωρίσω τη χώρα και τους ανθρώπους της κ.ά. Εκτός από την επαγγελματική πλευρά και πνευματικά έχει πολύ ενδιαφέρον για μένα όλη αυτή η περιπέτεια. Θα ήθελα να τη ζήσω. **A**

**Τον Χόπκινς
δεν υπήρχε
περίπτωση να
χάσω την ευκαιρία
να τον γνωρίσω.
Ένωσα απόλυτα
ευτυχισμένος και
τυχερός, από τα
πράγματα που δεν
ξεχνιούνται ποτέ
στη ζωή σου.**

A photograph of George Lampinos, an older man with white hair, wearing a dark jacket over a light blue shirt. He is standing in a control room, looking towards a younger man who is seated at a desk with multiple computer monitors. The room is dimly lit, with the primary light source being the screens. The text is overlaid on the bottom half of the image.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ **ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ**

είναι έτοιμος για το Όσκαρ
και το Χόλιγουντ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙΜΑΚΗ

Βγάλε τον

Prince

από την κατάψυξη

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

T

Τη νύχτα που χιόνισε και βγήκαμε στα μπαλκόνια να δούμε πώς φαίνεται η Αθήνα σε συνθήκες χιονοθύελλας α λα Midwest –έτσι το φτιάξαμε στο μυαλό μας, για να πάρει διαστάσεις αφήγησης– είδα ξανά το μπαλκόνι, απέναντι, που έχει πάντα Χριστούγεννα, και ένα έξτρα ρίγος χτύπησε τη σπονδυλική μου στήλη. Από τον περασμένο Νοέμβριο είναι στολισμένο με τα led-παντός καιρού κι ακόμα έχει μείνει έτσι, εκεί, με τα φωτάκια να αναβοσβήνουν με υστερία και μία κατεβασμένη τέντα που επιβάλλει μία ανησυχιακή σιωπή και απουσία. Κανένας δεν έβγαλε τα φωτάκια από την πρίζα, έμειναν στο χριστουγεννιάτικο αξιωμα τους, δίνοντας στην Κηφισιάς μία ακόμα ιστορία: Κάποιος έφυγε και ξέχασε αναμμένα τα Χριστούγεννα.

● ● ● Διαβάζω μία νέα βιογραφία του Prince που κυκλοφόρησε πριν λίγους μήνες, με τίτλο *"This Thing Called Life: Prince's Odyssey"* του Neal Karlen, συνεργάτη του Rolling Stone που γνώριζε τον Prince από τότε που, πιστιρικάδες συνομήλικοι, σύχναζαν στις ίδιες γειτονίες και αργότερα ο Neal ξαναβρέθηκε μαζί του για να του κάνει συνέντευξη για το περιοδικό – κι έτσι έγιναν, κατά κάποιο τρόπο, φίλοι. Θυμήθηκα πώς περιγράφει τις χιονοθύελλες στη Μινεσότα, χαμένης στα Μεσοδυτικά της χώρας, όταν προσπαθείς αποπροσανατολισμένος από τον τσουχτερό λευκό άνεμο να βρεις το πεζοδρόμιο και το κατώφλι του σπιτιού σου μέσα στο χιόνι ή, κατά τον Karlen, «για να το πω κομψά, το να βρεθείς έστω και για ένα λεπτό σε συνθήκες απόλυτης χιονοθύελλας στη Μινεσότα είναι ένα ανόσιο γαμήσι του μυαλού από τον τρόπο του τι-μου-συμβαίνει-και-είμαι-ανάποδα. Δεν μπορείς πλέον να ξεχωρίσεις πού είναι ο ορίζοντας; Ο ουρανός και η γη είναι απροσδιόριστα...».

● ● ● Το ίδιο χαστική είναι και η ταυτότητα της Minneapolis, ιδιαίτερης πατρίδας δικής του, του Prince αλλά και του George Floyd που πέθανε από ασφυξία, κάτω από το γόνατο του αστυνομικού. Αλλοπρόσαλλη πόλη, από τις μουσικές της μέχρι τον τρόπο που αντιμετωπίζουν «τους άλλους». Ο Karlen ειρωνεύεται τον κώδικα ηθικής συμπεριφοράς που ισχύει εκεί: τον αποκαλεί *Minnesota Mean*, η Κακία της Minnesota, που εκδηλώνεται με την παθητικά επιθετική στάση των κατά μέγλη πλειοψηφία λευκών κατοίκων. Είναι η πειθαναγκαστική, ψεύτικη, παγωμένη σαν τους χειμώνες τους, καλοσύνη των λευκών όπου, όταν κάτι είναι «όχι δικό τους» το αποκαλούν ευγενικά «διαφορετικό» και το εξοβελίζουν.

● ● ● Κάπως έτσι, η Minneapolis είχε περιορίσει πολύ βολικά τον Prince στο δικό του «Χαναδά», στη Χώρα του Μοβ, το κάστρο-στούντιο-καταφύγιο της Paisley Park που είχε χτίσει ο μουσικός, όπως ο «Πολίτης Κέιν». Μέσα σε αυτή την εχθρική πόλη, που τον τίμησε *post mortem* με προσποινιά πάρτι και πολυήμερες φωταψίες με μοβ νέον (ο Prince είχε κατοχυρώσει ως προσωπικό του σήμα κατατεθέν αυτή τη συγκεκριμένη απόχρωση του πορφυρού μοβ), ο μικροκαμωμένος Prince (52 κιλά) έζησε τον δικό του μύθο, προσποιούμενος κι αυτός, κατά τον Karlen, ακριβώς όποια από τις πολλές του προσωπικότητες του ήθελε, ανάλογα με τον δημιουργικό του οίστρο ή όποιο μεγαλείο τρέλας ζούσε.

● ● ● Στα πρώτα του βήματα, το 1980, όταν κυκλοφόρησε το *«Dirty Mind»*, ο Robert Christgau, μουσικοκριτικός της Village Voice, είχε γράψει: *«Mick Jagger, ήρθε η ώρα να διπλώσεις το πουλί σου και να πας σπίτι σου»*. Την ίδια χρονιά, ο Prince άνοιξε τη συναυλία των Rolling Stones στο Coliseum του Los Angeles,

μπροστά σε ένα πλήθος 80 χιλιάδων αγριεμένων αντρών (κυρίως) ροκάδων, γυμνός, φορώντας μόνο τακούνια, ένα σπασουάρ και από πάνω μία καμπαρντίνα, ενώ το έξαλλο πλήθος του πετούσε μπουκάλια (γεμάτα) αλκοόλ.

● ● ● Ο Prince ήταν όσο αλλοπρόσαλλος ήθελε, ζώντας έναν μύθο παρόμοιο με το ψέμα που ζούσαν οι μεγάλοι του ήρωες: οι παλαιστές της ελεύθερης πάλης που είχαν αναγάγει τους αγώνες και τις προσωπικότητες που υποδύονταν ο καθένας, σε ένα υπερθέαμα που (ακόμα και τώρα) εξιτάρει ένα κοινό που «πιστεύει», μόνο και μόνο για να αντιδράσει έξαλλα. Οι παλαιστές εκείνοι, που έβαφαν τα μαλλιά τους ξανθά, φορούσαν μανδύες από σατέν και γούνες, ειδοτούσαν απειλητικά παρατσούκλια και υποδύονταν ότι πέφτει ψεύτικο ξύλο, ήταν ένας λούμπεν θιάσος που έπαιζαν «κατ=σικέ» για το μεροκάματο.

● ● ● Ο Prince μάσπε με το ίδιο του το ψέμα. Όσο ξεδίπλωνε τις απίστευτες μουσικές του ικανότητες και (αυτο)διδάκτορας έπαιζε όλα τα μουσικά όργανα στις ηχογραφήσεις του, τόσο και πιο πολύ απομακρυνόταν από την πραγματικότητα. Έπαιζε ένα τρελό παιχνίδι με τους δημοσιογράφους δίνοντας διαφορετικές εκδοχές για την προσωπική του ζωή και μάλιστα τα απολάμβανε. Παράδειγμα, διέδιδε ότι η μητέρα του ήταν ναρκομανής και ότι, όταν έφυγε για να βρει τη δόση της έχοντας πάρει τα χρήματα από τον κουμπαρά του, άφηνε πορνό περιοδικά στο σπίτι για να τα διαβάζει ο μικρός. Όμως η Μάμα-Mattie ήταν μία ευυπόληπτη κοινωνική λειτουργός που πάντα τον υποστήριζε. Ίσως πήρε μαθήματα από τον άλλο μεγάλο του ήρωα, τον James Brown, ο οποίος επίσης θόλωνε τα νερά σχετικά με τη ζωή του, λέγοντας κάθε φορά άλλη εκδοχή. Ο Prince, όσο πιο πολύ πίστευε στον μύθο του, τόσο πιο πολύ έχανε την καλλιτεχνική του υπόσταση – χανόταν μέσα σε ένα πλήθος αναφορών σε τολμηρά ερωτικά θέματα παίζοντας rock και funk και ψυχεδέλεια και soul, δήλωνε Μάρτυρας του Ιεχωβά αλλά έκανε σέσιον μύησης με έναν Εβραίο ραβί, έλεγε ότι είναι βίγκαν αλλά τσάκιζε παιδάκια (συχνά παρέα με τον συγγραφέα στην ψυσταριά της γειτονιάς τους), άλλαξε το όνομά του (όπως έκανε το είδωλό του, ο Cassius Clay και έγινε Muhammad Ali) και το έκανε ένα ιερογλυφικό με περικοκλάδες σαν doodle με το σύμβολο αρσενικού/θηλυκού που κανένας δεν μπορούσε να προφέρει.

● ● ● Έτσι, όταν ακόμα και η δισκογραφική του εταιρεία είχε στείλει στα περιοδικά όλου του κόσμου το φλόπι-ντισκ με το σύμβολο εκείνο για να το χρησιμοποιούν στις γραμματοσειρές τους, όλοι τον αποκαλούσαν απλώς T.A.F.K.A.P. (The Artist Formerly Known As Prince) και πολύ σύντομα, όταν πια είχε γίνει ανέκδοτο, Ο Καλλιτέχνης Που Πρώτα Ήταν Γνωστός Ότι Πουλιάει Δίσκους).

● ● ● Ο Prince της πρώτης περιόδου ήταν μεγαλοφυής αλλά είχε να ξεπεράσει ένα παιδικό τραύμα: ο αποτυχημένος τζαζ πιανίστας πατέρας του ξυλοφόρτωνε αυτόν και τη μητέρα του. Το επόμενο τραύμα που μάλλον δεν ξεπέρασε ποτέ ήταν ότι έχασε το μόλις δύο εβδομάδων μωρό του, ενώ λίγους μήνες αργότερα η γυναίκα του είχε αποβολή. Μπαίνοντας στη μέση ηλικία, και λίγο πριν τον θάνατό του το 2016, ο Prince ωρίμασε καλλιτεχνικά αλλά ζούσε πλέον σε έναν αφόρητο πόνο: όχι μόνο ψυχολογικό αλλά και σωματικό. Το μικρό του σώμα είχε καταπονηθεί από τις συναυλίες όταν, φορώντας τακούνια, πηδούσε στη σκηνή από πανύψηλα ηχεία, από τις αυπνίες που τον βασάνιζαν και το ατέλειωτο «κάτι» που έψαχνε.

● ● ● Σαν την είσοδο του σπιτιού του, μέσα στο χιόνι.

* Το βιβλίο του Neal Karlen πρόκειται σύντομα να κυκλοφορήσει στα ελληνικά από τις εκδόσεις Ψυχογιός. **A**

Διαβάζοντας
τη βιογραφία
του Prince
στους 0°C

Ο Prince μάσπσε με το ίδιο του το ψέμα. Όσο ξεδίπλωνε τις απίστευτες μουσικές του ικανότητες και (αυτοδίδακτος) έπαιζε όλα τα μουσικά όργανα στις ηχογραφήσεις του, τόσο και πιο πολύ απομακρυνόταν από την πραγματικότητα.

ΝΙΚΟΣ

ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Το «εγώ έτσι το θέλω» δεν υπάρχει στο λυρικό θέατρο

Ο «Αντρέα Σενιέ», η εμβληματική όπερα του **Ουμπέρτο Τζορντάνο**, εγκαινιάζει το επετειακό πρόγραμμα της **Εθνικής Λυρικής Σκηνής** για τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση. Λίγες μέρες πριν την άφιξή της στην GNO TV, συναντήσαμε τον άνθρωπο που υπογράφει τη σκηνοθεσία, τα σκηνικά, τα κοστούμια και τους φωτισμούς της παράστασης.

Της ΛΕΝΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Ε

ΧΕΙ ΒΑΛΕΙ ΤΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΟΥ σε περισσότερες από 150 θεατρικές παραστάσεις αλλά και σε τηλεοπτικές σειρές. Έχει σχεδιάσει σκηνικά και κοστούμια υψηλής αισθητικής για μεγάλες παραγωγές σε Ελλάδα και εξωτερικό και έχει σκηνοθετήσει για την ΕΛΣ μερικά από τα σπουδαιότερα έργα του λυρικού ρεπερτορίου. Και βέβαια, είναι εκείνος που, με την ιδιότητα του αρχιτέκτονα, επανασχεδίασε το Εθνικό Θέατρο. Διπλώνει ωστόσο πως το alter ego του είναι η όπερα. Ο Νίκος Πετρόπουλος είναι ένας γοητευτικός άνθρωπος, ευγενής, με άποψη και χιούμορ. Μια αστείρευτη πηγή γνώσης. Δεν αγαπά ιδιαίτερα τη δημοσιότητα, αλλά, όταν μιλά, έχει να πει πολλά και ενδιαφέροντα...

Η παράσταση που θα παρακολουθήσουμε από την GNO TV είναι αναβίωση μιας παλιότερης σκηνοθεσίας σας. Χρειάστηκε να κάνετε μεγάλες αλλαγές; Ο Αντρέα Σενιέ ανέβηκε πριν 20 περίπου χρόνια στην παλιά Λυρική. Αυτή τη φορά, την αναβίωση της σκηνοθεσίας ανέλαβε εξ ολοκλήρου και με μεγάλη επιτυχία ο στενός μου συνεργάτης Ίων Κεσούλης, ένας άνθρωπος με εμπειρία στην όπερα και πολύ πιστός στις μεταφορές. Προφανώς χρειάστηκε να μεγεθύνουμε το σκηνικό, να το προσαρμόσουμε στη μεγάλη σκηνή της νέας Λυρικής. Από την άλλη, λόγω των περιοριστικών μέτρων, έγιναν αλλαγές και στο ανθρώπινο δυναμικό: η χορωδία από τα 47 άτομα μειώθηκε στα 24. Το ίδιο αναγκαστικά έπρεπε να γίνει και με την ορχήστρα και ευτυχώς βρέθηκε μια βερσιόν του έργου για μικρότερο μουσικό σύνολο η οποία και χρησιμοποιήθηκε.

Ο Αντρέα Σενιέ είναι η ωραιότερη όπερα του Τζορντάνο, δεν ανεβαίνει όμως συχνά...

Και τώρα ανεβαίνει με την ευκαιρία του εορτασμού των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 182. Αυτό που δεν γνωρίζουν πολλοί είναι ότι ο ποιητής Αντρέα Σενιέ ήταν υπαρκτό πρόσωπο ελληνικής καταγωγής, γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη από Γάλλο πατέρα και Ελληνίδα μητέρα. Αν μάλιστα προσέξετε το λιμπρέτο, θα ακούσετε τον αντίζηλο του Ζεράρ στην Τρίτη πράξη να λέει «Nato a Costantinopoli? Straniero!» (Γεννημένος στην Κωνσταντινούπολη; Ξένος!). Τώρα το γιατί δεν ανεβαίνει συχνά, μάλλον οφείλεται στις ερμηνευτικές απαιτήσεις που έχει – όπως και τα περισσότερα έργα του Βερισμού. Όλοι οι ρόλοι είναι δύσκολοι αλλά πιο πολύ του τενόρου (Σενιέ) που θέλει φωνητική δύναμη, αντοχή, καλή τεχνική και υποκριτική άνεση.

Αναλαμβάνετε τη σκηνοθεσία μιας όπερας. Πώς ξεκινάτε; Πρώτα από όλα, ακούω τη μουσική, μαθαίνω τα λόγια από το λιμπρέτο και προχωρώ. Αφού έχω στο κεφάλι μου το concept έτοιμο, σχεδιάζω τα σκηνικά και τα δίνω να αρχίσουν να κατασκευάζονται, ούτως ώστε στις πρόβες να υπάρχει ήδη το πλαίσιο και οι τραγουδιστές να «μπουν στο έργο». Έτσι έκανα και με τον Σενιέ.

Τα κοστούμια της παράστασης αποδίδουν με εντυπωσιακή πιστότητα την εποχή της Γαλλικής επανάστασης. Πώς τα σχεδιάσατε; Μια όπερα που αναφέρεται σε ένα ιστορικό γεγονός ή σε ένα υπαρκτό πρόσωπο είναι μια εξαιρετικά δύσκολη δουλειά. Πέντε μήνες μου πήρε η προετοιμασία του Σενιέ! Τα κοστούμια είναι όλα documentées (τεκμηριωμένα) από πίνακες της εποχής – ευτυχώς είχα κληρονομήσει από τον παππού μου βιβλία με γραβούρες από τη Γαλλική Επανάσταση... Ακόμα και τα πρόσωπα που απεικονίζονται στα έργα, τα σκάναρα και τα έστειλα στους περουκιέρηδες και τους μακιγιέρ για να γνωρίζουν τι θα κάνουν. Έτσι όμως δουλεύω πάντα. Για την «Τουραντότ» που ανέβηκε πριν μερικά χρόνια στο Μέγαρο Μουσικής, πήγα στο Πεκίνο, φωτογράφισα παλιά κεντημένα υφάσματα, τα έστειλα στην Ιταλία και με βάση τα σχέδια αυτά έφτιαξαν τα κοστούμια της παράστασης. Σε κάθε έργο που ετοιμάζω, κρατώ ένα «τετράδιο εργασίας» 100, 120 σελίδων γεμάτο σημειώσεις. Όποιος σκηνογράφος δεν κάνει documentation, με μαθηματική ακρίβεια πέφτει έξω.

Αυτό που θυμάμαι επίσης έντονα από την πρώτη παράσταση, έπειτα από τόσα χρόνια, είναι οι μπλε φωτισμοί... Είναι κατά κάποιον τρόπο και αυτοί αφηγητές της ιστορίας; Σίγουρα ναι. Στον Σενιέ οι φωτισμοί ήθελα να παραπέμπουν σε πίνακες του Ντελακρουά, γι' αυτό δούλεψα πολύ με τις εναλλαγές ζεστών και ψυχρών χρωμάτων.

Η δουλειά σας διακρίνεται τόσο για την καλαισθησία της όσο και για την ιστορική της

ακρίβεια. Πώς σας φαίνονται οι σύγχρονες μεταφορές και οι «πειραγμένες» σκηνοθεσίες που βλέπουμε ολοένα και πιο συχνά; Υπάρχουν ενδιαφέρουσες δουλειές σκηνοθετών – κυρίως Άγγλων – που έχουν μια αιτιολογία, σε κάνουν να πεις «ναι, μπορεί να είναι και έτσι». Οι περισσότερες όμως δεν είναι πια το έργο, γιατί υπάρχει πάντα το λιμπρέτο που τους ξεμπροστιάζει. Θα ήταν πιο έντιμο να κρατήσουν μόνο τη μουσική και να φτιάξουν ένα καινούργιο, δικό τους έργο.

Κάτω από ποιες συνθήκες θα μεταφέρατε χρονολογικά μια όπερα; Δεν είμαι αντίθετος στην ιδέα, αλλά μόνο αν «κολλάει» η ιστορία σε μια άλλη εποχή. Δεν μπορεί να βάλεις τη Μαρία Στουάρτα με τζιν και την Ελιζαμπέτα με μπικίνι, δεν γίνεται! Αν με τη μεταφορά προδώσει το έργο έχεις χάσει τα πάντα. Κι εγώ τοποθέτησα τον Ριγκολέτο στη Μουσολινική Ιταλία του 1934 – ανέβηκε πριν λίγα χρόνια στη Λυρική –, αλλά δεν ήταν ιστορικό πρόσωπο. Και πάλι όμως έφαγα 6 μήνες να μελετώ την ιστορία του φασισμού για να βρω τις αντιστοιχίες, να μην εντάξω κάτι που δεν στέκει.

Έχετε δουλέψει για πολλά χρόνια στο θέατρο και στην τηλεόραση αλλά σας κέρδισε το λυρικό θέατρο. Τι σας συγκινεί περισσότερο στην όπερα; Η όπερα με ιντριγκάρει πάντα. Έχω ακούσματα από παιδί γιατί στην οικογένειά μου ήταν όλοι βαγκνερομανείς! Το ίδιο κι εγώ, λατρεύω τον Βάγκνερ. Μπορώ να ακούω το Λυκόφως των Θεών στις έξι το πρωί – αν το άκουγε άλλος μάλλον θα αυτοκτονούσε!

Έχω ασχοληθεί με όλες σχεδόν τις μορφές θεάτρου. Το... «εγώ υπηρετώ το σοβαρό ρεπερτόριο» που λένε κάποιοι, για μένα είναι μέγα λάθος. Τα πάντα είναι σωστά αν γίνονται σωστά. Έχω δουλέψει ως σκηνογράφος και ενδυματολόγος στο Εθνικό, στο ΚΘΒΕ και στη Λυρική, σε κλασικά και σύγχρονα έργα, στο ελεύθερο θέατρο, σε μιούζικαλ, στην τηλεόραση, ακόμα και στην επιθεώρηση – άλλο μεγάλο σχολείο! Μόνο αρχαίο δράμα δεν έχω κάνει, το θεωρώ πολύ ιερό για να το αγγίξω. Από τα χρόνια των σπουδών μου στην Ιταλία αλλά και μετά, στην Ελλάδα, παρακολουθούσα από κοντά το ανέβασμα λυρικών έργων και είχα αποκτήσει μεγάλη εμπειρία. Όπερα όμως άρχισα να σκηνοθετώ αργά, το 1994, μάλλον για να με βρίζουν πακέτο! (γέλια) Σοβαρά τώρα, αποφάσισα να έχω την αποκλειστική ευθύνη της σκηνοθεσίας, των σκηνικών, των κοστούμιών, των φωτισμών, για να μπορώ να προσφέρω μια δουλειά που με αντιπροσωπεύει και, φυσικά, κρίνομαι για το αποτέλεσμα, όποιο και αν είναι αυτό. Το λυρικό θέατρο πάντως έχει ειδικές απαιτήσεις. Αν δεν γνωρίζεις σε βάθος τη μουσική και αν δεν μπορείς να προσαρμοζόσαι σε αυτήν δεν πρέπει να σκηνοθετήσεις όπερα. Επίσης, οφείλεις να σέβεσαι τον τραγουδιστή, να μην τον τρελαίνεις με τις ιδέες σου. Ουαί και αλλοίμονο αν επιμένεις σε μια άποψη που βλέπεις ότι δεν λειτουργεί. Το «εγώ έτσι το θέλω» δεν υπάρχει στο θέατρο. Ακόμα και από παράσταση σε παράσταση, εσύ ο ίδιος μπορείς να διαπιστώσεις ότι κάτι σου έχει ξεφύγει, ότι έχεις κάνει λάθος. Και οφείλεις να το παραδεχτείς. Οι σκηνοθέτες που είναι πείσμονες, που θέλουν να επιβάλλουν την άποψή τους είναι συνήθως ανασφαλείς ή απλά επιμένουν, γιατί δεν έχουν σκεφτεί μια εναλλακτική λύση.

Είστε βαθύς γνώστης της όπερας με προσωπικές προτιμήσεις σε έργα και συνθέτες. Αν σας ζητηθεί να σκηνοθετήσετε ένα έργο που δεν ανήκει στα αγαπημένα σας το αντιμετωπίζετε ως πρόκληση; Καθόλου, απλά λέω όχι, τώρα πια μπορώ...

Υπάρχει κάποια όπερα που δεν έχετε σκηνοθετήσει και είναι το απωθημένο σας; Θα ήθελα κάποτε να σκηνοθετήσω έναν Βάγκνερ. Απώθημένα όμως δεν έχω, ευτυχώς... **A**

Μουσική για να Χαμογελάς

Το “Real Love”, το πρώτο του τραγούδι, είναι σοκαριστικά όμορφο. Τον Μάιο έρχεται το πρώτο του ερ. Αυτός ο νεαρός από το Λονδίνο σε λίγο καιρό θα είναι γνωστός σε όλους.

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

George

Ενας απίθανος νεαρός crooner με στοιχεία από Roy Orbison, Stuart Staples (Tindersticks), Nick Cave και φυσικά Elvis. Το «Real Love» είναι ένα πανέμορφο πολύ σύγχρονο ερωτικό τραγούδι, που ξεπερνάει τα παλιομοδίτικα κλισέ. Ένα ep έρχεται αργότερα μέσα στη χρονιά και το πρώτο του album είναι κιόλας έτοιμο. Ο George Cosby είναι ένας από τους νεαρότερους crooner της σύγχρονης εποχής, ένας πολύ καλός songwriter, που αν η εταιρεία του τον αφήσει να βασιστεί στο ένστικτό του, σύντομα θα είναι στα χείλη όλων.

— Γεια σου, George! Πού είσαι αυτή τη στιγμή; Τι βλέπεις από το παράθυρό σου;

Γεια σας, παιδιά! Είμαι στο σπίτι, στο Λονδίνο και χαλαρώνω. Είναι μια γκριζα μέρα και βλέπω από το παράθυρό μου τις στέγες της πόλης. Δεν βλέπω την ώρα να έρθει η Άνοιξη.

— Πόσο νωρίς κατάλαβες ότι μπορούσες να τραγουδήσεις καλά;

Έχω αναρωτηθεί κι εγώ, δεν θυμάμαι ακριβώς τη στιγμή, άρχισε όμως να εμφανίζεται μπροστά μου καθώς μεγάλωνα. Τελικά, άρχισα να με παίρνω στα σοβαρά λίγο πριν από τα είκοσι.

— Έχεις κάνει μουσικές σπουδές από τότε;

Δουλεύω συνεχώς τη φωνή μου και τη σύνθεση. Πάντα υπάρχουν άπειρα πράγματα να μάθει κανείς.

— Πότε έγραψες το πρώτο σου τραγούδι και τι πιστεύεις τώρα γι' αυτό;

Ήμουν 15, νομίζω, μα δυστυχώς έχω χάσει την ηχογράφηση. Ήταν γλυκό τραγούδι. Λεγόταν «Sail Away».

— Έχεις κάνει πολλές και διάφορες δουλειές, ακόμη και σε νεκροτομείο έχεις δουλέψει. Ποιες από αυτές θυμάσαι σήμερα με νοσταλγία;

Ναι, μερικές ήταν πολύ παράξενες. Το νεκροτομείο είχε μεγάλο ενδιαφέρον, ήταν εμπειρία ζωής, όσο οξύμωρο κι αν ακούγεται. Κάποτε δούλεψα και στο Gatwick, στο ηλεκτρονικό check in. Δεν έχω συναντήσει τέτοιο κουτσομπολιό στη ζωή μου!

— Είσαι ένας ρομαντικός και γεμάτος πάθος άνθρωπος. Ποια είναι για σένα τα πιο σημαντικά στοιχεία της ζωής;

Να τη ζεις έντονα. Να χαιρέσαι κάθε στιγμή της. Να βλέπεις όσο το δυνατόν πιο πολλά από αυτά που υπάρχουν και να ωριμάζεις συνεχώς.

— Και ποια είναι για σένα τα πιο σημαντικά στοιχεία της αγάπης;

Όλα τα πάνω και τα κάτω που έχει. Είναι σπουδαίο πράγμα να νιώθεις κοντά με κάποιον, είναι κάτι που αξίζει να το γιορτάζεις συνεχώς.

— Είσαι ένας σύγχρονος crooner. Ποιες είναι οι αγαπημένες σου φωνές;

Από πού ν' αρχίσω... Ο Eddie Vedder, η Brittany Howard των Alabama Shakes και η Beth Gibbons με αγγίζουν βαθιά...

— Μία από τις μεγάλες σου φιλοδοξίες είναι να παίξεις στο Royal Albert Hall. Πώς προκύπτει;

Ναι, είναι ένα μεγάλο όνειρο. Είναι εμβληματικός χώρος. Όταν γράφω τις ενορχηστρώσεις των τραγουδιών μου, φαντάζομαι ότι παίζονται εκεί. Θα είναι πραγματικά υπέροχο να καταφέρω να παρουσιάσω κάποτε τη μουσική μου εκεί.

— Άλλο ένα πράγμα που θέλεις να κάνεις είναι να περιοδεύσεις στην Ιαπωνία. Γιατί ειδικά στην Ιαπωνία;

Είμαι ερωτευμένος με την Ιαπωνία. Το στιλ, η εικόνα της, οι άνθρωποι... Έχω πάει κι ένιωσα αμέσως σαν να

ήμουν στο σπίτι μου. Τη λάτρεψα κι ελπίζω να παίξω κάποτε στο Τόκιο.

— Τι έχουμε να περιμένουμε από το πρώτο σου ep, που θα κυκλοφορήσει τον Μάιο;

Ελπίζω να προσφέρει μια μικρή γεύση από αυτό που είμαι κι από αυτά που έρχονται. Είναι μια παλέτα χρωμάτων, όπου κάθε τραγούδι έχει τη δική του προσωπικότητα.

— Πώς θα μπορούσες να περιγράψεις τον ιδανικό ακροατή της μουσικής σου;

Είμαι ευγνώμων σε κάθε ακροατή που πλησιάζει τη μουσική με ειλικρίνεια. Αν τα τραγούδια μου μπορούν να κάνουν κάποιους από αυτούς να χαμογελάσουν, αυτό θα είναι πολύ όμορφο.

— Ποιο album είναι αυτή τη στιγμή στα ακουστικά σου;

Το «Punisher» της Phoebe Bridgers. Είναι σπάνιο ταλέντο. Με κάθε ακρόαση βουτάω και πιο βαθιά στο σύμπαν της, όλο και κάποιος από τους συγκλονιστικούς της στίχους θα καρφωθεί στο μυαλό μου.

— Και ποιο βιβλίο είναι στο κομοδίνο σου;

Το «Ρώτα τη σκόνη» του Τζον Φάντε.

— Όταν δεν ασχολείσαι με τη μουσική σου, τι σου αρέσει να κάνεις;

Αγαπώ τις τέχνες. Βλέπω πολλές ταινίες και τώρα που δεν έχω την απόδραση του κινηματογράφου, νιώθω πολύ άσχημα. Είναι από τα χειρότερα πράγματα του lockdown. Μου αρέσει να γράφω και να φωτογραφίζω. Τα ταξίδια είναι επίσης πολύ σημαντικά για μένα. Πρέπει να σου πω ότι έχω ζήσει στην Ελλάδα για λίγο, όταν ήμουν παιδί. Είναι μία από τις πολύ τρυφερές μου μνήμες κι ελπίζω στο μέλλον να αποκαταστήσω την επαφή με την πολύ όμορφη χώρα σας.

— Τι να περιμένουμε μετά το ep; Πότε πιστεύεις ότι θα κυκλοφορήσει το επόμενο album σου;

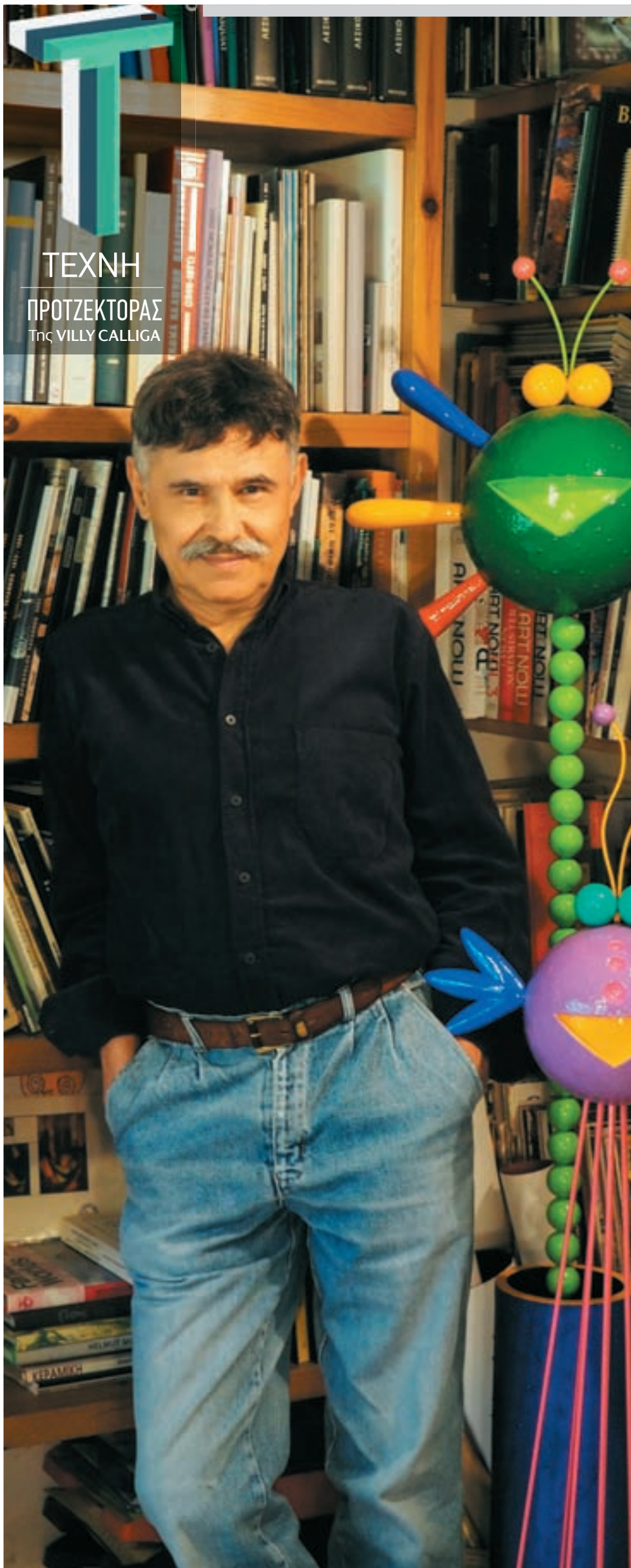
Έχουν να γίνουν πολλά. Δεν βλέπω την ώρα να προσφέρω κι άλλη μουσική. Και ξέρεις, ένα από τα θετικά των καθυστερήσεων που έφερε η πανδημία ήταν ότι υπήρχε πολύς χρόνος για δουλειά στο studio. Επομένως, είμαι έτοιμος όταν θα είστε κι εσείς. **A**

ΕΙΜΑΙ ΕΥΓΝΩΜΩΝ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΚΡΟΑΤΗ ΠΟΥ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ. ΑΝ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ ΝΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΟΥΝ, ΑΥΤΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΟΜΟΡΦΟ.

George Cosby

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΡΗΣ

Το μακρύ ταξίδι στον χώρο της διαφήμισης και της τέχνης

ΤΕΧΝΗ

ΠΡΟΤΖΕΚΤΟΡΑΣ
Της VILLY CALLIGA

Όταν πέρασα την πόρτα του ατελιέ του βούτηξα σε έναν κόσμο βγαλμένο από την παιδική φαντασία. Εκεί που το εξωπραγματικό έχει χρώμα, νόημα και δυναμική. Απέναντί μου, ο Γιάννης Κουτσοῦρης. Ο άνθρωπος που υπήρξε ένας από τους πρωτοπόρους του animation στη χώρα μας, εικονογράφησε βιβλία, εφημερίδες και περιοδικά, δημιούργησε εκατοντάδες χαρακτήρες, λογότυπα, διαφημίσεις και γελοιογραφίες και τελικά τον κέρδισαν δύο μεγάλες αγάπες, η ζωγραφική και η γλυπτική.

«Γεννήθηκα στην Αλιάρτο Βοιωτίας το 1944 και είχα την τύχη να μεγαλώσω σε ένα αγροτικό περιβάλλον με μικρά έλη, πολύχρωμα πουλιά, ζώα, αυλές και αγρούς γεμάτες λουλουδία. Στο Αλφαβητάρι του δημοτικού και τα μαθητικά βιβλία είδα για πρώτη φορά ζωγραφισμένες εικόνες. Μαγεύτηκα! Ήταν κάτι που πολύ θα ήθελα να κάνω κι εγώ. Αρχισα να σχεδιάζω, αρχικά στη στάχτη του τζακιού, μετά στο χώμα και στη συνέχεια πάνω στα βιβλία και τα τετράδια του σχολείου. Ο μεγάλος μου έρωτας, όμως, ήταν τα παιχνίδια που έφτιαχνα ο ίδιος. Στα τελευταία χρόνια του δτάξιου γυμνασίου είχα την τύχη να ξεφυλλίσω τα περιοδικά "Θησαυρός" και "Ρομάντζο" που ήταν γεμάτα γελοιογραφίες. Ενθουσιάστηκα! Μόλις κατάφερα να βρω ένα μπουκαλάκι με μαύρη σιλικόνη μελάνη και μία πένα άρχισα να κάνω τις πρώτες μου γελοιογραφίες. Μία από αυτές δημοσιεύτηκε στην πρώτη σελίδα της εφημερίδας "Η Βραδυνή".

Και ήρθε η στιγμή του αποχωρισμού... Ο κύκλος του χωριού κλείνει στα 1964. Με βαριά καρδιά, με ένα σακίδιο στο χέρι και με το μυαλό μου γεμάτο με τον θησαυρό των παιδικών μου αναμνήσεων έρχομαι στην Αθήνα για να σπουδάσω εργοδηγός στη σχολή Δοξιάδη και όχι ζωγράφος, που ήταν το όνειρό μου. Για καλή μου τύχη, βγαίνοντας από τα γραφεία του τμήματος εργοδηγών, ανακάλυψα το τμήμα Εφαρμοσμένων Τεχνών. Έπεισα τους γονείς μου να σπουδάσω εκεί, στο τμήμα γραφιστικής, με σημαντικούς εικαστικούς δασκάλους.

Τι ακολούθησε; Πήρα υποτροφία από τον πρώτο χρόνο και δεν πλήρωνα τα – ακριβά για μένα – διδάκτρα. Η διάρκεια των σπουδών ήταν 3 χρόνια, η ατμόσφαιρα της σχολής εκπληκτική. Αρχισα να ζωγραφίζω και να κάνω γελοιογραφίες για τα περιοδικά «Ταχυδρόμος», «Πρώτο», «Συλλογή», ενώ ήμουν μόνιμος συνεργάτης στο περιοδικό «Μόδα». Είχα και τη μεγάλη τύχη να γίνω βοηθός του σπουδαίου ζωγράφου Σπύρου Βασιλείου. Δίπλα του δούλεψα σε σκηνικά, τοιχογραφίες και μακέτες ενώ μαζί εικονογραφήσαμε δύο παιδικά βιβλία.

Η πρώτη σας επαφή με το κινούμενο σχέδιο; Τελειώνοντας τη σχολή και στη συνέχεια τον στρατό, έπιασα δουλειά στο τμήμα κινουμένων σχεδίων της εταιρείας παραγωγής διαφημιστικών ταινιών «Αρώνης - Ευθυμιάδης». Ήταν η πρώτη φορά που ήρθα σε επαφή με το κινούμενο σχέδιο. Κατά τη διάρκεια της 4χρονης θητείας μου εκεί απέκτησα πολύ μεγάλη εμπειρία σ' αυτόν τον μαγικό χώρο. Ήδη είχε αρχίσει η δεκαετία του '70 κι εγώ είχα όρεξη να κάνω πολλά πράγματα. Τότε σχεδιάζω το σατιρικό κόμικ «Ντζο Μπουμ» για το περιοδικό «ΕΛ Τζο» του φίλου μου Πάνου Παχνέλ και εικονογράφω το επίσημο «Αλφαβητάριο» του δημοτικού σχολείου για τη χρονιά 1973.

Επίσης δημιουργήσατε μια ταινία που βραβεύτηκε. Την επόμενη χρονιά δημιουργήσα μαζί με τον συ-

νάδελφο Νάσο Μυρμιρίδη την 3λεπτη ταινία κινουμένων σχεδίων «Η Γραμμή» η οποία πήρε το πρώτο βραβείο ταινίας μικρού μήκους στο 14ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Ήταν η πρώτη ελληνική ταινία κινουμένων σχεδίων που βραβεύτηκε στο καλύτερο τότε διεθνές φεστιβάλ του Ζάγκρεμπ. Στη συνέχεια προβλήθηκε σε 13 φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο και στα μουσεία μοντέρνας τέχνης Ν. Υόρκης και Μόντρεαλ. Η ταινία δημιουργήθηκε με δακτυλικά αποτυπώματα και παρουσίαζε την εμφάνιση του ανθρώπου στον πλανήτη και την πορεία του μέχρι τη στιγμή που βρίσκεται αντιμέτωπος με τα δημιουργήματά του. Μετά από έναν άριστο διάλογο μαζί τους, ο άνθρωπος εγκλωβίζεται, απειλείται, βασανίζεται, μέχρι που τελικά συμπιέζεται από αυτά, καταλήγοντας να επιπεδοποιηθεί σε μία κάθετη γραμμή.

Ακολούθησαν κι άλλες βραβεύσεις σας. Το 1973 θα προστεθούν δύο ακόμα πρώτα βραβεία, το ένα από τον Κύκλο Παιδικού Βιβλίου για εικονογράφιση παιδικού βιβλίου και το δεύτερο από την Ελληνοαμερικανική Ένωση για τον Ε΄ Πανελλαδικό Διαγωνισμό Ζωγραφικής Νέων Καλλιτεχνών. Την ίδια χρονιά δημιουργώ μαζί με τον Νάσο Μυρμιρίδη την εταιρεία παραγωγής διαφημιστικών ταινιών κινουμένων σχεδίων και σπέσιαλ εφέ «Κουνούπι». Με το «Κουνούπι» δημιουργήσαμε εκατοντάδες ταινίες για διάφορα προϊόντα. Ενδεικτικά κάποιες όπως η Serenata, ο Πι-μι, το Carnation, ο Κουϊκάρας, η UHU...

Το Κουνούπι «κράτησε» αρκετά χρόνια. Και ακολούθησε το «Κουάκ»... Δεκαέξι χρόνια, μέχρι το 1989. Κατά την περίοδο αυτή, παρόλο που είχα πολύ περιορισμένο ελεύθερο χρόνο, κατάφερα να εικονογραφώ στα περιοδικά «Το ρόδι» και «The Athenian» και να κάνω και κάποιες εικονογραφήσεις παιδικών βιβλίων. Μετά δημιουργήσα το «Κουάκ» που είχε και αυτό αντικείμενο την παραγωγή ταινιών κινουμένων σχεδίων. Το «Κουάκ» κράτησε άλλα 16 χρόνια περίπου. Μερικές από τις διαφημίσεις με το «Κουάκ» ήταν το Super Caotonic, το παγωτό της ΕΒΓΑ 0%+0%, η Κουκουρούκου Max, το σφουγγαράκι MrSine, ο Robaim, ο Χαμπλότιμος του Ρ. Κορασίδη. Μεταξύ αυτών δημιουργήσα και τη σειρά 52 χιουμοριστικών spots, τα ΑΑΑΑ-ΨΟΥ.

Κάποια στιγμή εγκαταλείψατε τον χώρο του animation. Γιατί; Η ενασχόλησή μου με τα κινούμενα σχέδια ήταν πολύ δημιουργική αλλά και γεμάτη άγχος και κόπωση. Το 2000 έφτασε η στιγμή να ασχοληθώ αποκλειστικά με τη μεγάλη μου αγάπη, τη ζωγραφική. Και ανακάλυψα και τη γλυπτική διαπιστώνοντας ότι την κουβαλάω μέσα μου από τα παιδικά μου παιχνίδια. Με τη γλυπτική συνεχίζω να «παίζω» και τώρα σε μεγάλη ηλικία.

Η ενασχόλησή σας με τα εικαστικά είναι αρκετά δυναμική όλα αυτά τα χρόνια. Την τελευταία 20ετία έχω κάνει 7 ατομικές εκθέσεις και έχω λάβει μέρος σε πάνω από 40 ομαδικές. Είμαι από τη δεκαετία του '70 μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας και έργα μου υπάρχουν σε μουσεία, πινακοθήκες και πολλές ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Το 2019 ένα ζωγραφικό μου έργο επιλέχθηκε από την ASIFA για την αφίσα της παγκόσμιας ημέρας κινουμένου σχεδίου.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

Δείτε τα έργα του Γ. Κουτσοῦρης:
www.facebook.com/koutsourisgiannis

Style

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

Ενέργεια σε κάθε βήμα με το Zig Kinetica II της **Reebok**

▶ Το **Zig Kinetica** της **Reebok** εμφανίστηκε πρώτη φορά το 2010 ξεπερνώντας τα όρια της καινοτομίας, του στυλ και της λειτουργικότητας στα sneakers. Σήμερα, επανασχεδιάζεται με μια ειδικά σχεδιασμένη zig-zag σόλα που απελευθερώνει ενέργεια σε κάθε βήμα και απο-

ροφά τους κραδασμούς. Κυκλοφορεί σε τρία νέα σχέδια, με high energy χρώματα που απογειώνουν κάθε εμφάνιση. Τα **ZIG Kinetica II** "**Digi-Scape**", "**Digi-Wrap**" και "**ARS**" θα είναι διαθέσιμα στο Reebok.gr και σε επιλεγμένα καταστήματα.

KALOGIROU
Αιγυπτιακά τσαντάκια
jacquemus €425

JACQUEMUS

MAYBELLINE
Μάσκα GreatLash

KARL LAGERFELD
Γυναικείο μπλουζόν €215

CONVERSE
Sneakers με δερμάτινο €79,90

BENETTON
Παντελόνι

ISABEL MARANT
Γυαλιά ηλίου

SAMSUNG
Smartphone Samsung Galaxy S21

YAMAMAY
Σουτιέν με δαντέλα €19,95

PACO RABANNE
Γυναικείο άρωμα Olympéa Blossom

GUESS
Κολλημένη μπλούζα

YOUTH LAB.
Μάσκα απολέπισης
€14,50

TEZENIS
Κορσέτι με
δαντέλα €24,99

KORRES
Τονωτική λοσιόν
με ρόδι

ADIDAS
Αθλητικά παπούτσια ZX 1K BOOST €110

GLAMAZON

Ο Lin Nas X λανσάρει τα παπούτσια του σατανά

Τα παπούτσια του καλού και του κακού. Μετά τα Jesus shoes έρχονται τα Satan shoes σε 666 ζευγάρια.

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Πιθανόν να αναρωτιέστε ποια είναι τα νέα ανοιξιάτικα τρεντς. Συνήθως αυτή είναι η εποχή των παστέλ χρωμάτων και των λινών σακακιών. Όμως η πεπτωκώς τάση είναι άλλη. Μετά τα παπούτσια του Ιησού (Jesus Shoes) έρθαν και τα από την... κόλαση τα παπούτσια του σατανά (Satan shoes). Η εταιρεία MSCHF έβγαλε στην αγορά 666 ζευγάρια από τα παπούτσια του «εξαποδίου», για τη δημιουργία των οποίων συνεργάστηκε με τον ράπερ Lil Nas X.

Η εταιρεία αυτή είναι αρκετά εκκεντρική και ευφάνταστη και με κάτι τέτοια «τα σάσι». Ας πούμε είναι γνωστή για τα bath bombs της σε σχήμα μίνι τσιτσέρας. Ενώ ξεχωρίζουν και τα πεδία «Birkinstocks» φτιαγμένα από παλιές, εμβληματικές, περιηγήσιμες και πανάκριβες τσάντες. Αλλά, όχι όποιες κι όποιες, από κατεστραμμένες τσάντες Birkin του Οίκου Hermès.

Τι έκαναν τώρα τα στελέχη της εταιρείας με έδρα το Μπρούκλιν; Ανάμειξαν μια σταγόνα αίμα με μέλι και γέμισαν με αυτό μια air bubble στο σνικέρ Nike Air Max 97. Εξ υπάλληλοι έδωσαν το αίμα τους. Αυτή η θυσία τους, έστω και μικρή, εκτινάξε την τιμή πώλησης του παπουτσιού στα 1.018 δολάρια. Για να είναι ολοκληρωμένη η σατανική όψη των παπουτσιών, πάνω από τη γλώσσα του αθλητικού είναι στερεωμένο ένα χρυσό τσαρμ σε σχήμα πεντάλφου. Και για να δέσει το σατανικό γλυκό τυπώθηκε και ένας στίχος που μιλάει για τον πεπτωκότα άγγελο.

Προηγουμένως η εταιρεία είχε ολίγον σακάρε και παλι, καθώς είχε κυκλοφορήσει τα παπούτσια Jesus shoes τα οποία περιείχαν αγίασμα. Ευλογημένο μάρκετινγκ σε κάθε περίπτωση με την τιμή των παπουτσιών να αγγίζει τα 3.000 δολάρια και αντί για πεντάλφου να κρέμεται από τα κορδόνια μενταγιόν με τον εσταυρωμένο.

Ο ιδρυτής της εταιρείας που ακούει στο όνομα Ντέιβιντ Γκρίνμπεργκ δήλωσε ότι η Nike δεν έχει καμία ανάμειξη σε αυτό το προϊόν. Ανακοίνωση έλαψευσε να εκδώσει και η Nike, με την οποία διευκρινίζει ότι δεν έχει καμία σχέση είτε με τον ράπερ Little Nas X, είτε με την MSCHF. «Η Nike ούτε σχεδίασε ούτε διέθεσε αυτά παπούτσια. Ούτε και τα υποστηρίζει». Τα όποια νομικά ζητήματα που ενδέχεται να προκύψουν δεν απασχολούν καθόλου τον Γκρίνμπεργκ γιατί ο στόχος του είναι να γίνει γνωστότερο το brand και όχι το προϊόν. «Θα κάνουμε ό,τι θέλουμε» δηλώνει στους NYT.

Η κυκλοφορία των παπουτσιών έπειτα της κυκλοφορίας του καινούριου music video του καλλιτέχνη, το οποίο αφορά διαβολοκαταστάσεις γενικώς και φέρει τον τίτλο «Montero» (Call Me By Your Name) - αναφορά στο ομότιτλο μυθιστόρημα που το είδαμε στην κινηματογραφική του μεταφορά με πρωταγωνιστή τον Τιμότη Σαλαμέ και τον Άρνι Χάμερ.

Στο Twitter και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έγινε χαμός. Μεταξύ των επικριτών η κυβερνήτης της Νότιας Ντακότα, η οποία πάσταρε στο Twitter ότι είναι μεγάλο λάθος να περνάει το μήνυμα στα παιδιά ότι τα παπούτσια είναι μοναδικά, «αυτό που είναι μοναδικό είναι η αθάνατη ψυχή που έδωσε ο θεός». Πάντως, στη μάχη του καλού με το κακό, έστω και με όρους μάρκετινγκ και διαφήμισης, το καλό είναι ακριβότερο.

«Ο ροζ πάνθηρας ήταν λευκός πριν μπει στο πλυντήριο με τις κόκκινες κάλτσες»

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΕΜΒΑΖΕΙ ΣΤΗΝ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΑΛΙΜΟΣ

Oh my Greeks

Ο Γιάννης και η Γιαννούλα έγιναν viral και ένα από τα πιο αγαπητά πάνινα ζευγαράκια

Της ΤΑΝΙΑΣ ΔΕΛΗ

Π

οιος είναι πίσω από τον Γιάννη και τη Γιαννούλα, τα πάνινα τσολιαδάκια που έχουν γίνει viral; Ψάξαμε και βρήκαμε τη δημιουργό τους. Είναι η **Ξανθή Γιαννοπούλου** και μας μίλησε για την ιδέα της.

«Η **“oh my greeks”** είναι ένα brand που δημιουργήθηκε με αγάπη και μεράκι και απευθύνεται σε όποιον αγαπάει την Ελλάδα! Η ιδέα εξ αρχής ήταν μία. Να φτιάξουμε έναν καλόγουστο τσολιά, κάτι που πιστεύαμε πως λείπει από την εγχώρια αγορά. Το αποτέλεσμα ήταν η κούκλα που ονομάσαμε **“Γιάννης”** και το ταίρι του η **“Γιαννούλα”**. Η φορεσιά τους έχει τα βασικά χαρακτηριστικά μιας παραδοσιακής ελληνικής ενδυμασίας. Οι κούκλες είναι χειροποίητες, υφασμάτινες, κατασκευασμένες στη χώρα μας. Τα ρούχα τους είναι βαμβακερά και μάλλινα που βγαίνουν και ξαναφοριούνται, οι δε φούστες τους είναι πλισαρισμένες μία-μία στο χέρι. Διακοσμητικά στοιχεία όπως οι πλεξούδες φούντες και οι καρφίτσες είναι όλα χειροποίητα.

Σύμβολό μας και ιδιαίτερο χαρακτηριστικό τους το ελληνικό -γ- στο πρόσωπο που σχηματίζει μάτια και μύτη και επίσης αποτελεί μέρος του λογότυπου **“oh my greeks”**. Οι πρωταγωνιστές μας Γιάννης και Γιαννούλα είναι η έμπνευση για μια σειρά από προϊόντα που τους πλαισιώνουν (όπως μπλουζάκια, ποδιές, παντόφλες, πετσέτα αργαλειού θαλάσσης, μαξιλάρια κ.ά.) Η πανδημία μπορεί να μας έκοψε τη φόρα, μα ο Γιάννης θέλει να πάει παντού. Πατί ταξίδι σημαίνει επικοινωνία, εξωστρέφεια, ελευθερία και εμπειρίες. Όλα αυτά δηλαδή, που σε συγκινούν και σε κάνουν καλύτερο άνθρωπο. Ακολουθήστε τα ταξίδια του Γιάννη στο [instagram, ohmygreeks.gr](https://www.instagram.com/ohmygreeks)»

INFO Η *ohmygreeks* είναι εταιρεία χοντρικής πώλησης με συνεργαζόμενα φυσικά καταστήματα και eshop σε όλη την Ελλάδα. Μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί τους μέσω των social media.

www.ohmygreeks.gr

Instagram: www.instagram.com/ohmygreeks

Τηλ. 2104327597

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ Η ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΣΤΗΝ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΠΑΡΑΛΙΑΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΑΚΟ T-SHIRT

ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΠΛΑΙΣΙΩΝΟΥΝ

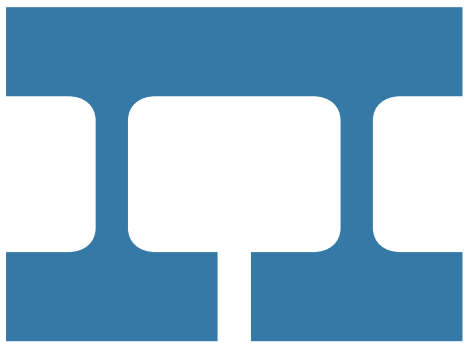

ΤΣΑΝΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΙΝΗ

ΥΦΑΝΤΗ ΠΕΤΣΕΤΑ

Η Ελένη Ψυχούλη άφησε την Covid Αθήνα και ζει πια στον Βόλο και τα χωράφια του Πηλίου. Άλλη πραγματικότητα, άλλες εικόνες, άλλα δεδομένα μέσα στα οποία όμως βρήκε τον χώρο της και μια νέα τηλεοπτική εκπομπή. Στις «Συνταγές Ψυχής» μας ανοίγει την πόρτα στην καινούργια της ζωή και μας αποκαλύπτει τις χαρές της φύσης και των μικρών αυθεντικών πραγμάτων. Μιλάμε μαζί της, έστω και από μακριά μια κουβέντα με την Ελένη είναι πάντα απολαυστική κι έχει πάντα κάτι «νόστιμο» να πει...

Πόσα χρόνια τελικά ζεις «εκτός των τειχών»; Εσύ, ένα παιδί του κέντρου της Αθήνας, πώς βρέθηκες στα χωράφια του Πηλίου; Τα τελευταία επτά χρόνια μπαινόβγαινα από τα τείχη, διανύοντας ατελείωτα χιλιόμετρα ανάμεσα στην Αθήνα και το Πήλιο. Ίσως γιατί μια οριστική απόφαση με τρόμαζε. Η Αθήνα είναι και θα είναι η πόλη μου, το σπίτι μου, οι οικείες γωνιές, οι αγαπημένες μυρωδιές, εδώ και πολλές δεκαετίες. Κάθε φορά που σκεφτόμουν τον απογαλακτισμό, κάτι πονούσε πολύ μέσα μου. Μέχρι που, σε ένα ταξίδι, πήρα την απόφαση μέσα σε δύο δευτερόλεπτα. Η Covid Αθήνα δεν ήταν πια η πόλη μου, όπως την ήξερα. Της μούτρωσα και πήρα... των ομματιών μου. Ανακαίνισα το πατρικό μου σπίτι μέσα σε χρόνο ντε-τε στις αντίζρες συνθήκες του εγκλεισμού, μετακόμισα πάνω σε μια έρημη Εθνική με μπλόκα και...ξανάγινα Βολιώτισσα.

Τι άλλαξε στην καθημερινότητά σου; Σου έκανε καλό αυτή η απόφαση; Θα το αποτολμούσες πριν 20 χρόνια; Λείποντας τόσα χρόνια, ο Βόλος δεν είναι πια για μένα η πατρίδα μου αλλά μια εξωτική, νέα πραγματικότητα που με τον άκρατο ενθουσιασμό του Κριού εξερευνώ κάθε μέρα. Τις γειτονιές, τις αγορές, τους ανθρώπους, τη θάλασσα που γεμίζει το βλέμμα μου ακόμη κι όταν είμαι ξαπλωμένη στο κρεβάτι, αυτή την απίστευτη ποιότητα ζωής που την αντιλαμβάνεσαι μόνον αν φύγεις από τη μεγάλη πρωτεύουσα. Επιπλέον, το να συναντήσω πια τον μεγάλο μου έρωτα, που είναι το Πήλιο, είναι μια απλή υπόθεση ελάχιστων χιλιομέτρων και όχι ένα κοπιαστικό πεντάωρο ταξίδι. Όλα όσα αγαπώ, πλέον τα αγγίζω και δεν μου λείπει τίποτα. Είκοσι χρόνια πριν ούτε που θα σκεφτόμουν μια τέτοια απόφαση επειδή οι συνθήκες ήταν τέτοιες. Είχαμε δουλειές, είχαμε δραστηριότητες. Η κρίση και ο ιός αποκαθίλωσαν την πραγματικότητα, όπως την ξέραμε. Και πιστεύω ότι πολλοί άνθρωποι θα πάρουν την ίδια απόφαση με μένα όταν ανοίξουν τα σύνορα.

ΕΛΕΝΗ
ΨΥΧΟΥΛΗ

ΦΟΙΒΟΣ

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΣ

ΕΝΑΣ ΝΕΑΡΟΣ ΟΙΝΟΠΟΙΟΣ
ΣΤΟ ΔΕΙΠΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

«Και οι μικροί και άσημοι δικαιούνται την αναγνώριση, αν έχουν καλό προϊόν»

Της ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Εχουν περάσει κάποιες μέρες αλλά το... μελάνι εξακολουθεί να χύνεται στα ασοχολοσχετικά με τις επιλογές που έγιναν στο επίσημο δείπνο που παρέθεσε η Προεδρία στους υψηλούς καλεσμένους από όλον τον κόσμο οι οποίοι βρέθηκαν στην Αθήνα για να γιορτάσουν τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση. Τα σχόλια ήταν πολλά και αφορούσαν την επιλογή guest σερφ – αλλά εδώ οι περισσότεροι πήγαν πάσο δεδομένου ότι ο Λευτέρης Λαζάρου θεωρείται και είναι από τους «πατριάρχες» της ελληνικής κουζίνας με ιδιαίτερο μάλιστα ταλέντο στα ψαροφαγικά μενού, όπως αυτό που απόλαυσαν προχτές οι επίσημοι καλεσμένοι. Μεγάλος ντόρος όμως ηγήθη και για τα κρασιά που συνόδευσαν το δείπνο τα οποία δεν ήταν τα «βαριά» χαρτιά

Είσαι πολύ νέος, μόλις 26 χρονών, πώς αποφάσισες να ασχοληθείς με το κρασί; Όλα ξεκίνησαν από το κτήμα. Ένα κτήμα στην Εύβοια, στο Ληλάντιο πεδίο, εκεί που ήταν ο ιστορικός ευβοϊκός αμπελώνας. Άλλωστε κι η περιοχή Αμπέλια λέγεται! Εκεί, λοιπόν, είναι το κτήμα που ανήκει δύο σχεδόν αιώνες στην οικογένεια του πατέρα μου. Μια οικογένεια που δεν υπήρξε ποτέ αγροτική, αλλά που τα μέλη της –γιατροί, δικηγόροι, φαρμακοποιοί, πολιτικοί– είχαν διαχρονικό σημείο συνάντησης και διακοπών το κτήμα στ' Αμπέλια. Κάποτε ήρθε και η σειρά μου να βρεθώ εκεί. Αγάπησα την παλιά αγροικία του 1892 που εξακολουθεί να είναι το σπίτι μας τα καλοκαίρια, τις υπεραιωνόβιες ελιές μοναδικά γλυπτά της φύσης, τις κυδωνιές, τα οπωροφόρα, το κοτέτσι με τα πουλερικά, μα πάνω απ' όλα αγάπησα το αμπέλι. Στους γονείς μου άρεσε να ασχολούνται με το κρασί και το αμπέλι για τη δική τους ευχαρίστηση, από κόμψι. Έτσι πριν καλά-καλά περπατήσω βρέθηκα στον λινό και μου καλάρωσε να δοκιμάζω τον γλυκό μούστο! Και ενώ στην πρώτη Λυκείου έκανα μαθήματα σχεδίου για να πάω στην Καλών Τεχνών, έκανα ξαφνικά μια μεγάλη στροφή και βρέθηκα εκεί που πραγματικά νομίζω ότι ανήκω, στη μεγάλη μου αγάπη που είναι τα αμπέλια και το κρασί.

Έκανες σπουδές πάνω στο κρασί ή είσαι αυτοδίδακτος; Χαχαχα! Είμαι λίγο απ' όλα! Έχω ξεκινήσει στη Σχολή Οινολογίας στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής αλλά δεν έχω τελειώσει. Έχω κάνει ένα πολύ ενδιαφέρον διαδικτυακό σεμινάριο αμπελουργίας οινολογίας στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, που και πολύ εκπαιδευτικό ήταν και μου άρεσε πολύ. Από κει και πέρα χρωστάω την ουσιαστική μου εκπαίδευση στην Κική Ακριώτου, την οινολόγο και ιδιοκτήτρια του οίνοποιείου Ακριώτου Microwinery όπου και φτιάχνεται το F Foivos Papastratis. Η Κική είναι ο δικός μου άνθρωπος, η σύμβουλος μου, η φίλη, η δασκάλα μου.

Ακούγεται πολύ ρομαντικό και όμορφο αλλά πόσο εύκολο είναι για έναν νέο να αναλάβει το βάρος μιας επιχείρησης; Για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, εγώ επιχειρηματικά κάνω τα πρώτα μου βήματα άρα ο ρομαντισμός είναι ακόμα εδώ. Αργότερα δεν ξέρω... θα σας πω τότε!

Ποια είναι τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ένας οίνοπαραγωγός στην Ελλάδα σήμερα; Δεν μπορώ να μιλήσω γενικά γιατί είμαι ακόμα στην αρχή. Μπορώ να σας πω το δικό μου πρόβλημα, που είναι να βρεις γη και να αποκτήσεις δικαιώματα φύτευσης, γιατί όπως σας είπα δεν προέρχομαι από αγροτική οικογένεια και δεν διαθέτω αρκετή γη.

Εσύ ο ίδιος πίνεις κρασί; Πες μας κάποια αγαπημένα σου κρασιά... Φυσικά και πίνω κρασί. Προτιμώ τα λευκά, και λατρεύω τα κρασιά της Σαυτονόρης. Από το οίνοποιείο της Κικής Ακριώτου, το Ορειβάτης Σαββατιανό Παλιά Κλήματα. Επίσης μου αρέσουν δύο περιεργα ροζέ από Λημνίωνα του Γκιρλέμη και από ένα μικρό οίνοποιείο στην Ανάφη οι Πλειάδες, ένα πολυποικιλιακό ροζέ από Φωκιανό-Μαυροτράγανο-Τρυφιλιώτικο- Εφτάκοιλο-Μαντηλάρι-Βουδόματο. Κι όταν πρόκειται για κόκκινα προτιμώ τα κρασιά του Αποστόλη Θυμιόπουλου και του Κωστή Δαλαμάρα.

του ελληνικού αμπελώνα, όπως θα περίμενε κανείς, αλλά ήταν όλα κρασιά μικρών και σχετικά «άσημων» παραγωγών. Κάποιοι μίλησαν για την ηχηρή απουσία των μεγάλων ελληνικών κρασιών τώρα μάλιστα που αυτά κάνουν ή θέλουν να κάνουν διεθνή καριέρα, κάποιοι άλλοι επαινέσαν την επιλογή της Προεδρίας να αναδειχθούν οι μικροί παραγωγοί. Μιλήσαμε με τον Φοίβο Παπαστράτη, τον νεαρό οίνοποιό του F Assyrtiko - Muscat, ενός από τα δύο λευκά κρασιά που σερβιρίστηκαν στο τραπέζι (το άλλο ήταν το Κλειδί, Μαλαγουζιά του επίσης μικρού κτήματος Μιχαηλίδη στη Δράμα, ενώ στο τέλος, με τα επιδόρπια, εμφανίστηκε το γλυκό κρασί Αποσπερίτης, Φωκιανό, της οίνοποιητικής των Λειψών), για την εξαιρετική αυτή τιμή που έγινε στο κρασί του αλλά και για τα μελλοντικά του πλάνα.

Πώς προέκυψε η ιστορία με το προεδρικό δείπνο στους επισήμους για τον εορτασμό των 200 χρόνων της Ελληνικής Επανάστασης; Ποιος σε προσέγγισε; Ο κύριος Λευτέρης Λαζάρου, που θέλω και δημόσια να τον ευχαριστήσω πολύ, έχει στη λίστα του Βαρούλκου το F Foivos Papastratis Assyrtiko Muscat και φαίνεται πως του αρέσει... Το πρότεινε στους ανθρώπους της Προεδρίας, το δοκίμασαν, τους άρεσε και το αγόρασαν.

Πιστεύεις ότι θα επηρεάσει αυτή η προβολή στην αναγνώριση αλλά και τις πωλήσεις της ετικέτας; Το ελπίζω και το εύχομαι!

Τι ποικιλίες καλλιεργείς στο κτήμα; Είναι οι γηγενείς; Πες μας για το Ληλάντιο πεδίο... Στο κτήμα καλλιεργούμε Ασύρτικο, Μοσχάτο λευκό μικρόρογο και ένα μικρό κομμάτι με Cabernet Sauvignon και Merlot. Αυτά τα είχαν φυτέψει οι γονείς μου κάνοντας αναμπελώση πριν 20 χρόνια στα παλιά αμπέλια, μαζί με τον νονό μου, τον οινολόγο Πάνο Ζουμπούλη που παραμένει σύμβουλος και μέντοράς μου. Το Ληλάντιο είναι το ομορφότερο μέρος! Τσοκάνη το λένε οι φίλοι που έρχονται, εγώ δεν έχω πάει, δεν ξέρω. Ξέρω μόνο ότι μου αρέσει να βρίσκομαι εκεί τόσο για να «παίζω» με τα αμπέλια μου, όσο και να συναντιέμαι και να μιλάω με τον φίλο και γείτονα μου Απόστολο Μούντριχα στο Κτήμα Αβαντίς, από τον οποίο μαθαίνω πολλά.

Τι πλάνα έχεις για το μέλλον, ως προς τις ποικιλίες, τις πιθανές εξαγωγές; Τι άλλα κρασιά βγάζεις; Εκτός από το F Assyrtiko-Muscat, στο Ακριώτου Microwinery παράγονται άλλα δύο single vineyard F κρασιά, η «Παραλία» που είναι μια άλλη οίνοποιητική προσέγγιση στο χαρμάνι Ασύρτικο-Μοσχάτο και τα «Πυροτεχνήματα» από πολύ παλιά αμπέλια Cabernet Sauvignon και λίγα Merlot. Ετοιμάζω και μια ακόμα ετικέτα τελείως διαφορετική που θα κυκλοφορήσει σε λίγο αλλά δεν την αποκαλύπτω ακόμα. Για τα υπόλοιπα, βλέπουμε. Πρέπει να κάνεις μικρά και σίγουρα βήματα, αν δεν θέλεις να σπάσεις τα μούτρα σου.

Πού οφείλεται η επιτυχία μιας ετικέτας; Στην τιμιότητα του κρασιού και στην καλή σχέση ποιότητας τιμής.

Έγινε συζήτηση για το ότι στο επίσημο δείπνο στο Προεδρικό επελέγησαν λιγότερο γνωστές ετικέτες. Κάποιοι είπαν ότι καλό θα ήταν να έχουν επιλεχθεί τα «μεγάλα» μας κρασιά, οι διάσημες πια και διεθνώς ελληνικές ποικιλίες, σχολίασαν ακόμη και το ότι κάποια από τα κρασιά του δείπνου δεν είναι πολύ ακριβά στο ράφι. Τι πιστεύεις εσύ; Εγώ υποκλίνομαι μπροστά σε όλους τους μεγάλους Έλληνες οίνοπαραγωγούς, είναι τα πρότυπά μου. Πίνω τα κρασιά τους και θαυμάζω τις ικανότητές τους. Ούτε μια στιγμή δεν μπορώ να φανταστώ ότι «τους πήραμε τη θέση». Πιστεύω ότι η Πρόεδρος της Δημοκρατίας ήθελε να δώσει ένα μήνυμα ότι ακόμα και οι μικροί και άσημοι, αν έχουν ένα καλό προϊόν, δικαιούνται μια τόσο μεγάλη αναγνώριση. Τι σημασία έχει αν τα κρασιά δεν είναι ακριβά; Καλά πρέπει να είναι!

Εσύ τι θεωρείς τον εαυτό σου; Αμπελουργό; Οίνοποιό; Ένας νέος είμαι. Που αγαπάει αυτό που κάνει και θέλει να γίνεται κάθε μέρα και καλύτερος. **A**

Τι σημασία έχει αν τα κρασιά δεν είναι ακριβά; Καλά πρέπει να είναι!

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

JULIA PHILLIPS

«Γη που χάνεται» Ένα συγκινητικό θρίλερ

Το συγγραφικό ντεμπούτο της Julia Phillips
που καθήλωσε αναγνώστες και κριτικούς

Της ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

«Γη που χάνεται». Αυτό το συναίσθημα κυριαρχεί στις σελίδες του πρώτου μυθιστορήματος της Julia Phillips. «Γη που χάνεται» ξαφνικά κάτω από τα πόδια των χαρακτήρων της ιστορίας. «Γη που χάνεται» κάτω από τα πόδια των αναγνωστών καθώς εγκλωβίζονται στην κλειστοφοβική ατμόσφαιρα του Πετροπαβλόφσκ, της μεγαλύτερης πόλης της χερσονήσου Καμτσάτκα στο βορειοανατολικό άκρο της Ρωσίας. Το ηφαιστειογενές έδαφος της περιοχής αρχίζει να μετατρέπεται σε κινούμενη άμμο για τους κατοίκους της, καθώς η ανατριχιαστική απαγωγή δύο ανήλικων κοριτσιών αλλάζει τις ισορροπίες, φέρνει στην επιφάνεια κοινωνικές ανισότητες, βάζει στο στόχαστρο τους αυτόχθονες, πυροδοτεί εντάσεις και τονίζει τις διαχωριστικές γραμμές που ορίζουν ήθη και στερεότυπα. Αγναντεύοντας τον ωκεανό και τα εκατοντάδες χιλιόμετρα βουνών και τούνδρας, που σαν τείχος χωρίζουν τη χερσόνησο από την ηπειρωτική χώρα, η συγγραφέας συνθέτει το πορτρέτο της κλειστής αυτής κοινωνίας, που κινείται ανάμεσα στο Σοβιέτ και τον Πούτιν, και αποτυπώνει μια συλλογή χρονογραφημάτων υπό τη σκιά ενός εγκλήματος.

Όλα αρχίζουν ένα αυγουστιάτικο απόγευμα όταν δύο αδελφές, η Σοφία και η Αλιόνα, οκτώ και έντεκα χρονών αντίστοιχα, συμφωνούν να μπουν στο αυτοκίνητο ενός άγνωστου άντρα και κάνουν δεν τις ξαναβλέπει. Η Μαρίνα, η μητέρα τους, είναι δημοσιογράφος και έχει σχέσεις με την Ενωμένη Ρωσία, γι' αυτό και οι αρχές ξεκινούν ενδε-

λεχρή έρευνα ώστε να βρουν τον απαγωγέα και τα κορίτσια. Ο χρόνος κυλά αργά και βασιανιστικά, οι κινήσεις της αστυνομίας δεν αποδίδουν, οι κάτοικοι βρίσκονται σε αναβρασμό, οι μητέρες αισθάνονται το πέπλο του φόβου και της ανασφάλειας να έχει απλωθεί πάνω από τα κεφάλια των παιδιών τους, οι εντάσεις κορυφώνονται και η καθημερινότητα όλων μπαίνει σε νέες, ανεξερεύνητες τροχιές. Η ιστορία χωρίζεται σε δώδεκα κεφάλαια, όσοι και οι μήνες που περνούν για να συμπληρωθεί ένας χρόνος από την εξαφάνιση. Κάθε μήνας αποτελεί για τη συγγραφέα και μια ευκαιρία για να συστήσει στον αναγνώστη διαφορετικές γυναίκες που ζουν στο Πετροπαβλόφσκ. Πρώτα η Όλια, ακολουθούν η Κάτια, η Βαλεντίνα, οι ξαδέλφες Ξιούσα και Αλίσα, οι τρεις φίλες Λάντα, Κριστίνα και Μάσα. Έπονται η Νατάσα, η Ρεμβίρα, η Νάντια, η Ζόγια και η σκυτάλη καταλήγει στη Μαρίνα, το κεντρικό πρόσωπο της τραγωδίας, που ψάχνει να βρει απεγνωσμένα τη λύτρωση και να γλιτώσει από τις αλλεπάλληλες κρίσεις πανικού και τα ατελείωτα «αν» που στοιχειώνουν τις σκέψεις της.

Η αφήγηση δίνει την αίσθηση μιας αέρινης χορογραφίας, απόλυτα εναρμονισμένης με τις επιταγές ενός απαιτητικού whodunit θρίλερ και του αστικού περιβάλλοντος όπου λαμβάνει χώρα η πλοκή. Ο λανθάνων ρατσισμός της ξενοφοβικής

κοινωνίας παίρνει φωτιά μέρα με τη μέρα, με τις δύο αντίπαλες πλευρές, γηγενείς και ιθαγενείς, να μπαίνουν στα χαρακώματα πολεμώντας με πάθος για τις αρχές τους. Κάποιοι αρχίζουν να αναπολούν τις καλές μέρες της Σοβιετικής Ένωσης, ενώ άλλοι υποτάσσονται αμαχητί σε όσα τους επιφυλάσσει η ζωή πιστεύοντας πως «Οι οδύνες μας είναι της μοίρας μας». Και το χάσμα γίνεται ολοένα και βαθύτερο ανασκαλεύοντας όνειρα που έμειναν μετέωρα, επιθυμίες που δεν έγιναν λέξεις, ανάγκες που δεν ικανοποιήθηκαν, λάθη που οδήγησαν σε μαιταιωμένες προσδοκίες, εγωισμούς που οδήγησαν σε θανάσιμες παγίδες.

Κάθε ιστορία αποτελεί και ένα αυτοτελές διήγημα. Είναι η φωνή μιας μητέρας, μιας αδελφής, μιας ερωμένης, μιας φίλης, μιας ξαδέλφης, μιας κόρης. Ιστορίες ζωής φαινομενικά ασύνδετες μεταξύ τους, μέσα από τις οποίες η συγγραφέας κα-

ταφέρει να φανερώνει σταδιακά νέες πτυχές της αστυνομικής υπόθεσης και να διατηρεί την ένταση και την υποδόρια αγωνία στα ύψη. Και τη στιγμή που έχει σκιαγραφήσει πια, με κοφτές προτάσεις, καθαρές περιγραφές και εξαιρετικά χαρτογραφημένους χαρακτήρες, το κλίμα που επικρατεί και τη σκληρή πραγματικότητα πίσω από τις κλειστές πόρτες, η μορφή της μάνας εμφανίζεται και καθλώνει.

Η «Γη που χάνεται» -σε εξαιρετη μετάφραση της Ιωάννας Ηλιάδη υποψήφιο για το National Book Award, το Βραβείο Καλύτερου Πρώτου Μυθιστορήματος

Julia Phillips,
Γη που χάνεται,
εδόσεις Μεταίχμιο

National Book Critics Circle John Leonard, το Βραβείο Μυθοπλασίας New York Public Library Young Lions και σύμφωνα με τους New York Times, την Washington Post και το Variety ένα από τα καλύτερα βιβλία του 2019, είναι ένα βαθιά συγκινητικό σπονδυλωτό μυθιστόρημα και συνάμα ένα συναρπαστικό θρίλερ για την απώλεια και την αιχμαλωσία κάθε μορφής. ●

Έμμετρο φιλοσοφικό οδοιπορικό

Στην ποιητική συλλογή του Γιώργου Χαντζή
«Το δέρμα της ειρωνείας» η αισθητική συναντάει τη ζωή

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΠΑΝΟΥ

Η ποιητική συλλογή υπό τον αιγινματικό τίτλο «Το δέρμα της ειρωνείας» μοιράζεται με μια οργανωμένη, σχεδόν επιτηδευμένη αταξία τους αναστοχασμούς του δημιουργού της Γιώργου Χαντζή για τη φιλοσοφία και την αισθητική ειδικότερα.

Σε όλες τις ενότητες της συλλογής και πιο έντονα στους Τόπους και στον Homo Aestheticus, ο ποιητής στοχάζεται αναζητώντας συνομιλητές και συνοδοιπόρους στις λιγοστές νησίδες επικοινωνίας που ξεπροβάλλουν, κατά δική του ομολογία, μέσα από ωκεανούς απόλυτης σιωπής, ατομικότητας και αποξένωσης. Θα μπορούσε κάποιος να συνοψίσει τους στοχασμούς του υπό τον τίτλο: η ένωση της αισθητικής με τη ζωή. Στην

πραγματικότητα, μέσα από σειρά ερωτημάτων και υπο-ερωτημάτων ο συγγραφέας προσπαθεί να λύσει δύο βασικά αινίγματα. Ποια είναι άραγε η θέση και η αξία του αισθητικού στοιχείου στη ζωή και την καθημερινότητά μας; Η μήπως η αισθητική είναι μόνο μια αυτόνομη ηθική έννοια χωρίς καμιά αναφορά στη ζωή; Και με ποιον τρόπο προσλαμβάνουμε άραγε αισθητηριακά, με παθητικό ή ενεργητικό τρόπο; Κυρίαρχο φυσικά επικρέμαται το αμετάθετο ερώτημα του Δανού ήρωα του Shakespeare για την αξία της ανθρώπινης ζωής.

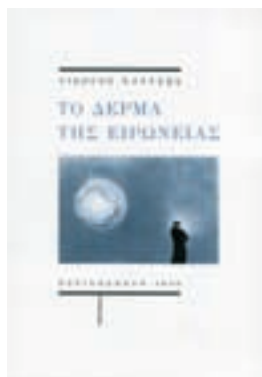
Θα περίμενε κανείς ο συγγραφέας να εντυφλήσει σ' αυτά τα διαχρονικά ερωτήματα μέσα από ένα πεζό κείμενο, μια μελέτη, ένα δοκίμιο. Πρόκειται άλλωστε για ερωτήματα που απασχολούν τον σκεπτόμενο άνθρωπο ανεξάρτητα από τη χρονική συγκυρία και επιδέχονται απαντήσεις και ερμηνείες ή κανένα από τα δύο, ανάλογα με το χρονικό πλαίσιο στο οποίο τίθενται. Ο νεωτερισμός της συγκεκριμένης ποιητικής συλλογής είναι

ότι προσπαθεί –και πιστεύω ότι καταφέρνει εξαιρετικά– να μεταφέρει αυτές τις προπατορικές αγωνίες μας μέσα από έναν αυθεντικό ποιητικό λόγο. Ο συγγραφέας αναζητεί στον μαγικό κόσμο της ποίησης τη φαρέτρα των ποιητικών μέσων και εργαλείων για να διατυπώσει –και ίσως τελικά απαντήσει– όσο πιο πειστικά γίνεται τα φιλοσοφικά ερωτήματά του: και το αποτέλεσμα τον δικαιώνει, καθώς το περιεχόμενο των συνειρημών που γίνεται πιο πυκνό και το ύφος πιο διεισδυτικό και επιβλητικό από τον καθημερινό λόγο. Άλλωστε, η τονικότητα, το μέτρο, τα άλματα, οι μεταφορές της ποίησης, η όλη μουσική και οικονομία του ποιητικού λόγου αποδεικνύονται καταλληλότερα από κάθε τι άλλο για να αποδώσουν την ανησυχία του ανθρώπου για την ομορφιά και εντέλει την αξία της ανθρώπινης ζωής.

Εκείνο που συγκινεί ιδιαίτερα στα συγκεκριμένα ποιήματα είναι η σωματική –πέρα από την πνευματική– ευελιξία

του στοχαστή, η ανάγκη και ταυτόχρονα ικανότητά του να προσαρμόζεται: ο κεντρικός χαρακτήρας φοράει σε κάθε ενότητα της συλλογής μια διαφορετική μάσκα και διαλέγει ρούχα και αξεσουάρ από μια κάθε φορά καινούργια γκαρνταρόμπα. Τον συναντάμε αίφνης να είναι μέρος της δράσης, τον βρίσκουμε παρακάτω να παρακολουθεί αφηρούμενος από καθέδρας τη δράση ως οξυδερκής παρατηρητής για να συμπάσχουμε, στο τέλος, όταν πέφτει σε μια βαθιά ενδοσκόπηση, έναν ειλικρινή, συνεχή και αυστηρό διάλογο με τον εαυτό. Αυτό το πολυπρόσωπο του κεντρικού ήρωα-αφηγητή αποφορτίζει το λόγο κι αυτός μ' έναν τρόπο μαγικό παραμένει πεισματικά συγκινητικός.

Η γραφίδα του Γιώργου Χαντζή σ' αυτό το εγχείρημά του είναι ζωηρή, γοργή και αυθόρμητη και πάνω απ' όλα γήινη: η δομή της γλώσσας, οι έντεχνα αιθεράρχητες λεξιλογικές επιλογές, πυκνογραμμένες, εύστοχες και χωρίς βερμαλισμούς, τα σχήματα, ο ρυθμός και το ύφος των ποιημάτων αφήνουν μια ευπρόσδεκτη φρεσκάδα και μια αναζωογονητική γεύση ενθουσιασμού. Σχεδόν σαν να μην πρόκειται για μια δεύτερη, εικονική ζωή που διαδραματίζεται στο μυαλό του ποιητή αλλά για την ίδια την πραγματικότητα που μεταφέρεται αυτούσια κι αληθινή στις εκατόν δεκαέξι σελίδες του βιβλίου. ●

Γιώργος Χαντζής
Το δέρμα της ειρωνείας,
εκδόσεις Περισημμένη,
Αθήνα 2020

Εργένης μόνος ψάχνει

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Ίσως και να σας έχει τύχει – ελπίζω όχι. Αναφέρομαι στην ατυχή περίπτωση να συναντήσετε και να ερωτευτείτε άτομο (άνδρα ή γυναίκα) που αφού αφήσει να υπονοηθεί ότι ενδέχεται –εν καιρώ– να αφευθεί στη σαγήνη σας, στο μεταξύ εκμεταλλεύεται τη γαλαντομία σας προτείνοντας δείπνα σε πολυτελή εστιατόρια, σαμπάνιες στο ρουφ γκάρντεν του Χίλτον, και δεχόμενο εν τη απελευσία σας ακριβά δώρα που προηγουμένως σας έχει υποδείξει διακριτικά στις βόλτες σας στο Κολωνάκι.

Ε, λοιπόν, ομολογώ ότι έχω πέσει σε τέτοια λούμπα. Προς υπερράσιπί μου θα πω ότι η συγκεκριμένη κοπέλα ήταν πολύ όμορφη, σχεδόν καλλονή. Πολλές φορές αναρωτήθηκα γιατί δεν είχε απευθυνθεί σε κάποιο πρακτορείο φωτομοντέλων. Ήτο απόφοιτος Πανεπιστημίου κι ίσως αυτό να αποτελούσε κώλυμα στην καριέρα της πάνω σε κάποια πασαρέλα. Το θέμα ήταν ότι ενώ ξόδευα αβέρτα για πάρτη της –το άξιζε, επαναλαμβάνω–, εκείνη δεν μου επέτρεπε να επεκταθώ πέρα από ένα χειροφιλήμα ή ένα φιλί καλογερικό στο μάγουλο. Κάθε στρατήγημά μου κατέληγε στον στοιχηματικό κουβά. Κάθε προσέγγιση έβρισκε τοίχο. Η κοπέλα απολάμβανε τη γενναιοδωρία μου (λεφτά υπήρχαν τότε) ενώ εγώ δοκιμαζόμουν από τη συναισθηματική της

φιλαργυρία. Άντεξα τρεις μήνες. Αποσύρθκα να γλείψω τις πληγές μου αφήνοντάς την στην πεταλουδίσια αναζήτηση του επόμενου θύματος.

Κάτι παρόμοιο βιώνει κι ο ήρωας του Πάτρικ Χάμιλτον στο εξαιρετικό μυθιστόρημα Πλατεία Χανγκόβερ (σε άψογη μετάφραση της **Κατερίνας Σχινά**). Μόνο που εδώ ο ήρωας δεν λέει να βάλει μυαλό και να στείλει τη λατρεμένη του στον αγύριστο. Όχι. Της κάνει όλα τα θελήματα, είναι ο πιστός της υπηρέτης, εκταμιεύει διαρκώς χρήματα για να ικανοποιεί τις επιθυμίες της. Κι εκείνη; Αχ, εκείνη! Εκείνη του φέρεται σκαιά, τον βανδαλίζει σχεδόν, τον κακοποιεί συναισθηματικά, τον αφήνει ράκος να σέρνεται στην αγγλική ενδοχώρα και στο Λονδίνο. Του επιτρέπει έστω να τη φιλήσει; Εκείνον όχι, όλους τους άλλους γύρω της, ναι. Μα, τότε γιατί ο φτωχός μας ήρωας δεν ξεφεύγει; Είναι εθισμένος; Είναι μαζοχιστής; Είναι παράφρων; Τίποτα απ' όλα αυτά, είναι μια συνηθισμένη περίπτωση ο ήρωάς μας. Όλο αποφασίζει να κόψει λάσπη, όλο ορκίζεται πως ποτέ ξανά, μα κάθε φορά επιστρέφει. Πείθει ότι μόνο τον εαυτό του μα και τον αναγνώστη, πως ως εδώ ήταν, δεν παίρνει άλλο, τώρα επιτέλους θα αποδράσει από τη γοητεία της. Ο αναγνώστης θα ήθελε να βρει τρόπο να μπει μες στο μυθιστόρημα, να αρπάξει τον ήρωα από τους ώμους, να τον ταρακουνήσει, να τον συνεφέρει – όμως δεν έχει αυτή τη δυνατότητα, δεν έχουμε φτάσει ακόμα στο διαδραστικό μυθιστόρημα. Επομένως ο αναγνώστης δαγκώνει τα χείλη του και περιμένει να αναλάβει δράση ο συγγραφέας. Δεν θα αποκαλύψω φυσικά τη λύση. Το μυθιστόρημα είναι, επαναλαμβάνω, εξαιρετικό, μια γνήσια αναγνωστική απόλαυση.

Ύστερα από αυτό διάβασα και το επόμενο βιβλίο του Πάτρικ Χάμιλτον, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Στερέωμα: «**Οι σκλάβοι της μοναξιάς**». Ο τίτλος καθρεφτίζει καιρία την εποχή που περνάμε. Κι ο συγγραφέας δίνει ένα ακόμα σπουδαίο μυθιστόρημα. Αυτή τη φορά έχει για ηρωίδα μια μοναχική κοπέλα που προσπαθεί να επικοινωνήσει με τον κόσμο και να ζήσει με τον τρόπο της τον έρωτα. Δυστυχώς, όμως, εξάντλησα ήδη τον χώρο που μου προσφέρει τόσο φιλόξενα το περιοδικό κι έτσι αφήνω σε εσάς την πηδονή να εξερευνήσετε και αυτό το βιβλίο.

Πάτρικ Χάμιλτον
Πλατεία Χανγκόβερ
(εκδ. Στερέωμα)

Πάτρικ Χάμιλτον
Οι σκλάβοι της μοναξιάς
(εκδ. Στερέωμα)

YELLOWBOX

A MAGAZINE FOR AUDIO / VIDEO / HOME ENTERTAINMENT / MUSIC

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

1 ΧΡΟΝΟΣ YELLOWBOX MAGAZINE
ΜΕ ΔΩΡΑ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ

3.000€

ΓΙΑ 18
ΤΥΧΕΡΟΥΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ!

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΕΤΙΣ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2

ΠΡΟΒΟΛΕΑΣ BENQ GS2

3
ΗΧΕΙΑ ΔΑΠΕΔΟΥ ELAC DEBUT REFERENCE

4

10 X AUDIOPHILE
BΙΝΥΛΙΑ 180gr "Elvis
Presley: From Elvis In
Memphis" από την
Speakers Corner λιανικής
αξίας 30 Ευρώ έκαστο.

5

5 X ULTIMATE
HIGH QUALITY CD
(UHQC) "Miles Davis:
Kind of Blue" από
την Sony Ιαπωνίας
λιανικής αξίας 50
Ευρώ έκαστο.

Αγοράζετε το τεύχος, μόνο με €6,00
στις 6 Απριλίου 2021 στα περίπτερα.
Βρίσκετε το μοναδικό κωδικό και
τον συμπληρώνετε σε ειδικό πεδίο
με το όνομά σας, στο site μας.

www.yellowbox.gr

FIND US @YELLOWBOXGR

www.youtube.com/c/YELLOWBOXmagazine

Τι παίζει;

1
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2021

David Gilmour: Δουλεύοντας με την Polly Samson

Η Polly Samson έχει γράψει από το 2000 μέχρι σήμερα πέντε βιβλία, που τα έχουν πεί πολύ καλά στην πατρίδα της, την Αγγλία. Στα ελληνικά έχει κυκλοφορήσει μόνο το δεύτερο από αυτά, το «Εξω από την εικόνα», παρότι τα θέματά της δεν είναι καθόλου ξένα με τα ελληνικά πράγματα. Μάλιστα, το πέμπτο από τα βιβλία της, το περσινό «Theatre Of Dreamers», έχει απολύτως ελληνικό θέμα. Αναφέρεται στην Έρικα, ένα δεκαοκτάχρονο κορίτσι που το σκάει από τον έλεγχο του πατέρα της στο Λονδίνο κι έρχεται να συναντήσει μια μεγάλη παρέα από ζωγράφους, ποιητές και μουσικούς στην Υδρα. Αποφασίζει να μείνει μαζί τους και καθώς είμαστε στα μέσα της δεκαετίας του '60 γνωρίζει όλη την απίθανη παρέα της εποχής, μέλος της οποίας ήταν και ο Leonard Cohen. Η Samson, εκτός από επιτυχημένη συγγραφέας, είναι και η σύζυγος του David Gilmour των Pink Floyd κι έχει υπογράψει πολλούς από τους στίχους των τραγουδιών της μπάντας αλλά και της προσωπικής καριέρας του David. Στην επερχόμενη νέα έκδοση του «Theatre Of Dreamers», στα αγγλικά πάντα, θα υπάρχει σε περιορισμένα αντίτυπα κι ένα έργο με τέσσερα τραγούδια του Gilmour. Το μόνο που μπορούμε να βρούμε από αυτά στις πλατφόρμες, είναι για την ώρα το «Yes, I Have Ghosts», που είχε κυκλοφορήσει και ως περιορισμένο single για τη Black Friday. Ανυπομονώ να ακούσω και τα υπόλοιπα τρία, ειδικά μάλιστα το «Kokineli», που κλείνει το έργο.

Η σκοτεινή μουσική μου άρεσε πάντα. Κι αν τις πιο πολλές φορές ταυτίζεται με το metal ή το gothic, οι πιο ενδιαφέρουσες πλευρές της έρχονται από άλλου τύπου ιδιώματα. Ο Danny Kiranos έχει ως πρώτο όργανο το μπάντζο και ως δεύτερο την ακουστική κιθάρα. Έτσι, εκ των πραγμάτων, αναπτύσσει τις μουσικές του ιδέες σ' ένα ύφος που αγγίζει την country. Μια country όμως εναλλακτική, σκοτεινή και απόκοσμη, με στίχους που αναφέρονται σε σημειώματα αυτοκτονίας, φόνους και αιματηρούς ρομαντικούς έρωτες. Έχει υιοθετήσει το πολύ παράξενο όνομα Amigo The Devil, έχει αγαπηθεί από κάθε έντυπο που λατρεύει τον σκοτεινό ήχο απ' όπου κι αν αυτός προέρχεται και πολύ σύντομα κυκλοφορεί τον δεύτερο δίσκο του «Born Against», που μυρίζεται δισκάρα.

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς LXXXII

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

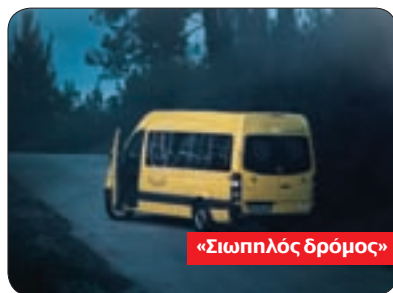

Εκτός από τους Σιατλάιους Nirvana του Kurt Cobain, που γνωρίζουμε όλοι, υπήρξαν στην ιστορία της μουσικής και οι Λονδινάιοι Nirvana, που έδρασαν στα μέσα προς τέλη της δεκαετίας του '60, όταν έφτασε εκεί ο Αθηναίος Alex Spyrgουλιος, έχοντας στις αποσκευές του πολύ σοβαρές ακροάσεις της μουσικής του Μάνου Χατζιδάκι και ειδικά του «Χαμόγελου της Τζοκόντας». Ένα από τα σπουδαία ονόματα της βρετανικής ψυχεδέλειας, οι Nirvana επανακυκλοφορούν αυτές τις μέρες υπό μορφή box set το σύνολο των τραγουδιών τους, με τίτλο «Songlife 1967-1972».

Οι Adventures είναι μια μάλλον άγνωστη μπάντα από το Belfast, που δραστηριοποιείται ανάμεσα στο 1983 και το 1993 και παίζει ένα ευχάριστο pop new wave, χωρίς να αρνείται να ριζεί στο τελικό μίγμα του ήχου της ορισμένα ιρλανδικά folk στοιχεία. Το ντεμπούτο τους «Theodore And Friends» είναι πολύ όμορφο δείγμα του νοσταλγικού ήχου της εποχής και ήρθε στο μυαλό μου επειδή επανακυκλοφορεί αυτόν τον καιρό και μάλιστα με επιπλέον tracks.

Ο Archie Lee Hooker κουβαλάει βαρύ όνομα. Είναι ανιψιός του John Lee Hooker κι έχει γεννηθεί στο Lambert του Mississippi, πολύ κοντά στα crossroads, όπου υποτίθεται ότι ο Robert Johnson πούλησε την ψυχή του στον διάβολο. Ο Archie παίζει blues –φυσικά– με γερές δόσεις gospel και soul, και κυκλοφορεί μαζί με την Coast To Coast Blues Band τον τρίτο του δίσκο –αν ενώνω σωστά τις τελείες– που λέγεται «Living In A Memory». Δεν είναι ο δίσκος του αιώνα αλλά είναι συγκινητικό που υπάρχει απόγονος του John Lee Hooker και μάλιστα στον ευρύτερο χώρο των blues.

P.S. Οι Future Sound Of London δημιούργησαν μουσική που ξεσήκωνε όχι μόνο τα πόδια αλλά και το μυαλό. Το «Dead Cities» ήταν ο δίσκος της ζωής τους, καθώς κώνευε σχεδόν κάθε ιδίωμα της χορευτικής μουσικής στον μοναδικό του ήχο. Επανακυκλοφορεί σε διπλό βινύλιο...

«Σιωπηλός δρόμος»

«Grey's Anatomy»

«Station 19»

«Αυτοκίνntα εκπέμπουν S.O.S.»

«Law & Order: Organized Crime»

«Leonardo»

► Ο «Σιωπηλός δρόμος», η νέα δραματική σειρά με την υπογραφή των Πέτρου Καλκόβαλη και Μελίνας Τσαμπάνη και σε σκηνοθεσία Βαρθή Μαρινάκη κάνει πρεμιέρα την Κυριακή 4 Απριλίου στις 21:00 στο MEGA. Ένα αναπάντεχο γεγονός έρχεται να ταράξει τη φαινομενικά ήρεμη ζωή μιας εύρωστης κοινωνίας. Ένα σχολικό λεωφορείο το οποίο μεταφέρει 9 μαθητές δημοτικού, παιδιά εύπορων και ισχυρών οικογενειών, χάνεται, μαζί με τον οδηγό και μια συνοδό. Όλα δείχνουν πως έχουν να κάνουν με ομαδική απαγωγή, ενώ μια νεαρή δημοσιογράφος βρίσκεται αναπάντεχα στο επίκεντρο των γεγονότων. Στους πρωταγωνιστικούς ρόλους οι: Δημήτρης Λάλος, Πηνελόπη Τσιλίκα, Αντώνης Καφετζόπουλος, Χρήστος Λούλης, Ανθή Ευστρατιάδου, Μαρίσσα Τριανταφυλλίδου, Νικόλας Παπαγιάννης, Βίκυ Παπαδοπούλου, Πάνος Περγλέγκας, Μυρτώ Αλικάκη και Χριστίνα Φαμέλη. Την πρωτότυπη μουσική της σειράς υπογράφει ο μουσικοσυνθέτης Θεωδωρής Ρέγκλης.

► Οι σειρές «Station 19» και «Grey's Anatomy» ενώνουν και πάλι τις δυνάμεις τους και επιστρέφουν με νέα επεισόδια στο FOX Life, σε λίγες μέρες μέσα από τις πλατφόρμες Cosmote TV, Nova, Vodafone TV, Wind Vision. Η επιστροφή του «Station 19» τη Δευτέρα 5 Απριλίου στις 21.00 ξεκινάει από το σημείο που τελείωσε το τελευταίο επεισόδιο «Grey's Anatomy». Ο Andrew DeLuca (Giacomo Gianniotti) μαζί με την αδελφή του Carina (Stefania Spampinato) βρίσκονται στα ίχνη μιας γυναίκας που εικάζεται ότι είναι ο απαγωγέας. Οι γιατροί στο Grey Sloan και οι διασώστες του Σταθμού 19 θα πρέπει συνεργαστούν για να φτάσουν στα ίχνη της. Παράλληλα, στα νέα επεισόδια «Grey's Anatomy» από την Τρίτη 6 Απριλίου στις 21.00, η Meredith (Ellen Pompeo) συνεχίζει να δίνει τη δική της μάχη στο νοσοκομείο.

► Η βραβευμένη σειρά «Αυτοκίνntα εκπέμπουν S.O.S.» με τους Τιμ Σόου και Φαζ Τζούνσοντ επανέρχεται την Πέμπτη 1η Απριλίου στις 21.50 αποκλειστικά στο National Geographic μέσω Cosmote TV, Nova, Vodafone TV, Wind Vision. Στα νέα επεισόδια της σειράς «Αυτοκίνntα εκπέμπουν S.O.S.», το δίδυμο αναλαμβάνει τις μεγαλύτερες προκλήσεις μέχρι σήμερα. Χρόνια σκουριάς, δυσεύρετα ανταλλακτικά και χαλασμένες μηχανές, έρχονται αντιμέτωπα με την εφευρετικότητα και την τεχνολογία των Tim και Fuzz. Ο σκοπός είναι ένας: να επιστρέψουν τα κλασικά αυτοκίνntα εκεί που τους αξίζει, στον δρόμο!

► Ο τρίτος κύκλος της σειράς «Manifest» κάνει αύριο, Παρασκευή, πρεμιέρα στο Cosmote Series HD στις 21:45, μια ημέρα μετά την προβολή στην Αμερική. Τρεις μήνες μετά το ανατρεπτικό φινάλε της δεύτερης σεζόν, οι έρευνες για το μυστηριώδες αεροπλάνο συνεχίζονται, ο Τζάρντ πραγματοποιεί μια νέα γνωριμία, και ένας εξαφανισμένος χαρακτήρας από το παρελθόν πραγματοποιεί μια σοκαριστική επανεμφάνιση και περιπλέκει ακόμα περισσότερο την κατάσταση.

► Το βλέμμα στο οργανωμένο έγκλημα. Ο βραβευμένος με δύο Emmy, δημιουργός των «FBI: Most Wanted», «Chicago Med», «Law & Order», («Law & Order Special Victims») και πολλών ακόμα επιτυχιών Dick Wolf έρχεται με τη νέα σειρά «Law & Order: Organized Crime» (2021). Πρωταγωνιστούν ο υποψήφιος για Emmy Christopher Meloni, ο βραβευμένος με Χρυσή Σφαίρα Dylan McDermott και η Tamara Taylor. Ο Ch. Meloni ντύνεται ξανά τον ρόλο του ντετέκτιβ αστυνομικού Elliot Stabler. Στο πλευρό του για τα δύο πρώτα επεισόδια θα βρίσκεται και η παλιά συνάδελφός του, η βραβευμένη με Χρυσή Σφαίρα Mariska Hargitay υποδυόμενη την Olivia Benson («Law & Order Special Victims»). Η σειρά κάνει πρεμιέρα Παρασκευή 2 Απριλίου στο Cosmote Series HD.

► Το ιστορικό δράμα «Leonardo» φιλοδοξεί να «ξεκλειδώσει» το μυστήριο γύρω από τη ζωή ενός από τους πιο συναρπαστικούς και ανιγματικούς χαρακτήρες της ιστορίας, του Λεονάρντο Ντα Βίντσι. Μεταδίδεται κάθε Κυριακή, στις 22:00, αποκλειστικά στο Novacinema 4HD. Η σειρά αφηγείται τη ζωή του Λεονάρντο ντα Βίντσι μέσω των έργων που τον έκαναν διάσημο, αλλά και μέσα από τις ιστορίες που κρύβονταν πίσω από αυτά τα έργα, αποκαλύπτοντας σιγά-σιγά το εσωτερικό μαρτύριο ενός ανθρώπου που είχε εμμονή με την επίτευξη της τελειότητας. Πρωταγωνιστούν οι Aidan Turner, Freddie Highmore, Giancarlo Giannini και Matilda De Angelis.

ΣΕ ΕΙΔΑ...

Κάποιος σε ψάχνει. Ψάξε τον κι εσύ και επικοινωνήσε μαζί του στο www.athensvoice.gr/stiles/se-eida.

ΔΙΠΛΑ ΔΙΠΛΑ ΜΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Από Αρδηττού μέχρι Ευαγγελισμό, που έστριψες προς Κολωνάκι. Δίπλα δίπλα στα αυτοκίνητα, εσύ με μαύρο αμάξι με μπαγκαζιέρα στην οροφή. Νομίζω χαμογέλασες πριν στρίψεις. Αν το δεις, απάντησε εδώ.

ΑΠΟΨΕ ΣΕ ΘΥΜΗΘΗΚΑ

Σε λένε Αντρέα και σου βγαίνουν οι ώμοι. Πήγαινες πριν τρία χρόνια στο Υαμα στο Παλιό Φάληρο. Τότε ήμουν πιο μικρή και ντραπέζοι να σε προσεγγίσω, απόψε σε θυμήθηκα, στείλε μου αν το δεις αυτό.

ΕΧΕΙΣ PIERCING

Πεδίον του Άρεως. Σε είδα με την παρέα σου να περπατάτε, είδα έχεις piercing στη μύτη και στο σβέρκο. Στείλε εδώ!

ΠΑΡΑΛΙΓΟ ΝΑ ΦΙΛΗΘΟΥΜΕ

Δε χωρούσαμε στο στενό με τα αυτοκίνητα, έκανα όπισθεν και, όταν πλησιάσες, κατέβασες το παράθυρο και μου είπες «παρλίγο να φιληθούμε». Απάντησα

«μπορεί και να μας άρεσε». «Είμαι σίγουρη» είπες. Θέλω να σε γνωρίσω.

Η ΕΛΠΙΔΑ ΠΕΘΑΙΝΕΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Εσύ με το υπέροχο χαμόγελο, με την καφέ τσάντα Gucci και το ωραίο κάστανο καρέ χτένισμα... Βέρα από Χαϊδάρη, αν το δεις, θέλω να σε γνωρίσω.

ΤΟ ΥΨΟΣ ΜΟΥ

Με είδες Φιλοθέη και, αφού με χαιρέτησες, με ρώτησες για το ύψος μου. Φορούσες λευκό φούτερ. Στείλε μου.

ΓΥΡΙΣΑ, ΓΥΡΙΣΕΣ

Επί της Μαγνήτων στον Βόλο. Κοιταχτήκαμε και μετά από λίγο γυρνάω να σε ξαναδώ και σε βλέπω να γυρνάς. Είσαι εδώ;

ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΠΙΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ

Σε είδα στην είσοδο της Αττικής Οδού. Ξαν να μπρεδευτήκες και δεν ήξερες πού να πας... Έκανα δεξιά με το αμάξι να σου δώσω χώρο. Κέρασα τα δίδια και είπα στην υπάλληλο να σου πει να

είσαι λίγο πιο αποφασιστική. Θέλω να σε γνωρίσω.

ΣΕ ΕΙΔΑ ΣΤΑ ΣΕΠΟΛΙΑ

Σεπόλια, Αμφιαράου. Μαύρο μηχανάκι και συ με ανοικτή στο πόδι φόρμα. Μου έκλεισες το μάτι, σου το έκλεισα και εγώ, επειγαντα τα δέματα, γι' αυτό τέτοιο κενό.

ΘΕΛΩ ΝΑ ΣΕ ΓΝΩΡΙΣΩ

Σε είδα σήμερα (16/3) γύρω στις 19:30, στην Πανεπιστημιούπολη, Ζωγράφου, στα σκαλάκια δίπλα από τη φοιτητική εστία με άλλους δυο φίλους σου. Φορούσες γκρι ζακέτα και καπνίζατε. Με κοίταξες και σε κοίταξα και ξαναπεράσαμε για να σε ξαναδώ. Θέλω να σε γνωρίσω. Αν το δεις, κάνε ένα σχόλιο να σε βρω.

ΑΥΤΟ ΠΑΕΙ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ;

Με ρώτησες. Σου απάντησα. Μετά κάθισες διαγώνια απέναντί μου. Φεύγοντας σου χαμογέλασα. Μου άρεσε το τατουάζ στην κοιλιά σου. Κάτι σαν πεταλούδα... Ελπίζω να γυρίσεις σύντομα και να σε γνωρίσω :) Μετρό Αγία Μαρίνα.

Αγαπητή Τζένη, είμαι 24 ετών, αρραβωνιασμένη με ένα καλό παιδί, που με αγαπάει, με στηρίζει και είναι δίπλα μου σε όλα! Δεν ζούμε μόνοι μας και αυτό με έχει κάνει να χάσω λίγο τον εαυτό μου. Στη δουλειά μου περνάω δύσκολα, θέλω να φύγω τρέχοντας κάθε φορά που πηγαίνω, και ειλικρινά δεν ξέρω πώς να διαχειριστώ όλα αυτά που μου συμβαίνουν, γιατί νομίζω ότι πλέον τα κάνω όλα μηχανικά. Ήμουν ήρεμη, χαρούμενη και ευδιάθετη, τώρα νομίζω πως απλά αναπνέω!

ΜΙΑ ΜΟΥ ΒΡΟΜΙΚΑ -Reloaded-
Της ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑΕΣΤΟ

Αγαπητή φίλη, **STOP!** Πάρε μια βαθιά ανάσα. Το χρειάζεσαι. Όταν ο εαυτός σου σου λέει «απλά αναπνέω», είναι απαραίτητη μια στάση για ανασυγκρότηση. Χρειάζεσαι να κάνεις ένα βήμα πίσω, να πάρεις χρόνο για τον εαυτό σου, να σε πάρεις μια μεγάλη αγκαλιά και έπειτα (χωρίς βιασύνη) να δεις τι μπορείς να κάνεις για να βελτιώσεις την καθημερινότητά σου. Γιατί κάτι πρέπει να βελτιώσεις, κάτι πρέπει να αλλάξεις. Να αλλάξεις χειροπιαστά τη ζωή σου/δουλειά/ σπίτι/ δεν ξέρω τι, ή να αλλάξεις τη ματιά σου στα ήδη υπάρχοντα. Μίλησε. Μοιράσου το βάρος, που κουβαλάς με τις φίλες σου, με το αγόρι σου, με κάποιον συγγενή σου, με κάποιον ειδικό. Μίλησε. Και πάνω απ' όλα μπόλικο rampering στον εαυτό σου μέχρι απόλυτης χαλάρωσης και μέχρι να βρεις τη δύναμη για να πάρεις τις αποφάσεις σου.

Λοιπόν, Τζένη μου, εδώ και λίγους μήνες είχα γνωρίσει ένα παιδί. Ξεκινήσαμε να βγαίνουμε (εγώ φρεσκοχωρισμένη δεν ήθελα πολλά-πολλά), αλλά τελικά το πράγμα πήγε τέλεια και αρχίσαμε να το βλέπουμε αλλιώς. Εδώ το κακό δυστυχώς είναι ότι αυτός δουλεύει στην Αθήνα μόνιμα, και λόγω της δουλειάς του παίρνει ελάχιστα ρεπό (είναι σε σώμα). Έρχεται στη Θεσσαλονίκη (όπου μένω εγώ) κάθε 2-3 μήνες. Εγώ, από την άλλη, και λόγω της καραντίνας και λόγω θεμάτων με τους δικούς μου, δεν μπορώ να πηγαίνω συχνά να τον βλέπω Αθήνα. Το προσπαθήσαμε λίγους μήνες, αλλά κάθε φορά που ερχόταν και έφευγε γινόμασταν και οι δύο χάλια. Είπαμε, λοιπόν, από κοινού να

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιασμένο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

σταματήσουμε την κάθε επικοινωνία για να μη γίνει χειρότερο και δεθούμε πιο πολύ. Το θέμα είναι, όμως, ότι εγώ έχω δεθεί ήδη και τον σκέφτομαι συνεχώς, μου λείπει ακόμα και η επικοινωνία μέσω σόσιαλ, τηλεφώνω κ.λπ. Οι φίλοι μου μου λένε καλύτερα έτσι, γιατί δεν θα κρατούσε και πολύ. Μου λένε καλύτερα να γνωρίσω κάποιον, που μένει κοντά μου, γιατί όλο αυτό είναι πολύ ψυχοφθόρο και ότι κάποτε θα τον ξεπεράσω. Δεν ξέρω, τώρα, αν μου είναι τόσο δύσκολο εξαιτίας της καραντίνας και του ότι δεν έχω την ευκαιρία να γνωρίσω κάποιον άλλον, αλλά δεν είχα ξαναιώσει έτσι για κάποιον και ταιριάζαμε σε όλους τους τομείς. Τι μου προτείνεις, μανκεν;

Τίποτα δεν σου προτείνω, γιατί ξέρουμε και οι δύο ότι κατά βάθος ξέρεις τι θέλεις να κάνεις. Αντικειμενικά δεν είναι εύκολο να φέρεις τα πάνω-κάτω αυτή την περίοδο για να βλέπεστε, οπότε οι φίλοι σου ακούγονται σαν τη φωνή της λογικής, ψυχραιμοί και με ενδιαφέρον για εσένα. Αυτό ακριβώς, που δεν είμαστε εμείς για τον εαυτό μας, όταν έχουμε ντράβαλα σαν τα δικά σου. Ο χρόνος είναι πολύ καλός γιατρός, είναι η αλήθεια. Άρα, υπομονή. Σε κάθε περίπτωση, το επόμενο διάστημα προμηνύεται μάλλον καλύτερο για τους ερωτευμένους πολιορκημένους, οπότε αν δεν καταφέρεις να τον ξεκάσεις, θα είναι πιο εύκολο να τον βλέπεις, όπου κι αν τον πάει το σώμα. Ιδανικά κοντά και στο δικό σου.

Αγαπητό μανκεν της καρδιάς μας, έχω έναν προβληματισμό που θα στον περιγράψω σύντομα και θέλω τη συμβουλή σου. Γνωριστήκαμε πριν 4 χρόνια σε κάτι διακοπές... Μιλήσαμε φέτος μετά από 4 χρόνια. Γενικά, εκείνος αρκετά θερμός, αλλά έλα που δεν ξαναέστειλε. Με έβαλε στους στενούς, αλλά δεν έλαβα κανένα μήνυμα έκτοτε. Έστειλα εγώ! Αυτός και πάλι αρκετά θερμός. Τι κάνω; Τον ξεχνάω; Ξαναστέλνω; Η περιμένω; Εγώ καρκίνος, αυτός Ιχθύς.

Ετούτη την ώρα τη στιγμή, μου έσκασε η απόλυτη ιδέα. Σύμπραξη «Cosmic Telegram» και Zarastro με «Μίλα μου βρώμικα» και Μανκεν Τζένη. Μα, το φαντάζεστε τι έχει να γίνει; Το απόλυτο 2 σε 1. Σαμπουάν και μαλακτικό μαζί. Διότι, φίλη μου, αν περιμένεις από μένα να σου δώσω απάντηση στο ταίριασμα «καρκίνος με ιχθύς», σώθηκες. Το μόνο που μπορώ να πω εγώ με σιγουριά, είναι

το πιο απλό και το πιο προφανές. Όταν κάποιος φτάνει, αργά ή γρήγορα θα κάνει την κίνηση του. Όπως πολύ ωραία και ξάστερα τνέκανεσ εσύ. Κι αν γουστάρεις, δηλαδή, να τν ξανακάνεις. Σιγά μη σκάσουμε. Καλοκαιράκι έρχεται! Εμένα δεν θα με κρατήσει κανένας να μην πάω στην Κρήτη.

HOT HOT HOT HOT HOT HOT HOT

ΚΑΙΤΕΣ ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ

90 91 92 1144

ΑΚΟΥΣΕ ΤΩΡΑ ΤΙΣ ΠΙΟ ΕΣΣΥ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ!

90 91 92 1949

ΚΑΥΤΗ ΑΠΟΛΑΥΣΗ!

90 91 92 9152

Μην διστάζεις... Τηλεφώνησε τώρα!

90 91 92 1173

Παιχνίδια για όλα τα γούστα!

90 91 92 9127

Στενές Επαφές! Μην αργείς!

90 91 92 1162

HOT HOT HOT HOT HOT HOT HOT

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Καθώς η εβδομάδα ξεκινά βρίσκεσαι υπό την επιρροή της Πανσέληνου (28/3) στον άξονά σου και έχεις να διαχειριστείς θέματα που αφορούν τα προσωπικά σου, ενώ νιώθεις ίσως και αρκετή πίεση από τις επαγγελματικές σου σχέσεις, όπου μπορεί να αντιμετωπίζεις μια δύσκολη κατάσταση και με την επιρροή της συνόδου Ερμή - Ποσειδώνα στους Ιχθείς την Τρίτη, το θέμα περιπλέκεται περισσότερο. Η «θολούρα» που επικρατεί σε επίπεδο επαφών και συνεννοήσεων δεν σε βοηθά ιδιαίτερα στο να σχηματίσεις αντικειμενική αντίληψη των πραγμάτων, με αποτέλεσμα να μην μπορείς να καταλήξεις σε ασφαλή συμπεράσματα. Το γεγονός ότι και το μυαλό σου σου κάνει «κόλλα» και έχει την τάση να «ταξιδεύει σ' άλλες πολιτείες» κάνοντας δύσκολη τη συγκέντρωση στη δουλειά και στις υποχρεώσεις σου, σε κουράζει αρκετά στην καθημερινότητά σου. Από τα μέσα της εβδομάδας τα πράγματα καλύτερεύουν, για να φτάσουμε στην Κυριακή, όπου η είσοδος του Ερμή στο δικό σου ζώδιο, φέρνει και πάλι την «σιβίθα» στις επικοινωνίες σου, δίνοντάς σου την ευκαιρία να εκφραστείς ξεκάθαρα και με μεγαλύτερη αμεσότητα μέχρι τις 19/4. Οι προσεγγίσεις σου θα είναι πιο αποφασιστικές και στο κομμάτι του φλερτ.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Αυτή την εβδομάδα μπορεί να αντιμετωπίσεις κλίμα παρεξήγησης μέσα στην ερωτική σου σχέση ή μπέρδεμα με ένα φιλικό σου πρόσωπο. Αιτία η σύννοδος Ερμή - Ποσειδώνα στους Ιχθείς (30/3) που μπορεί να οδηγήσει σε «χαλασμένο τηλέφωνο» και δυσκολία στη συνεννόηση ανάμεσά σας, δημιουργώντας προβλήματα εκ του μη όντως, καθώς και λάθος εντυπώσεις κι από τις δυο πλευρές. Από την άλλη, μπορεί το μπέρδεμα να γίνει προς χάριν ενός ζητήματος κάποιου άλλου πρόσωπου και στην προσπάθειά σου να προσφέρεις τη ανιδιοτελή σου βοήθεια, να καταλήξεις τελικά να είσαι εσύ ο φταίχτης. Παρόμοιο σκηνικό μπορεί να υπάρξει και στις συνεργασίες σου και ιδιαίτερα πάνω σε δουλειές που απαιτούν ομαδικότητα, οπότε λάβε τα μέτρα σου εγκαίρως και μην έχεις ιδιαίτερες απαιτήσεις από το περιβάλλον σου. Ίσως πάλι να αισθάνεσαι κάπως απορροημένος/α από τα μελλοντικούς σου στόχους, ενώ ατμόσφαιρα «παραπλάνησης» θα επικρατεί και στα αισθηματικά σου σε περίπτωση που είσαι single.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Η συνεχιζόμενη παρουσία του Άρη στο ζώδιό σου σε ωθεί για δράση στα επαγγελματικά, όμως στις αρχές της εβδομάδας τα πράγματα θα είναι αρκετά «στον αέρα» με την σύννοδο Ερμή - Ποσειδώνα (30/3) πάνω στο Μεσουράνημά σου. Μπορεί να έχεις τώρα δεύτερες σκέψεις ή και αμφιβολίες για ένα επιχειρηματικό σου εγχείρημα, μπορεί να υπάρχουν πρόσωπα στον επαγγελματικό σου χώρο που δρουν κάπως περίεργα απέναντί σου ή προσπαθούν να σου ρίξουν «στάχτη στα μάτια», λει-

τουργώντας με ιδιοτελή κίνητρα. Καλά θα κάνεις να μην εμπιστεύεσαι άκριτα τους «καλοθελητές» και να αναλύεις τις πληροφορίες που φτάνουν σ' αυτιά σου με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη δόση λογικής. Δεν αποκλείεται να υπάρξουν και διάφορες φήμες που αφορούν στο άτομό σου και διαδίδονται εσκεμμένα από πρόσωπα που έχουν στόχο να σε πλήξουν, ενώ μπορεί κι εσύ να διαπιστώσεις ότι «κάποια πράγματα δεν είναι όπως φαίνονται». Σε κάθε περίπτωση, μη δεσμευτείς για οτιδήποτε δεν σου εμπνέει σιγουριά ως προς το αποτέλεσμα που έχεις στο μυαλό σου. Η είσοδος του Ερμή στον φιλικό για σένα Κριό στο τέλος της εβδομάδας εγκαινιάζει άλλωστε μια περίοδο όπου θα μπορέσεις να αποσαφηνίσεις τις προθέσεις σου αναφορικά με τα μελλοντικά σου σχέδια και να «τρέξεις» τα projects σου με μεγαλύτερη αισιοδοξία.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Με περισσότερη «ευαισθησία» αρχίζεις την εβδομάδα σου, αγαπντέ Καρκίνε, μιας και η επιρροή της Πανσέληνου (28/3) στον Ζωδιακό σου σταυρό είναι πολύ «φρέσκια» και σου δημιουργεί όμο να 'ναι μεγαλύτερο ζόρι τόσο σε ψυχολογικό όσο και σε επαγγελματικό επίπεδο. Η πίεση που αισθάνεσαι οφείλεται ίσως και στο γεγονός ότι τα πράγματα δεν πάνε όπως τα έχεις προγραμματίσει ή όπως θα ήθελες, και αυτή η «έλλειψη ελέγχου» σου προκαλεί αρκετή ανασφάλεια. Η σύννοδος Ερμή - Ποσειδώνα (30/3) στους Ιχθείς φαίνεται να ενισχύει αυτή σου την αβεβαιότητα, καθώς θα χρειαστεί να κοπιώσεις αρκετά για να περάσεις το μήνυμά σου και να έρθεις σε συνεννόηση με συνεργάτες, φίλους και συντρόφους. Δεν πρέπει όμως να σε πιάνει η απογοήτευση επειδή οι άλλοι δεν συμφωνούν με τις ιδέες σου, ούτε να καταφύγεις σε υπερβολές καταντώντας στο τέλος φορτικός λέγοντας τα ίδια ξανά και ξανά. Από την άλλη, μπορεί να νιώσεις την ανάγκη να εκφράσεις το συναίσθημα σου προς το ταίρι σου, προχωρώντας σε εξομολογήσεις άνευ προηγουμένου που ίσως μετά «μετανιώσεις» κατά κάποιο τρόπο ή μπορεί να νιώσεις εσύ αποδέκτης εξομολογήσεων που θα σε φέρουν σε αμηχανία.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Περισσότερο προσεκτικός σε θέματα που αφορούν τα οικονομικά σου και κυρίως τις δοσοληψίες σου με τρίτους πρέπει να είσαι αυτή την εβδομάδα, καθώς η σύννοδος Ερμή - Ποσειδώνα στους Ιχθείς (30/3) ευνοεί κάθε είδους «παρατράγουδα» αλλά και πλάνες. Δοσοληψίες με τράπεζες, εφορίες, δημόσιο, κληρονομικά, αλλά και συζητήσεις που αφορούν επενδύσεις, τα οικονομικά της επιχείρησής σου ή της εταιρείας που δουλεύεις θέλουν λεπτομερές ψάξιμο προς αποφυγή λαθών ή μη ρεαλιστικών εκτιμήσεων. Αν χρειάζεται να υπογράψεις κάτι τσέκαρε τα πάντα σχολαστικά ή ζήτησε και τη βοήθεια κάποιου ειδικού σε τέτοια θέματα. Αν μπορείς να το αναβάλεις για αργότερα ακόμα καλύτερα. Σε ψυχολογικό επίπεδο ίσως «καθείς» για λίγο σε μια θάλασσα αναμνήσεων αναφορικά με παρελθοντικές ερωτικές καταστάσεις ή μπορεί να αναλωθείς σε σενάρια για τη σχέση σου με κάποιο άτομο που είναι εκ των πραγμάτων ανέφικτα, προς το παρόν τουλάχιστον. Η είσοδος του Ερμή στο φιλικό ζώδιο του Κριού την Κυριακή θα σε βοηθήσει να έρθεις σε επαφή με άτομα από διαφορετικά backgrounds αλλά και να σχεδιάσεις τα μελλοντικά σου επαγγελματικά σχέδια ή το μέλλον των σπουδών σου, αν βρίσκεσαι σε αυτή την ηλικία.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Η ανάγκη σου για συντροφικότητα ίσως σε οδηγήσει σε παγίδες αυτή την εβδομάδα, καθώς η σύννοδος του κυβερνήτη σου Ερμή με τον Ποσειδώνα στους Ιχθείς (30/3) σε κάνει να βλέπεις τα πράγματα μέσα από ένα «πέπλο ομίχλης». Θα σου είναι πιο δύσκολο να διακρίνεις τις προθέσεις των άλλων απέναντί σου και θα έχεις την τάση να βγάζεις πιο εύκολα συμπεράσματα, επιλέγοντας ίσως συνειδητά να κάνεις και τα «στραβά μάτια»

μπροστά σε φαινόμενα που για τους απ' έξω «βγάζουν μάτι»! Από την άλλη παίζει και το ενδεχόμενο να έχεις απλά να αντιμετωπίσεις παρανοήσεις και παρεξηγήσεις μέσα στη σχέση σου αλλά και στις επαγγελματικές σου δοσοληψίες και επαφές με πελάτες και συνεργάτες στη δουλειά. Καλό θα ήταν να αποφύγεις τώρα να κλείσεις συμφωνίες ή να δώσεις τα χέρια για κάτι σημαντικό, όχι τουλάχιστον πριν εξετάσεις με ηρεμία και καθαρή σκέψη τα δεδομένα που έχεις μπροστά σου. Μη βασίζεσαι επίσης σε «εκτιμήσεις» και προτάσεις τρίτων, την εγκρότητα των οποίων δεν είσαι σε θέση να ελέγξεις. Για κάποιους δεν αποκλείεται να υπάρξουν και γνωριμίες βγαλμένες από τα παραμύθια, για τους περισσότερους όμως τα πράγματα θα είναι από περίεργα έως παραπλανητικά.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Με την Πανσέληνο στο ζώδιό σου (28/3) να είναι ουσιαστικά «ενεργή» καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της εβδομάδας, μήπως ήρθε η ώρα να αφιερώσεις λίγο χρόνο και ενέργεια στον εαυτό σου, έτσι για αλλαγή; Με το να «δίνεις» συνεχώς και δίχως όριο στους άλλους είναι λογικό στο τέλος να νιώθεις νοκ άουτ και να μην μπορείς να εστιάσεις στο τι θέλεις για σένα και το μέλλον σου. Αναλογίσου ακόμα, ότι αν η σχέση στην οποία βρίσκεσαι δεν προχωρά όπως θα ήθελες, αλλά μάλλον σου δημιουργεί εσωτερική αναστάτωση, είναι σαφώς καλύτερο το να μείνεις μόνη/ος σου, όσο κι αν αυτό σε φοβίζει αρχικά. Εν τω μεταξύ, μπορεί τώρα να σου βγουν και κάτι ξεκάθαρτες ανασφάλειες αναφορικά με την εμφάνισή σου ή το πώς «φαίνεσαι» στους άλλους γύρω σου. Η εμφάνιση είναι βέβαια σημαντική, το πώς αισθάνεσαι όμως μέσα σου είναι απίερως σημαντικότερο. Το πέρασμα του Ερμή στον Κριό και τον άξονά σου την Κυριακή, θα σε βοηθήσει να διευθετήσεις τις προσωπικές και επαγγελματικές σου σχέσεις, φέρνοντας μια ισορροπία στο περιβάλλον σου. Αντίθετα η σύννοδος Ερμή - Ποσειδώνα στους Ιχθείς την Τρίτη, θα φέρει μάλλον αρκετή ανακατωσούρα στην καθημερινότητά σου.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Η εβδομάδα ξεκινά με την σύννοδο Ερμή - Ποσειδώνα στους Ιχθείς (39/3) που μπορεί να λειτουργήσει πολύ βοηθητικά σε επίπεδο έμπνευσης και νέων ιδεών, ιδιαίτερα αν ασχολείσαι με καλλιτεχνικά ή δημιουργικά επαγγέλματα. Μπορεί τώρα να «πιάνεις» δονήσεις και συχνότητες που δεν είναι αντιληπτές στους άλλους και λειτουργούν πολύ βοηθητικά για τα ταλέντα που ενδεχομένως διαθέτεις ή μπορεί να αποφασίσεις να εκφραστείς μέσα από την τέχνη όχι απαραίτητως σε επαγγελματικό επίπεδο, δημιουργώντας κάτι που βγάζει προς τα έξω αυτά που αισθάνεσαι εντός σου, γράφοντας π.χ. ένα ποίημα, φτιάχνοντας κάτι με τα χέρια σου ή ζωγραφίζοντας έναν πίνακα. Από την άλλη, ο ρομαντισμός χτυπάει κόκκινο στα ερωτικά σου, δίνοντάς σου ευκαιρίες για γεμάτες γλύκα και συναίσθημα προσωπικές στιγμές. Αυτή είναι η θετική πλευρά. Δεν αποκλείεται όμως να υπάρξουν και κάποια θέματα στις σχέσεις σου, λόγω της τάσης σου για εξιδανίκευση του άλλου προσώπου. Μπορεί π.χ. ο σύντροφός σου να βγάζει μια περίεργη συμπεριφορά ή μπορεί να ακούσεις «υποσχέσεις» και υπερβολικά λόγια που ενδέχεται να αποδειχτούν «λόγια του αέρα» στο τέλος!

ΤΟΞΟΘΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Με πιο «υποτονική» διάθεση αρχίζεις την εβδομάδα, νιώθοντας μάλλον αρκετά κουρασμένος σε σωματικό επίπεδο ή και αρκετά βαρυστημένος να μπει και πάλι στα «γρανάζια» της καθημερινότητας, που ούτως ή άλλως είναι εδώ και πολύ καιρό εντελώς προβλέψιμη για όλους μας. Η σύννοδος Ερμή - Ποσειδώνα στους Ιχθείς την Τρίτη δημιουργεί μια περισσότερο νωχελική κατάσταση τόσο αναφορικά με τις δουλειές του σπιτιού που φαντάζουν βουνό, όσο και σχετικά με τα επαγγελματικά, τα οποία νιώθεις ότι σου δημιουργούν μια αίσθηση σχεδόν αποστροφής ή μπορεί πάλι απλά να κουράζεσαι και μόνο που τα σκέφτεσαι! Η ίδια «νωθρότητα» υπάρχει και στα «εντός» σου, συνδυασμένη ταυτόχρονα με μια ανάγκη για φυγή. Δύσκολο mix. Πιθανή είναι επίσης και μια δυσκολία

αλληλοκατανόησης με τα μέλη της οικογένειάς σου, τους γονείς ή τον σύντροφό σου, καθώς μια τάση για ευθιξία θα υπάρχει σε όλους ανεξαιρέτως. Αν αισθάνεσαι ότι θέλεις απλά να κάτσεις ξαπλωμένος αγκαλιά με το πάπλωμα χαζεύοντας Φιλαράκια όλη μέρα και αν βεβαίως μπορείς να το κάνεις, κάν' το και μάλιστα χωρίς ενδοχές. Η είσοδος του Ερμή στον Κριό την Κυριακή αλλάζει εντελώς το κλίμα και σε «πουσάρει» να βγεις έξω, να δημιουργήσεις, να διασκεδάσεις και να ερωτευτείς ξανά!

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Με την Πανσέληνο (28/3) στο Μεσουράνημά σου να χρωματίζει τις διαθέσεις σου ξεκινά η εβδομάδα και ζητήματα καριέρας φαίνεται να μονοπωλούν το ενδιαφέρον σου. Τα επαγγελματικά αποδεικνύονται «αγώνας αντοχής» και η βιασύνη σου να πετύχεις αυτά που θες δεν σε βοηθά ιδιαίτερα, κάνοντάς σε ίσως λίγο πιο ανυπόμονο του φυσιολογικού σου. Το κλίμα στην επικοινωνία με τα κοντινά σου πρόσωπα, τα αδέρφια, τους συγγενείς αλλά και τους συνεργάτες, τους φίλους και τον σύντροφό σου φαίνεται να επηρεάζει η σύννοδος Ερμή - Ποσειδώνα (30/3) στο πρώτο μισό της εβδομάδας. Θα πρέπει να είσαι επιφυλακτικός με τις πληροφορίες που λαμβάνεις και να αποφύγεις τα εύκολα συμπεράσματα, ιδιαίτερα αν βασίζονται κυρίως σε υποθέσεις και όχι σε αντικειμενικά γεγονότα. Χρειάζεται επίσης να διπλοτσεκάρεις το πρόγραμμά σου, τα deadlines, τα ραντεβού και γενικά τα πάντα, καθώς μπορεί να υπάρξουν μπερδέματα. Ενδεχομένως να υπάρξουν και κάποιες υποσχέσεις που δεν θα ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα ή και λόγια που χρειάζονται προσοχή, ιδιαίτερα αναφορικά με επαγγελματικές συμφωνίες.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Αυτή την εβδομάδα χρειάζεται να τηρήσεις μια περισσότερο επιφυλακτική στάση αναφορικά με επαγγελματικά ζητήματα και συμφωνίες που άπτονται των οικονομικών σου. Η σύννοδος Ερμή - Ποσειδώνα την Τρίτη δημιουργεί ιδανικές συνθήκες για κάθε είδους μπερδέματα, πλάνες, απάτες ή και αυταπάτες σε αυτόν τον τομέα. Οι συζητήσεις για εμπορικές συμφωνίες, νέες προτάσεις συνεργασίας, διακανονισμούς και οικονομικές επενδύσεις μπορεί να διεξάγονται σε ένα κλίμα «πολύ καλό για να είναι αληθινό». Αυτό δε σημαίνει ότι απαραίτητα οι γύρω σου λένε ψέματα, κάτι τέτοιο όμως επί της ουσίας δεν μπορεί και να αποκλειστεί. Πιθανώς απλά να υπάρξουν μη θελημένες παραλείψεις ή και παρανοήσεις, εσύ όμως χρειάζεται να έχεις το νου σου για να μη βγεις χαμένος ή βάλεις τον εαυτό σου σε περιπέτειες. Μπορεί για παράδειγμα κάποια από αυτά που σου υπόσχονται τελικά να μην πραγματοποιηθούν ή να αλλάξουν με έναν τρόπο, οι όροι εντός συμβολαίου να μην τηρηθούν κ.τ.λ. Και εσύ πάντως φαίνεται πως δεν θα έχεις ξεκάθαρη εικόνα των πραγμάτων ή μπορεί να οδηγήσει σε υπερβολές λόγω υπεραισιοδοξίας.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

«Τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα». Αυτός είναι ο τίτλος της εβδομάδας, τουλάχιστον στο πρώτο μισό της, μιας και η σύννοδος Ερμή - Ποσειδώνα (30/3) στο ζώδιό σου δημιουργεί εύφορο έδαφος για κάθε είδους «υπερβολές». Η ανάγκη σου να εκφράσεις τα συναισθήματά σου και να επικοινωνήσεις από καρδιάς με τους γύρω σου μπορεί να σε κάνει ολίγον τι «Πινόκιο» ή έστω, για να το πούμε πιο κομψά, περισσότερο πρόθυμο να πεις στους άλλους αυτά που θέλουν να ακούσουν. Όχι απαραίτητα με «κακό σκοπό». Κάθε άλλο. Περισσότερο ίσως από υπερβολική ευαισθησία και νοιάξιμο για το άλλο άτομο. Έτσι όμως μπορεί να δώσεις και λάθος εντυπώσεις, καθώς μάλλον δεν θα μπορέσεις να ανταποκριθείς σε όσα «τάξεις». Από την άλλη μπορεί απλά να θέλεις να καθείς στο ρομάντζο, βγάζοντας λίγο στην άκρη τη λογική, αφήνοντας το συναίσθημα να οδηγήσει τον λόγο σου. Παίζει βέβαια και το σενάριο να είσαι εσύ το «θύμα» της υποθέσεως και να απογοητευτείς στο τέλος λόγω της υπερβολικής σου ευπιστίας. Αν ψάχνεις για σύντροφο, μάλλον θα το πετύχεις, ενώ αν είσαι καλλιτέχνης η φαντασία σου θα λειτουργεί στο φουλ και καλά θα κάνεις να την αξιοποιήσεις. Σε κάθε άλλη περίπτωση, stick to the reality. **A**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου

ΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ ΜΑΣ | ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΑΣ | ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΑΣ | Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ

**Για εμάς στην ACS, εδώ και 40 χρόνια,
ό,τι αξίζει πραγματικά έρχεται πάντα πρώτο.**

Για αυτό προτεραιότητά μας είναι να τιμάμε κάθε φορά την εμπιστοσύνη που μας δείχνετε, να πιστεύουμε και να επενδύουμε κάθε μέρα στους ανθρώπους που δουλεύουν δίπλα μας, να νοιαζόμαστε και να φροντίζουμε κάθε στιγμή για την κοινωνία στην οποία ζούμε και δραστηριοποιούμαστε.

Αυτές είναι οι προτεραιότητές μας, έτσι γίναμε η Νο1 εταιρεία ταχυμεταφορών στην Ελλάδα, και έτσι συνεχίζουμε.

Έδρα: ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ, τηλ.: 210 8190000, fax: 210 8190311
www.acscourier.gr

Εθνική
Εκστρατεία
Εμβολιασμού

ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ

Ο ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΠΡΟΧΩΡΑΕΙ. ΜΑΖΙ, ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΒΓΟΥΜΕ ΝΙΚΗΤΕΣ.

Ο στόχος είναι ένας και είναι κοινός. Να νικήσουμε την πανδημία.
Τους επόμενους μήνες θα πάρουμε, μέσω και του εμβολιασμού, τις ζωές μας πίσω.
Είναι όμως τώρα που πρέπει να δείξουμε τη δύναμή μας. Τώρα που ο δύσκολος δρόμος φτάνει στο τέλος του,
εμείς δεν πρέπει να κάνουμε βήμα πίσω, δεν πρέπει να χαλαρώσουμε.
Συνεχίζουμε να τηρούμε τα μέτρα προστασίας για να μη βάλουμε σε κίνδυνο ούτε τη δική μας υγεία,
ούτε αυτή των αγαπημένων μας. Γιατί μαζί, έχουμε τη δύναμη να βγούμε νικητές.
Νοιαζόμαστε. Προστατευόμαστε. Εμβολιαζόμαστε.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Υγείας

Ενημερώσου στο emvolio.gov.gr